

Малата книга на
Големите
Грчки лаги

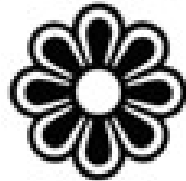
Ристо Стефов

Преведено од англиски на македонски со помош на „Google
Translate“

Малата книга на големите грчки лаги

Published by:

Risto Stefov

Publications
Toronto, Canada

Copyright © 2024 by Risto Stefov

rstefov@hotmail.com

e-book edition

January 1, 2024

Содржина

Содржина	3
ПРЕДГОВОР	5
Вовед	6
ГОЛЕМА грчка лага бр. 1 - „Современите Грци се директни потомци на античките Грци“	8
ГОЛЕМА грчка лага бр. 2 - „Јазикот коине е грчки“	13
ГОЛЕМА грчка лага бр. 3 - „Античките „грчки богови“ биле грчки“	18
ГОЛЕМА грчка лага бр. 4 - „Не постои нешто како Македонец“	23
ГОЛЕМА грчка лага бр. 5 - „Грција е етнички хомогена нација“	28
ГОЛЕМА грчка лага бр. 6 - „Грците се супериорна раса“	32
ГОЛЕМА грчка лага бр. 7 - „Грција е демократска држава“	36
ГОЛЕМА грчка лага бр. 8 - „Тито ја создаде македонската нација“	40
ГОЛЕМА грчка лага бр. 9 - „Македонија е грчка“	43
ГОЛЕМА грчка лага бр. 10 - „Грците тврдат дека денес во Грција не живеат Македонци, Турци, Албанци или Власи“	48
ГОЛЕМА грчка лага бр. 11 - „Македонските монаси Кирил и Методи се Грци“	54
ГОЛЕМА грчка лага бр. 12 - „Грчко-македонци“	63
ГОЛЕМА грчка лага бр. 13 - „Не постојат Македонци во Македонија“	67
ГОЛЕМА грчка лага бр. 14 - „Македонците се Словени“	71
ГОЛЕМА грчка лага бр. 15 - „Грците се Хелени“	80
ГОЛЕМА грчка лага бр. 16 - „Македонскиот јазик не постои“	84
ГОЛЕМА грчка лага бр. 17 - „Античките Македонци биле Грци“	89
ГОЛЕМА грчка лага бр. 18 - „Филип Втори ги обедини Грците“	97
ГОЛЕМА грчка лага бр. 19 - „4.000 години грчка цивилизација“	102

ГОЛЕМА грчка лага бр. 20 - „Македонија е ослободена во 1912, 1913 година“	113
Заклучок	121
Македонец.....	123
ДЕКЛАРАЦИЈА	127
БЕЛЕШКИ	129
Библиографија	144

ПРЕДГОВОР

Нема денес етнички Македонец со потекло од Грција кој не знае што значи „Грција“ и „хеленизам“ за македонскиот народ. Македонците точно знаат како е создадена Грција и како Грците се направени од Македонци. Не смее да се гледа подалеку од сопственото село или семејство за да се види како функционира процесот на „хеленизација“.

Назад во Грција пораснав со деца чии роднини беа Македонци, денес истите овие деца како возрасни се колнат дека се Грци поврзани со „старите Грци“.

Македонците точно знаат како се создадени Грција и Грците и немаат проблем со тоа. Проблемот е што додека „Грците“ се создаваат од Македонци, на самите Македонци им се одзема нивното наследство и идентитет. Грците не гледаат проблем во тоа Македонците да волонтираат или да бидат принудени да прифатат вештачки наметнат идентитет, но нема да го прифатат фактот дека Македонците постојат. Ова се дел од условите под кои Македонците мора да живеат во Грција.

Серијата написи објавени на веб-страницата www.maknews.com наречена „Од малата книга на големите грчки лаги“ започна како шега. Инспирирани од Дедо Кире, тие беа дизајнирани да донесат хумор во трагичната македонска состојба. Ви благодариме Дедо Кире за идејата, вашиот придонес и поддршка.

Меѓутоа, вистинското изненадување беше огромното внимание на написите, не само од Македонците, туку и од Грците кои ги гледаа написите не како хумористични, туку како „ужасна работа“ не затоа што не беа вистинити, туку затоа што беа „проветрување грчки валкани алишта“ во јавност. Оваа серија на написи генерира повеќе повратни информации од сите мои написи заедно. Добив е-пошта со критики кои варираат од мене наречен „валкан лажго“ до закани со телесни повреди.

Вовед

Нашето извинување до грчкиот народ ако оваа книга ја смета за навредлива. Нашата цел овде НЕ е да создадеме тензии меѓу македонскиот и грчкиот народ, туку да го истакнеме проблемот што постои во грчката држава и нејзините институции. Сè додека грчката држава го негира нашето постоење како Македонци со права и привилегии, ние ќе продолжиме да издаваме вакви книги.

На оние многубројни Грци кои ми пишаа да прашам „Зошто го правиш ова?“ осврнувајќи се на тоа зошто ја напишав серијата написи „ГОЛЕМИ грчки лаги“, го велам ова:

Речиси еден век ние Македонците се расправаме со вас Грците, бранејќи го нашиот македонски идентитет и барајќи го нашиот случај до вашите влади да го израмнат теренот за игра за Македонците во Грција без успех. Побаравме „Признајте го македонскиот идентитет во Грција!“ Дајте им право на Македонците да бидат Македонци и да го зборуваат својот македонски мајчин јазик! И сè што добивме од вас е „Не постои такво нешто како Македонци! Се обидувате да го објасните нашето постоење нарекувајќи нè „палеовулгари“ (антибугари), „словени“, „скопјани“, „фиромци“, „цигани“, „титово создавање“ итн итн.

Со други зборови, секогаш кога Македонците ги бараат своите права, Грција брза да ги негира, инсистирајќи дека Македонците не постојат и третирајќи ги Македонците како граѓани од втор ред, без ни најмалку основни човекови права.

Значи, вистинското прашање е „Зошто го правиш ова?“

„Малата книга со големи грчки лаги“ е отварање очи за читателите кои не знаат многу за животот на малцинствата во Грција и за вистинскиот идентитет на живите Грци денес.

Дваесетте „ГОЛЕМИ грчки лаги“ презентирани овде го откриваат „грчкото лицемерие“ и грчкиот однос кон домородното население и неговите малцинства.

На моите противници на Грците им го велем ова: „Вие го имавте на свој начин речиси еден век со многу можности да ги поправите работите. Сега е време да размислите за вашето творештво од 19 век и да видите што им направило, не само на Македонците туку и на сите други култури што ги уништи во името на „хеленизмот““.

Нека започне проветрувањето на грчките валкани алишта!

ГОЛЕМА грчка лага бр. 1 - „Современите Грци се директни потомци на античките Грци“

(Најголемите жртви на грчките лаги се самите Грци)

Како може еден регион на Балканот каде што денес се наоѓа модерна Грција, кој бил отворен за мноштво инвазии, освојувања и населби, да остане хомоген и недопрен две илјади и седумстотини години?

Иронично, како што тврдат Грците, како може модерна Македонија, регион соседен со модерна Грција да биде толку хетероген што целосно го изгубила својот оригинален идентитет?

Ова се прашања што треба да ги постави секој Грк!

Откако Филип II Македонски ги освоил античките градски држави на крајот на битката кај Херонеја во 338 п.н.е., регионот јужно од Олимп е без граници и отворен за секакви инвазии и варварски населби.

Како може да се нарече народ од пред 2.300 години „Антички Грци“ бидејќи зборот „Грк“ не бил измислен дури по римските освојувања, приближно 600 години по формирањето на градските држави и приближно 150 години откако биле освоени од Македонците ?

Кога би рекле „древните Канаѓани што живееле на нивните земји пред 2.000 години“ ќе ве исмеваат и ќе ви кажат „немало антички Канаѓани“ и луѓето на кои се мислите, а кои некогаш живееле на земјите на денешна Канада немале ништо. да се прави со Канаѓаните денес! Сепак, секој ден го слушате зборот „стари Грци“ и не трепнувате око! Зошто е тоа?

Исто така, добро е познато дека античките градски држави никогаш не биле обединети политички и никогаш не се етаблирале како единствена држава. Всушност, тие постоеја политички независни еден од друг и се бореа едни со други за економска доминација во регионот.

Името „Грција“ беше наметнато на современото грчко кралство од страна на големите сили Британија, Франција и Русија. Современите Грци се нарекуваат себеси Хелени (Елини) и нивната држава Хелас (Елас), име позајмено од минатото кое ниту ги опишува елементите на нацијата или оние на етничката припадност.

Со користењето на името „Грк“ за да се однесува и на античкиот и на современиот народ, грчката држава лажно имплицира потекло за современите Грци од античките.

Со користењето на името „Грција“ за да се однесува и на античките и на модерните држави, грчката држава лажно имплицира;

- (1) континуитет помеѓу античките градски држави и модерна Грција, и
- (2) дека постоело некаков вид политичко единство меѓу самите древни градски држави каде што не постоело.

Во реалноста зборовите „Грција“ и „Грк“ беа популаризирани од современите писатели од 19 век. Нема антички мапи или референци со зборовите „Грција“.

Римјаните можеби правеле некои референци за античките луѓе што живееле во Сицилија како „Грекос“, но тие го нарекувале регионот јужно од Олимп како Ахаја.

За време на Отоманската ера, луѓето што живееле јужно од Олимп се нарекувале себеси Ромеос (Римјани).

Грција е новосоздадена држава која никогаш не постоела пред 19 век. Кралството Грција, окупирајќи го регионот Мореа,

денешен Пелопонез, беше создадено за прв пат во 1829 година. Помеѓу 1829 и 1912 година Грците ја проширија својата територија до денешна Грција, со освојување на Епир, Тесалија и 51% од Македонија.

На почетокот, Грција започна со мало население од помалку од еден милион луѓе, од кои повеќето беа Албанци, Словени и Власи со мало малцинство од други етникуми. До моментот кога Грција ги освоила Епир и Тесалија, нејзиното население пораснало до три пати од првобитната големина. Во 1907 година имало 2.600.000 жители. Откако ја освоила Македонија и разменила население со Турција, нејзиното население тројно се зголемило. Во 1928 година Грција регистрирала 6.200.000 луѓе. Од нив 1.100.000 биле христијани, бегалци од Мала Азија.

По Договорот од Лозана во јули 1923 година, и по размената на население со Турција, Грција се прогласи за хомогена составена од 100% чисти Грци со многу мало муслиманско, но етнички грчко население.

Се проценува дека откако Македонија била освоена, окупирана и иселено дел од нејзиното население, повеќе од еден милион Македонци сè уште останале и биле вклучени меѓу Грците.

Меѓутоа, според Грција, во Македонија не останале не-Грци по нејзината размена на население. Исто така, според Грција, античките Македонци биле изумрени, убиени од Словените околу 6 век од нашата ера за време на таканаречените словенски инвазии.

Значи, прашањето што може да се постави овде е: „Каква етничка припадност биле овие милион луѓе кои останале во Македонија и станале дел од Грција? Многу Грци би рекле дека се Бугари!

Ако тоа беше случај, тогаш како може современите Грци да тврдат дека се чистота и хомогеност ако најмалку 16% од нејзиното население во 1928 година било негрчко? Што е со неговите влашки, словенски, албански и турски елементи?

Јасно е дека тие не се Грци, а камоли да се директни потомци на таканаречените „стари Грци“.

Дури и овој мал аргумент покажува дека има нешто „рибно“ во овие грчки тврдења.

Повеќе од еден и пол век, грчките државни институции, организации и поединци изнесуваат недокажани и неосновани тврдења дека современите Грци се директни потомци на античките. До денес тие не покажаа докази за да ги докажат нивните тврдења. Всушност спротивното е точно. Има многу докази кои докажуваат дека ова конкретно современо грчко тврдење е целосна ГОЛЕМА грчка лага.

Токму ова прашање го решил историчарот Џон Шеј [1]. Меѓу другото, Шеа докажува дека дури и античките луѓе не биле хомогени.

„Се проценува дека во класично време бројот на робови во Атика бил приближно еднаков на бројот на слободните жители, или околу 100.000. Во Спарта имало уште поголем дел од робовите, а повеќето од нив, хелотите, биле Месенијци. Додека робовите од Атина беа широка расна мешавина и затоа со помала веројатност да се обединат врз основа на заеднички јазик, овие месенски хелоти од Спарта зборуваа грчки и имаа еден вид групна самосвест. Така тие претставија „посебни безбедносни проблеми за нивните господари Спартанци, чиј број постојано опаѓаше.“ Промените во етничкиот состав на грчките градови-држави се илустрирани со коментарите за случајот Писо. Писо, кој беше добитник на некорисна одлука со гласање на атинското градско собрание, „изнесе насилен говор во кој рече дека Атињаните од подоцнежните денови немаат право да се идентификуваат со големите Атињани од времето на Перикле“. , Демостен, Есхил и Платон. Античките Атињани биле истребени со повторени војни и масакри, а тоа биле обични мешаници, дегенерици и потомци на робови. Тој рече дека секој Римјанин што им ласкал како да се легитимни наследници на тие антички херои, го намалува достоинството на римското име. наречен Грци беше тешко да се одржи. Етничкиот микс продолжи во следните две илјади години. Како

што забележал Никол, „старите Грци, на крајот на краиштата, имале многу мешани предци; и не може да има сомнеж дека византиските Грци, и пред и по словенската окупација, биле уште похетерогени“. [2]

И еве го имаш!

ВИСТИНАТА

Современите Грци не само што НЕ се директни потомци на античките, туку нивната грчност е мит, модерна креација од 19 век.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 2 - „Јазикот коине е грчки“

(Современите Грци се жртви на нивното создавање)

Јазикот коине се проби во Македонија малку пред времето на Филип II. Лошо формулирани и погрешно напишани натписи напишани на коине беа пронајдени во главниот град на Македонија, што укажува на тоа дека јазикот не бил добро разбран и само се пробивал до таму.

Корените на јазикот коине можеби започнале во една од попрогресивните градски држави, најверојатно Атина, но до моментот кога тој го направил својот пат кон источниот Медитеран, тој станал јазик на администрација и трговија, заеднички за сите медитерански народи.

Во Македонија, коине бил строго јазик на образованите и го користеле судските администратори и меѓународните трговци.

Кога коине пристигна во Македонија, таа веќе беше „лингва франка“ на администрацијата и трговијата во источниот медитерански свет.

Којне во тие денови беше како англискиот денес. Во Европа, на пример, земјите имаат свои јазици кои ги користат за да комуницираат дома, но на меѓународно ниво го користат англискиот за да комуницираат со други земји.

Александар Велики прв го извадил Којне од медитеранскиот свет во Азија, Африка и другите светови што ги освоил.

Вистинските херои за успехот на Којне биле наследниците на Александар, Антигонидите, Селевкидите и Птоломејците. Познато е дека Птоломејците не само што инсистирале да користат коине, туку одбиле да научат кој било друг јазик, дури ни јазиците на оние луѓе со кои владееле.

Клеопатра VII била единствената македонска суверена од династијата Птоломеј која го прекршила Птоломејското владеење и научила неколку јазици меѓу кои и египетски.

Јазикот коине бил толку длабоко вкоренет во старите македонски империи што и откако биле освоени од Римјаните продолжил да цвета. Коине го зборувале римските интелектуалци дури и во Рим. Речиси сите антички литературни дела биле напишани на коине

Да не забораваме дека во текот на македонскиот и римскиот период коине, и покрај популарноста кај образованите и елитата, останал јазик на администрација и трговија. Којне никогаш не бил јазик на обичниот народ.

Додека коине ја служел својата цел во административните и трговските кругови, другите јазици, јазици на народот, истовремено, исто така процветале паралелно, но во нивната усна форма додека подоцна не биле кодифицирани од христијанството.

По поделбата на Римската империја на Источна и Западна, коине повторно се појавила и го заменила латинскиот како административен јазик на Источната или Православската империја.

Којне остана активен и служеше на администрацијата и трговијата на Православскиот свет повеќе од еден милениум.

Интересно, коине, исто така, стана административен и трговски јазик на Отоманската империја и продолжи да постои во трговски и административен капацитет за време на отоманското владеење, како што беше за време на владеењето на Православ.

Според исламскиот закон, на муслиманите не им беше дозволено да патуваат надвор од нивниот домен, да работат со јавни средства или да зборуваат странски јазици. Османлиите вработувале христијани за да управуваат со надворешните работи, банкарството и трговијата со надворешниот свет. И да, погодувате, христијаните продолжиле да го користат јазикот

коине во текот на османлиското владеење како што правеле за време на владеењето на Православ.

Чуварите на османлиските административни и трговски служби, како и владетелите на христијанскиот свет во Отоманската империја биле познати како Фанариоти.

Фанариотите беа христијанска образована и професионална средна класа или буржоазијата на османлискиот свет. Тие беа луѓе од различни етникуми од секој агол на источниот свет. Тие беа свештениците, преведувачите (драгоманот), трговците и капетаните на бродовите и на индустријата и сите зборуваа коине. Ги нарекувале Фанариоти затоа што живееле во округот Цари Град (Константинопол или Истанбул) познат како Фанар.

Во 19 век, за време на османлискиот пад, фанариотите биле многу за соборување на отоманската администрација. Идејата беше да се собори османлискиот султан и неговата муслиманска власт и да се замени со христијанска власт. За жал, големите сили не ја фаворизираа таа идеја и таа не успеа. После тоа, Фанариотите тесно соработувале со Големите сили за да го основаат Грчкото Кралство.

Иако луѓето од новоформираното грчко кралство биле од многу различни етникуми, вклучувајќи Албанци, Власи, Македонци, Словени, Турци итн., секој со уникатен јазик и култура, Големите сили им ја всадиле идејата дека тие се потомци на античкиот народ кој живеел во тој регион пред повеќе од два милениума.

По речиси една деценија размислување за тоа кој јазик да го користат, грчките власти конечно одлучија да го усвојат јазикот коине како литературен јазик на нивната нова нација. Тие ги игнорираа сите живи и живи народи јазици во корист на античката административна и комерцијална коине.

За жал, по два милениума еволуција, модерната верзија на коине содржела многу странски елементи и се покажала невкусна за грчките пуристи кои сакале чист јазик што е близок до оние на старите градски држави.

По речиси еден век користење на коине, пуристите конечно ја добија својата шанса да го заменат. Нивниот нов избор бил стар, мртов атички јазик што го користеле античките Атињани пред 2.500 години. Грците го нарекоа својот нов јазик Катаревуса поради неговата лингвистичка чистота.

За жал, овој јазик беше мртов веќе две илјади години и грчкиот литературен свет, кој беше навикнат на копиленото нечисто коине, беше многу тешко да се разбере и невозможно да се изрази емоции. Неговата употреба конечно беше прекината во 1970-тите во корист на копиленото коине (Димотики).

За оние Грци кои инсистираат на тоа дека сите антички Грци зборувале на дијалект на ист јазик, еве неколку едноставни и вообичаени секојдневни зборови на англиски, античко поткровје и модерна коине;

<u>Македонски</u>	<u>Катаревуса</u>	<u>Димотики (Коине)</u>
Коњ	Ипос	Алого
Магаре	Онос	Гајдарос
Кокошка	Орнита	Кота
Коза	Ега	Гида (Кацика)
Јаре (коза)	Ерифи	Кацики
Леб	Артос	Псоми

ВИСТИНАТА

Јазикот коине му припаѓа на сите источномедитерански луѓе, а не само на модерна Грција.

Современа Грција го зема јазикот коине, кој според правата им припаѓа на сите источномедитерански народи, за себе и сега го нарекува грчки.

Само затоа што Грција го усвои коине како литературен јазик за својата модерна нација, тоа не го прави исклучиво грчки. Коине еволуираше како јазик на администрација и трговија во целиот

Источен Медитеран и како таков им припаѓа на сите луѓе во источниот медитерански свет.

Ако некој треба да бара заслуга за ефективност и долготрајниот опстанок на Којне, тоа треба да бидат античките Македонци кои инсистирале да го користат со векови.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 3 - „Античките „грчки богови“ биле грчки“

(Некои современи Грци веруваат дека оние кои зборувале грчки и верувале во грчките богови биле всушност Грци)

Често читаме во книги, гледаме филмови и слушаме приказни за таканаречените митски „грчки богови“, но дали некогаш сме застанале да размислуваме што ги прави овие божества грчки? Дали се тие „грчки“ затоа што настанале таму каде што е денес модерна Грција? Дали се тие „грчки“ во национална смисла? Дали се Грци затоа што за нив пишувале Античките кои живееле во регионот каде што денес е модерна Грција? Како се тие „грчки“?

Зборот „Грк“ пред зборот „богови“ имплицира дека постои врска помеѓу „гркот“ и „боговите“ што значи дека на некој начин овие богови припаѓаат на Грција или на „Грците“. Бидејќи овие „богови“ не се поврзани со други медитерански народи како што се Македонците, Пајонците, Илирите, Тракијците, Пелазгите, Фригијците, Лидијците, Карите, Ликијците, Пафлагонците, Кападоките, Киликјаните, Пикидите, Памфилите и други, на сличен начин, кој исто така славел и верувал во нив, тогаш се наведува да се верува дека овие богови мора да бидат исклучиво поврзани со Грција и „Грците“

Прашањето е како?

Помеѓу неколкуте извори што ги консултиравме, енциклопедијата Енкарта на Мајкрософт под наслов „Грчка митологија“ имаше објаснување, но ова објаснување не ја наметнува идејата дека таканаречените „грчки богови“ всушност биле „грчки“.

Според Енкарта, митологијата во пишана форма за прв пат се појавила во книжевните дела на Хесиод и Хомер околу осмиот

век п.н.е. Хомер, како што знаеме, ги создал познатите дела „Илијада“ и „Одисеја“, а Хесиод ги создал песните „Теогонија“. И двајцата автори во нивните соодветни дела зборуваат за различните приказни и легенди поврзани со античките божества. Хесиод, сепак, според Енкарта, оди чекор понатаму и воведува поголем број митови кои вклучуваат божества кои не се спомнати од Хомер. Хесиод, во „Теогонија“, кој зборува за создавањето на светот, раѓањето на боговите како и нивните авантури, НИКОГАШ НИКОГАШ не спомнува „грчки“ или кое било друго име изведено од овој збор!

Слично на тоа, Хомер во неговите дела „Илијада“ и „Одисеја“, кои се сметаат за сигурни извори за таканаречената „грчка митологија“ и „грчките богови“, НИКОГАШ НИКОГАШ не го спомнува зборот „Грк“ или кое било друго изведено име. од овој збор!

Па повторно, како овие таканаречени „грчки богови“ се „грчки“? Можеби авторите кои пишувале за нив биле од регионот каде што денес е модерна Грција?

Според Карлос Парада, меѓународно признат истражувач и експерт за митологија, следните автори придонеле за таканаречената „грчка митологија“;

Автор	% Придонес	Живеат во / етничка припадност
Apolodorus	19	Alexandria / Unknown *
Paucsanias	12	Lydia / Lydian
Hyginus	12	Rome / Unknown (Spanish?)
Homer	8	Asia Minor? / Unknown
Ovid	6	Rome / Roman
Nonnus	5	Egypt / Egyptian
Hesiod	4.6	Boeotia / Boeotian **
Diodorus Siculus	4.4	Sicily / Sicilian
Virgil	4	Mantua Italy / Roman
Quintus Smynaeus	3.3	
Statius	2.6	Rome / Roman
Antonius Liberalis	2	Rome / Roman
Valerius Flaccus	2	Rome / Roman

Apollonius Rhodius	1.8	Alexandria ? Unknown
Dionysius of Halicarnassus	1.5	Caria / Unknown
Euripides	1.5	Attica / Athenian **
Plutarch	1.3	Boeotia / Boeotian **
Herodotus	1	Caria / Carian
Pindarus (Pindar)	1	Thebes / Boeotian
Parthenius of Nicaea	1	
Aeschylus	0.5	
Aristophanes	0.4	
Caimachus	0.4	
Cicero	0.3	

* Најголема веројатност - македонски

** Од античките градски држави јужно од планината Олимп каде што денес се наоѓа модерна Грција.

Од табелата погоре, можеме да видиме дека огромното мнозинство на дела за таканаречената „грчка митологија“ и „грчките богови“ се всушност напишани од НЕГРЦИ или од автори со непознато потекло/етничка припадност.

Ако авторите кои пишуваат за нив не биле „Грци“, тогаш можеби легендите за таканаречените „грчки богови“ потекнуваат некаде во земјите на модерна Грција.

За жал, ниту тоа не е точно. Според Херодот, многу од елементите на таканаречените „грчки митови“ поврзани со „грчките богови“ биле позајмени од туѓи религии, главно од Пелазгите кои пак ги позајмиле од Египќаните. (Има некои научници денес кои веруваат дека Пелазгите живееле на долниот дел на Балканот, вклучувајќи ја и Македонија и дека биле предци на некои од Словените.)

Сепак, да не го земеме само зборот на Херодот. Да ги испитаме самите митолошки божества почнувајќи од врховниот бог Зевс.

Според Гролиер енциклопедијата, Зевс е небесно божество со индоевропско потекло симболично поврзано со небото. Посејдон, постариот брат на Зевс, исто така е божество со индоевропско потекло. Аполон, пак, е азиско божество од азиските шамански култови, увезено од Сибир.

Следното е список на божества и главни митски фигури кои најчесто се нарекуваат „грчки богови“ и „грчки митски фигури“ за кои се верува дека се од „негрчко“ потекло;

Божество/Голема фигура	Потекло	Извор
Rhigmus	Thracian	Carlos Parada
Diomedes	Thracian	Carlos Parada
Phineus	Thracian	Carlos Parada
Tereus	Thracian	Carlos Parada
Rhesus	Thracian	Carlos Parada
Alcon	Thracian	Carlos Parada
Memnon	Ethiopian	Carlos Parada
Alcyoneus	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Alexipus	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Clydon	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Laomedon	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Mmeneclus	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Nychius	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Thalius	Ethiopian	Quintus Smyrnaeus
Andromeda	Ethiopian	Carlos Parada
Cepheus	Phoenician	Carlos Parada
Europa	Phoenician	Carlos Parada
Pelops	Phrygian	Carlos Parada
Agenor	Egyptian	Carlos Parada
Belus	Egyptian	Carlos Parada
Midus	Phrygian	Carlos Parada
Opis	Phrygian	Carlos Parada
Aura	Phrygian	Carlos Parada
Proteus	Egyptian	Carlos Parada
Egeria	Italian	Ovid
Hora	Roman	Ovid
Janus	Roman	Carlos Parada
Juturna	Roman	Carlos Parada
Penates	Roman	Carlos Parada
Tantalus	Paphlagonia	Carlos Parada
Orchamus	Persia	Carlos Parada
Pyramus	Babylon	Carlos Parada
Thisbe	Babylon	Carlos Parada
Dido	Cartagenan	Carlos Parada
Nicea	Indian	Carlos Parada

Phoenix	Arabian	Carlos Parada
Hypnos	From the Black Sea region	Carlos Parada
Muses (9)	Macedonian	Carlos Parada
Dionysus	Macedonian (Brygian)	Grolier Encyclopedia

За детали за горенаведеното, видете Донски [3]. Од табелата погоре, можеме да видиме дека голем број божества и важни митски фигури намерно или несвесно биле погрешно претставени. Очигледно не се од „грчко потекло“

И, конечно, можеби таканаречените „грчки богови“ биле „грчки“ затоа што ги празнувале исклучиво античките луѓе кои живееле јужно од планината Олимп каде што денес е модерна Грција.

И тоа, се плашам дека не е точно. Митските богови, наречени „грчки богови“, биле заеднички за повеќето древни медитерански народи и култури. Тие беа исто толку универзални за античкиот свет колку што Христос, а христијанството е универзално за нашиот современ свет.

ВИСТИНАТА

Античките „грчки богови“ воопшто не биле грчки! Всушност, повикувањето на нив како „грчки богови“ само по себе би било мит.

Посоодветно, вистинито и прецизно е да ги наречеме медитерански богови отколку да ги наречеме „грчки богови“. На крајот на краиштата, тие беа славени, почитувани и стравувани од многу повеќе народи и култури северно, источно и западно од планината Олимп отколку што беа јужно од планината Олимп. И тоа е вистината.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 4 - „Не постои нешто како Македонец“

**(Некои современи Грци се условени да веруваат дека
Македонците не постојат)**

Всушност, Македонците навистина постојат, не само во Република Македонија, туку и во Грција, Бугарија, Албанија, Канада, Австралија, САД и во секој далечен агол на оваа планета.

Оваа ГОЛЕМА грчка лага ми е омилена затоа што можам да се поврзам со неа од лично искуство. Не се осврнувам на моето искуство во Грција, зборувам за моето искуство во Канада. Не може да се каже дека се Македонци на Грк во Грција без тешки последици!

Бидејќи сум тинејџер имигрант во Канада и зборувајќи англиски со акцент, често ме прашуваа за мојата етничка припадност, почесто од Грците. Се чинеше дека никаде немаше бариери за мачење против Македонците.

Разговорот/испрашувањето на кое ќе се поврзат многу Македонци, особено оние од Грција, обично одеше вака;

„Дали си Грк?“

Не, не сум!

„Што си ти?“

Македонец!

„Што е тоа? Нема такво нешто!“

(Не би го кажале ни зборот „македонски“.)

По неколку средби со Грците, почнав да развивам вознемиреност за откривање на мојата етничка припадност.

За разлика од современите Грци кои беа вештачки создадени во 19 век со хеленизирање и асимилирање на различни етнички групи; Власи, Албанци, Турци, Македонци, Турци од Анадолија и од неодамна Грузијци, Руси, повеќе Албанци и други, Македонците се вистинска етничка припадност. За разлика од современите Грци кои пред создавањето на нивната држава зборувале се освен грчки, Македонците отсекогаш зборувале македонски, жив жив јазик, јазик научен од мајки. Грците од друга страна ги напуштија своите природни јазици во корист на мртв јазик, античкиот коине, кој грчката влада го воскресна и го предаваше на училиште.

Пред Република Македонија да го кодифицира современиот македонски литературен јазик, Македонците низ цела географска Македонија зборуваа на различни убави дијалекти. Македонците кои живеат во Грција и Бугарија, кои тие држави одбиваат да ги признаат, сè уште зборуваат македонски јазик на нивните оригинални дијалекти.

За разлика од грчкиот јазик кој го зборуваат само околу десет милиони Грци, македонскиот е словенски јазик кој припаѓа на големо семејство јазици што го зборуваат околу шестотини милиони луѓе низ Источна Европа. Фактот дека овој јазик е толку распространет покажува дека тој опстојувал многу милениуми и се пренесувал усно од генерација на генерација.

Современите научници и научници веруваат дека словенскиот јазик има свои корени во праисторијата. Голем број на антички натписи кои се сметаат за недешифрирани неодамна беа успешно дешифрирани од лингвистите Васил Илиов, Антони Амброзиќ, Сергеј В. Рјабчиков [4] и други, со користење на словенските јазици што укажува дека овие јазици постојат многу подолго отколку што се мислеше. Дури и Александар Македонски можеби зборувал словенски. Познато е дека Александар зборувал најмалку два јазика. Знаеме дека едниот бил коине, а другиот јазик домороден во Македонија, означен како „непознат“ од грчките историчари.

Бидејќи на ниту еден македонски или странски археолог не му било дозволено да копа во окупираната Македонија од Грција

или да испитува какви било археолошки наоди без надзор, не можеме да потврдиме на кој друг јазик зборувал Александар Велики.

На грчките археолози не може да им се верува дека фактички ќе ги пријават наодите, особено оние наоди кои не се согласуваат со „политички коректните политики“ на грчката влада.

Ако Грците одбијат да го признаат постоењето на „живи и дишни Македонци“, што ве тера да мислите дека тие би го признале постоењето на артефакти кои не се согласуваат со нивната политичка идеологија?

Зарем тие не се истите Грци кои ја уништија секоја прачка кирилица (македонски) натпис од секоја надгробна плоча и црковна икона во грчката окупирана Македонија за да избришат се што е македонско?

Зарем не се тие истите Грци кои ја запалија и запалија секоја словенска книга и библија и го забранија македонскиот јазик и го направија незаконски да се зборува?

Прашањето што треба да се постави НЕ е дали Македонците постојат или не, туку „Зошто Грците го негираат постоењето на Македонците?“

Често сум го поставувал тоа прашање и до ден денес не сум успеал да добијам искрен одговор. Верувам дека оние Грци кои го негираат нашето постоење искрено не знаат самите зошто го прават тоа. Тие се условени уште од мали нозе да веруваат дека некако Македонците се закана за нивната егзистенција.

Често сум слушнал изрази како „Ќе направат се за да ни ја одземат Македонија“, но до ден-денес не знам кои се „тие“. Некогаш „тие“ се „Бугарите“, друг пат „тие“ се „комунистите“ и понекогаш „тие“ се „лошите луѓе“ како мене.

Постојано изјавив дека сум роден во Грција и дека сум грчки државјанин со македонско потекло и до ден денес ниту еден Грк не го признал тоа. Постојано го игнорираат она што го

кажувам и повторно ме нарекуваат „скопјанец“ и ме третираат како да сум роден не во Грција, туку во сосема друга земја. (Се користам себеси како пример, но мојата ситуација е идентична со десетиците илјади Македонци кои се родени во Грција по 1912 година, откако Македонија беше окупирана од Грција.)

Зошто на Грците им е толку тешко да го прифатат фактот дека Македонците живеат во Грција?

1. Добро познат факт е дека Грција окупирала околу половина од територијата на Македонија во 1912-1913 година. Другата половина беше окупирана од Србија и Бугарија.
2. Добро познат факт е дека Македонија веќе била целосно населена со Македонци кога била окупирана.
3. Исто така познат факт е дека Македонците насила станале Грци.

Зарем тогаш не е можно некои од тие Македонци кои беа принудени да станат Грци, всушност да не сакаат да бидат Грци?

Па мои пријатели Грци, постои нешто како Македонец. Всушност, има многу од нас кои живеат на целата планета. Нашата историја датира од околу 1.000 години пред нашата ера кога за прв пат е измислен зборот македонски. Не можам со сигурност да кажам дека сме директни потомци од тие рани Македонци, но можам да кажам дека постои голема веројатност дека не сме само потомци на тие праисториски Македонци, туку и потомци на сите оние кои прегазиле и освојувале нашата Македонија.

Пред деветнаесеттиот век, повеќето Македонци живееле во географска Македонија. Турбуленции на деветнаесеттиот и дваесеттиот век, како што се распадот на Отоманската империја, голем број востанија во Македонија, двете балкански војни, поделбата на Македонија, I, II светска војна, Граѓанската војна во Грција и грчкото, бугарското, српското и албанското угнетување, сите придонесоа за раселување на многу

Македонци. Многумина ја напуштија татковината и отидоа каде што беа добредојдени. Неодамна раселените Македонци, како и политичките бегалци и доброволните имигранти се концентрираат во Канада, Австралија, САД и Европа каде што се трудат да ја зачуваат својата култура и да ја оживеат својата оживување.

Грците можат да го негираат нашето постоење колку што сакаат, но тоа не значи дека ние не постоиме.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 5 - „Грција е етнички хомогена нација“

(До денес има некои Грци кои веруваат во митот дека се етнички чиста раса)

За Македонците не е важно во што веруваат Грците се додека не се мешаат во македонските работи. За жал, самоприкажувањето на Грција како „етнички хомогена држава“ не само што им пречи на Македонците, туку е и целосно непријателско кон нив.

„Современата слика за себе на Грците е изградена врз низа митови. Митот за континуитет. Митот за расната и културната супериорност на нашите предци (и, благодарение на континуитетот, нашата). Митот за да се биде посебен Митот за расната и религиозната чистота. Митот за генијот на грчката раса.

Постоењето на овие митови предизвикува одредени предвидливи реакции. Така, мојот типичен сонародник, иако горд што е Грк (95 проценти, според анкетите) ќе ги злоупотребува и оценува своите сонародници при најмала провокација. И ова, нормално, затоа што не успеваат да ги оправдаат очекувањата и барањата создадени од митовите“.
(Никос Диму) [5]

Грција со текот на годините презеде вонредни мерки за да го избрише она што е реално во корист на нешто вештачки произведено. „Грцизмот“ или „хеленизмот“, како што сакале да го нарекуваат Грците, е изум од 19 век, направен по модел на култура и раса на луѓе кои престанале да постојат пред повеќе од два милениуми. Грција ги уништи вистинските култури, традиции и јазици на домородните луѓе кои живеат на нејзино тло во корист на оваа вештачка креација што ја нарекува хеленизам. Уште полошо, денес Грција не само што го негира

постоењето на своите негрчки корени туку инсистира дека во Грција не постоеле домородни раси како Албанци, Македонци, Власи, Турци, Роми итн. Грција не само што ги напушти своите домородни култури, туку постојано ги казнува сите оние кои сакаат да им се вратат.

Таканаречената „грчка националност“ (Етос) била вештачки создадена во текот на 19 век од страна на Големите сили со цел да се распадне Отоманската империја и да се запре ширењето на пансловенството. Стравот на Велика Британија од Русија да влезе во водите на Медитеранот и да ја загади нејзината „градина во дворот“ ги мотивираше британските власти да направат се што е неопходно за да се запре „пролиферацијата на Словените“.

По создавањето на Грција, ѝ беа потребни луѓе „Грци“ за да се одржува и да се прошири. Овие луѓе дошле од териториите што ги окупираше за време на нејзиниот период на проширување.

Треба само да се праша: „Како тоа во Република Македонија живеат Македонци, Албанци, Власи, Турци, Роми итн., а ниту една од овие етникуми не живее во Македонија окупирана од Грција?“

Познато е дека овие етникуми постоеле во цела Македонија за време на османлиското владеење пред географската/етнографска Македонија да биде окупирана и поделена во 1912/1913 година.

Всушност, постојат грчки статистики составени пред 1912 година кои ги потврдуваат овие факти. Сепак, во 1928 година Грција се прогласи за „етнички чиста“ со само „чисти Грци“ кои живеат во Грција.

Секако, горливото прашање е „што се случи со другите етникуми што живеат во Македонија откако беше окупирана од Грција во 1912 година? Дали тие едноставно исчезнаа?“

Секако дека не! Тие беа хеленизирани! Ги „направиле“ Грци!

Во нејзиниот занес со славата на своето „лажно“ минато, Грција се засрами од своето „вистинско јас“ и ја закопа својата вистинска сегашност. Грција не сакаше за граѓани еден куп неуки Словени, Албанци, Власи, Турци, Роми итн. Ги претпочиташе „митските“ типови како Перикле, Леонидас и Темистокле или нивни потомци. Сето тоа беше направено со охрабрување од нејзините добродетели, Големите сили. Всушност, надвор од некои Грци кои беа етикетираны како предавници [5], никој не ги доведе во прашање мотивите на Грција да го направи тоа.

Македонците немаат проблем Грците да се нарекуваат како сакаат се додека не им се мешаат во работите. Македонците би сакале да бидат познати по кои и што се навистина, Македонци. Суштината на проблемот, за жал, е што додека Грците продолжуваат да веруваат во своето митско минато, тие се мешаат во реалноста. Лажно верувајќи дека сите се Грци, потомци од антички народ, тие одбиваат да ја признаат реалноста дека Македонците навистина постојат и живеат на нивна територија. Понатаму, за да спречат откривање на нивната лага, тие дури се мешаат во работите на Република Македонија, независна и суверена држава.

ВИСТИНАТА

Доказот дека Грција не е ниту „хомогена“ ниту има континуитет од античкото минато не е тешко да се објасни. Само погледнете го составот на населението во Грција од 1829 до 1928 година и во него ќе најдете Албанци, Власи, Турци, Македонци и Роми.

Период	Активност	Број на луѓе
1829	Грција создаде за прв пат (најчесто Албанци)	Помалку од 1.000.000
1830 – 1911	Припоени Епир и Тесалија (Власи и Албанци)	1.600.000
1912 – 1913	Припоени 51% од етнографска Македонија (Македонци)	2.500.000

1920 – 1928	Увоз на христијански Турци од Мала Азија (Турци)	1.100.000
-------------	---	-----------

Во 1928 година Грција регистрирала 6.200.000 луѓе по што се прогласила за хомогена составена од 100% чисти Грци со многу мало муслиманско, но етнички грчко население.

Во 1920-тите Грција увезла 1,1 милион Турци христијани од Мала Азија, тврдејќи дека се потомци на „Античките Грци“. Во тоа време, ниту еден од нив не зборуваше грчки или се поистоветувааше со Грците. Како можеа да имаат? „Грчка нација“ никогаш не постоела пред 1829 година!

ГОЛЕМА грчка лага бр. 6 - „Грците се супериорна раса“

(Некои Грци, меѓу себе, веруваат дека се супериорна раса)

Грчките тврдења за супериорност не се нешто што Грците им го наметнуваат на аутсајдерите, но тоа често се дискутира меѓу Грците во приватни компании. Не знам дали тоа е вистинско верување, но некои Грци веруваат дека му дале на светот сè, од филозофија до наука до математика до демократија, и тоа, тие веруваат, ги прави супериорни.

Дури и ако современите Грци се, на мал и оддалечен начин, потомци на античките луѓе кои живееле во древните градски држави, за кои се сомневам дека се, некаква заслуга им се должи на нив. За жал, не е сето она што им се припишува на древните градски држави. Археологијата и науката докажаа дека не сите таканаречени „грчки придонеси“ се всушност „грчки“. Сепак, ова не ги спречи современите Грци да изнесуваат тврдења.

Сега знаеме дека атомот бил дискутиран во Индија еден милениум пред да има антички градски држави. Грците, за жал, продолжуваат да го тврдат тоа како сопствен изум.

Иако Египќаните ја користеле геометријата со милениуми, за да ги идентификуваат нивните парцели на поплавите на Нил по зимските поплави, Грците продолжуваат да тврдат дека тие ја измислиле.

Дали азбуката била грчки изум? Грците тврдат дека било! Но, дали можат да ја објаснат етимологијата на зборовите „алфа“, „вита“, „гама“, „телта“ итн.?

Мислам дека не! Грчката азбука всушност воопшто не е грчка, таа е феникиска! Феничаните не биле Грци, тие биле Феникијци!

Ако не азбуката тогаш демократијата сигурно ја измислиле Грците!

Мислам дека не!

Демократијата, во вистинска смисла на зборот, како што се практикува денес, ја практикувале и Феничаните многу години пред да биде усвоена од Атина. Не сите антички градски држави беа демократии! Спарта не беше демократија.

Што точно подразбираме под „демократија“ и како таа се поврзува со типот на „демократија“ што се практикуваше во Атина за време на нејзините најславни денови?

Според Вебстер, демократијата е „владеење на мнозинството; принципот на еднаквост на правата, можностите и третманот или практикувањето на овој принцип; обичниот народ, пр. како носители на политичката моќ“.

Атина, од друга страна, беше управувана од многу мало малцинство богати белци. Овие луѓе не беа само владетели, тие беа и сопственици на робови. Робовите, кои сочинувале околу шеесет и проценти од атинското население, не биле ниту атински граѓани, ниту имале некакви политички права. Всушност, овие луѓе се купуваа и продаваа на пазарот како стока. Понатаму, жените, кои сочинувале околу половина од античкото атинско население, немале никакви права, дури ни да се нарекуваат луѓе.

Значи, ако ја споредиме дефиницијата на Вебстер за демократија со онаа што се практикувала во античка Атина, ќе откриеме дека тие воопшто не се споредуваат!

Во реалноста, типот на таканаречената демократија што ја практикуваа античките Атињани беше полош од нашиот фашизам и нацизам од 19 век, типот на владеење популарно кај

белите расистички режими. Древните можеби ја нарекувале демократија, но да не ја мешаеме со нашата модерна демократија која повеќе личи на оригиналната демократија што ја практикувале Феникијците.

Два и пол милениуми подоцна Грците продолжуваат да измислуваат работи како грчко кафе, грчка салата и грчка пица и продолжуваат да му даваат на светот без да бараат ништо за возврат.

Па, како Грците се супериорни од нас останатите?

Едно нешто што тие се покажуваат дека се „супериорни лажговци“!

ВИСТИНАТА

Современите Грци, заедно со нивните добродетели од Римско потекло, не само што ја фалсификуваа „античката историја“, туку и го ограбија нивниот придонес кон светот на другите цивилизации. Очигледно е дека придонесите на да речеме феникиската и египетската цивилизација, кои биле далеку подобри цивилизации од онаа на античка Атина, се целосно игнорирани и долго заборавени. Уште полошо, нивните придонеси сега се експроприрани (украдени) од Грците и тврдат дека се грчки.

Два и пол милениуми подоцна Грците продолжуваат да ги експроприраат (крадат) туѓите идеи и изуми и бесрамно да ги нарекуваат свои!

Атомот и геометријата веќе ги спомнав, но грчко кафе? Очигледно сите знаат дека „грчкото кафе“ е всушност турско кафе.

Што се однесува до „грчката салата“, и тоа е уште еден „грчки изум“. Она што е срамно за „грчката салата“, освен што не ја измислиле Грците, е тоа што грчките сопственици на ресторани, фалејќи се пред своите западни туристички клиенти,

тврдат дека тоа е „древен рецепт кој им бил пренесен од времето на античките градски држави“.

Досега единственото нешто што Грците го докажаа е дека се „супериорни лажговци“. Освен тоа, Грците не се ниту подобри, ниту полоши и не се разликуваат од нас останатите. Ако можам да додадам свое мислење, верувам дека како народ сите сме исти, само нашите ставови се разликуваат еден кон друг и тоа главно се должи на „странското влијание“ и непознавањето на вистината. Сите модерни балкански народи се направени од ист фонд (суровина) на луѓе. Живеевме без граници повеќе од два и пол милениуми. Вие сфатете го останатото.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 7 - „Грција е демократска држава“

(Некои модерни Грци веруваат дека живеат во демократија)

Сè до 1970-тите Грција беше зафатена од диктатура по диктатура, но оттогаш таа опстојува во релативно спокојство. Барем така изгледа однадвор.

Покрај тоа што е последната земја во Европа што им даде право на жените да гласаат во 1950-тите, под демократија мислам на вообичаените работи што ние на запад ги земаме здраво за готово, како слободата на говорот, правото на здружување, правото на образование во своето мајчин јазик, малцински права итн итн.

Кога посетував државно училиште во Грција, ми кажаа дека „Грците се најслободниот народ на оваа планета. Немаше подобар живот во целиот свет од оној на Гркот“. Потоа, еден ден дојдов дома пеејќи песна што ја научив на училиште, која одеше вака; „Grekos genithika ke Grekos tha pethono“, што грубо во превод значи „грчки сум роден и грчки ќе умрам“.

Не беа зборовите на песната што ги згрозуваа моите родители, туку она што значеше за Македонците и што јас, нивниот син, ја пеев!

Нормално, ми рекоа да престанам да ја пеам и не ми кажаа зошто. Бев премногу млад за да разберам и предавството можеше да значи тешка казна за нив. Татко ми веќе беше „обележан човек“, тој одлежа пет години во затворите во концентрациониот логор на грчкиот остров поради „опасност за грчката држава“. Што и да значи тоа?

Иако бев млад, можев да видам дека нешто ги вознемирува моите родители и сакав да знам што е тоа. На мое инсистирање

мајка ми се скрши и ми кажа. Таа рече: „Ние сме Македонци, не сме Грци. Песната што ја пеете е антимакедонска и ја пееја луѓе кои ни направиле зло. Тие луѓе можеби се грчки херои, но тие беа наши непријатели. Тие убиваа луѓе како нас“.

Зборот „Македонци“ во тоа време за мене немаше никакво значење освен од она што го научив на училиште за античките „Македонци“.

Но, таму беше; зборот „Македонци“ збор што ќе ме прогонува до ден-денес.

Мајка ми ме натера да се заколна дека никому нема да го повторам она што штотуку го слушнав, а не го сторив.

Мајка ми ми кажа работи кои немаа смисла до многу подоцна. Во меѓувреме морав да живеам со тајна, прогонувачка тајна. Како што минуваше времето, животот ме научи на многу работи, вклучувајќи ги и лагите што ме хранеше мојата земја, Грција. Ми кажаа дека сум слободен, но во реалноста тоа беше лага, бев заробен на вистината. Сакав, но не можев никому да кажам дека сум Македонец од страв дека моето семејство ќе биде казнето и понижено. Сум видел што им правеле грчките учители на децата во дворот фатени како го зборуваат својот мајчин јазик и не ми се допадна, па продолжив да ја кријам вистината и да живеам во лага додека не ја напуштив Грција.

Во Канада кога најдов на Грци, им кажав дека сум Македонец од Грција. Како и обично, Грците реагираа со неверување со одговорот: „Македонец не постои, во Грција живеат само Грци“. Неодамна велат „Мора да си скопјанец од ФИРОМ, испран мозок од Титовата пропаганда“. Им вела дека не сум скопјанец ниту сум бил во Скопје. Јас бев Македонец пред да слушнам за Тито и никогаш не сум слушал за Тито додека не дојдов да живеам во Канада.

Ако моите родители ништо не ми рекоа дека моето семејство е македонско, ќе продолжев да бидам „добар Грк“ и ќе живеам во лага. Би бил несомнено прифатен од Грците како Грк со славно

потекло кое се протегало до античките Грци. Моите родители сепак го расипаа сето тоа со тоа што ми ја кажаа вистината. Сега Грците ме викаат Словен, Бугарин, Скопјанец итн итн и предавник на Грција но се што сакам да ме нарекуваат е Македонец затоа што тоа сум.

И колку е тоа демократско?

Колку е демократска држава која не само што не ги признава своите малцинства туку ги казнува затоа што се тоа што навистина се?

Освен оние кои ја прифаќаат судбината дека не се Грци и признаваат, има и такви кои свесно сакаат да живеат во лага. Тие се најопасните и најантидемократските луѓе. Тие ги мразат своите роднини што не се Грци. Тие живеат кошмар, плашејќи се да не бидат откриени и мразени, бидејќи ги презираат другите.

Се разбира, постои трета категорија на Грци, генерација која навистина не го знае своето вистинско потекло и ја прифатила индоктринацијата спонзорирана од државата како вистина. Некои од овие Грци кои навистина веруваат дека Грција е демократска држава ја откриваат вистинската природа на тоа да се биде Грк кога почнуваат да покажуваат сочувство кон малцинствата, како Турците и Македонците кои живеат во Грција. Набрзина дознаваат дека Грција е демократска САМО за оние што се држат до линијата на владата. Оние кои ги заобиколуваат државните спонзорирани верувања или избираат да размислуваат со своја глава, брзо стануваат предавници и антигрчки.

Грција се фали дека е лулка на демократијата (уште една лага), но до ден денес не успеа да ја практикува.

Секоја модерна држава која не толерира различност, не го слави мултикултурализмот и не ги прифаќа нејзините малцинства НЕ е демократска.

Тешко е ако не и невозможно да се убеди некој Грк дека тоа што го зборувам е вистина, а не „скопски“ лаги и пропаганда (иако признав дека не сум „скопјанец“) затоа ги предизвикувам оние Грци кои не ми веруваат да отидат во нивната Влада и да предложат решение за македонското прашање. Само кажете: „Не е фер како се однесувате кон македонското малцинство во Грција“ и предложете да се признае. Ти гарантирам дека твојата влада не само што нема да направи ништо за Македонците туку ќе те казни и ќе те нарече предавник што дури и имаш такви размислувања. Ако толку многу се грижиш за вистината, тогаш се осмелувам да го направиш тоа!

ВИСТИНАТА

Македонците кои живееле во Грција, а сега живеат во дијаспората и доживеале вистинска демократија, навистина можат да ви кажат колку Грција е недемократска. На луѓето во демократските држави не им е забрането да зборуваат на својот мајчин јазик. Децата кои го знаат само својот мајчин јазик не се казнуваат затоа што го зборуваат јавно. Старите луѓе кои зборуваат еден јазик не се казнуваат затоа што го зборуваат на пазар.

Овие работи се случуваат во демократска Грција.

Грција не е само недемократска држава туку далеку од тоа, Грција не го знае значењето на зборот демократска.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 8 - „Тито ја создаде македонската нација“

(Некои современи Грци веруваат дека Тито ја создал македонската нација)

Мене ми е доста од читање мејлови и писма намерно испратени од поединци и институции со грчко потекло во кои се сугерира дека маршалот Јозеф Броз Тито (1892-1980), хрватскиот роден југословенски водач по Втората светска војна, ја создал македонската нација.

Дали овие луѓе се целосно дезинформирани, несвесни за реалноста или очајнички се обидуваат по секоја цена да го дискредитираат македонскиот народ? Како може некој да изнесува такви срамотни тврдења за неодамнешните и проверливи историски настани и да очекува да го задржи кредибилитетот?

ФАКТ: Социјалистичката (народна) Република Македонија беше формирана во 1944 година врз основа на признавањето и прифаќањето на Тито на посебен и посебен македонски етникум во рамките на Југословенската федерација.

Оваа информација не само што е лесно достапна, туку е и проверлива бидејќи се случила пред само шест децении.

Како може еден човек со потег на пенкало да убеди милиони луѓе да се откажат од сегашната етничка припадност и да се одлучат за она што не постоело?

Што им понуди Тито на овие луѓе за толку многу да сакаат да бидат Македонци?

Како Тито успеа на сите тие луѓе да ги научи македонскиот јазик не само во Југославија туку и во Грција, Бугарија, САД,

Канада, Австралија, Европа, Русија, Јужна Америка, Азија, Африка и во светот? И како го направи тоа за помалку од една деценија?

Најважното како Тито, кога имал само дете неполни единаесет години, влијаел врз Македонците да се кренат против Турците во 1903 година?

Како Тито ги создал Македонците уште пред да се роди?

Не мора ни да одите во Македонија за да откриете дали Македонци постоеле пред да се роди Тито. Сè што треба да направите е да посетите кои било стари гробишта во големите северноамерикански градови [6] и ќе најдете надгробни споменици со натпис „македонски“. Одете во регистарот за имиграција на островот Елис и побарајте ги дневниците од 19 век и ќе најдете патници кои се декларираат како Македонци.

Присуствувајте на кој било македонски настан каде било во Канада, САД или Австралија и прашајте колку луѓе веруваат дека Тито ја создал македонската нација. Прашајте ги потомците на оние кои се доселиле во овие големи земји пред да се роди Тито, дали Тито го создал нивниот македонски идентитет.

Треба ли да продолжам?

Зошто Грција не се спротивстави на Тито кога тој наводно ја создал македонската нација во 1944 година?

Зошто Грција не се спротивстави на името „Социјалистичка (народна) Република Македонија“ во 1944 година?

Повеќето Грци веруваат дека Тито вештачки ја создал македонската нација за да има претензии за таканаречената „грчка Македонија“ (грчка окупирана Македонија).

Повеќето Грци, исто така, веруваат дека „Скопјаните“, како што сакаат да ги нарекуваат денес Грците, сакаат да ја именуваат

својата земја Република Македонија бидејќи сè уште имаат територијални аспирации кон „грчка Македонија“.

Поконкретно, повеќето Грци веруваат дека Скопјаните сакаат да ја анектираат „грчка Македонија“ за себе.

ВИСТИНАТА

Вистината е дека Тито не ја создал македонската нација и како што споменав претходно, Тито го признал и прифатил постоењето на македонска етничка припадност во својата земја, Југославија.

Вистината е дека Македонците немаат аспирации за ничија територија.

Понатаму, дозволете ми да ги потсетам Грците дека нивната држава ги добила македонските територии со освојување, спротивно на желбите на македонскиот народ и затоа ниту еден дел од Македонија не и припаѓа на Грција. Тоа никогаш не го направило и никогаш нема. „Грчка Македонија“ во реалноста е грчка окупирана Македонија.[7]

ГОЛЕМА грчка лага бр. 9 - „Македонија е грчка“

(Многу современи Грци веруваат дека Македонија и припаѓа на Грција)

Некои од моите читатели прашуваат; Дали Македонија навистина е грчка? Под Македонија подразбираат Република Македонија.

Дали Македонија е грчка или не?

Пред 1913 година имаше една Македонија, единствена 100% Македонија. Сега според Грците постои помала Македонија, 51% од првобитната Македонија позната како „Македонија“. Повторно според Грците нема друга Македонија.

Така моите читатели прашуваат; ако Македонија беше 100% во 1913 година и 51% од Македонија беше земена од Грците тогаш што стана со другите 49% од Македонија? Дали исчезна?

Она што го кажуваат моите јасно размислување и логични читатели е дека ако ја исечеш Македонија на три дела, парчињата се уште се Македонија, исто како што ако исечеш јаболко на три дела, тоа е сепак јаболко, три парчиња од истото јаболко! Со други зборови, три парчиња Македонија сепак е Македонија! Сега, ако сакате да го идентификувате секое парче поединечно, тогаш можете да ги наречете А, В и С. Ако А се вика Македонија како треба да се нарекуваат В и С? Меѓутоа, според Грците, ако А се вика Македонија тогаш Б и Ц не може да се викаат Македонија!

Па назад на првобитното прашање! Дали Македонија е грчка?

Моите читатели имаат неколку проблеми со горенаведеното:

1. Ако „Македонија е грчка“, тогаш и целата оригинална Македонија мора да биде грчка. Па зошто Грците не се

покоруваат на цела Македонија. (Дали затоа што тие се потписници на Договорот од Букурешт од 1913 година и се согласија да не бараат претензии кон другите 49% од Македонија? Зошто Грција би потпишала таков договор ако цела Македонија беше грчка? Зошто навистина! Дали затоа што Македонија е НЕ грчки?)

2. Јасно е дека ако Македонија се подели на три дела тогаш сите три дела сепак би се викале Македонија. нели? Ако Грците изберат својот дел да го нарекуваат Македонија, да го идентификуваат како „дел од Македонија што и припаѓа на Грција“, тогаш зарем другите партнери, потписниците на Букурешкиот договор од 1913 година, немаат право да го нарекуваат својот дел од Македонија како и да сака? Зарем Република Македонија не е дел од изворната Македонија? Зошто Грците прават да звучи како да не е?

Грците тврдат дека името Македонија е историски грчко, но во реалноста погледнете што направиле со годините:

1. Кога Македонија првпат била поделена во 1913 година и Грција припоила 51% од неа, Грците ја нарекле „Нови територии“.

2. Во 1935 година тие го преименуваа својот 51% во „Северна Грција“.

3. Тогаш кога Југославија почна да се распаѓа и **ВИСТИНСКИТЕ** Македонци требаше да ја прогласат својата независност, Грција повторно во 1988 година ги преименува нивните 51% во „Македонија“, тврдејќи дека таа е **ЕДИНСТВЕНАТА** Македонија што постои и историски и припаѓа на Грција! Зарем Грција не припои 51% од Македонија во 1913 година? За што „историски“ зборуваат?

Грција имаше шанса да ја нарече северната провинција „Македонија“ од 1913 до 1989 година, но избра да не го стори тоа. Зошто? Зошто Грција избра да ја нарекува „Македонија“ дури откако **ВИСТИНСКИТЕ** Македонци почнаа да ја нарекуваат сопствената држава Република Македонија?

Уште најлошо, зошто Грција се противи вистинските Македонци да ја нарекуваат својата држава Република Македонија?

Како може Грците да имаат Македонија, а Македонците да немаат? Дали е ова некаква грчка логика што само Грците можат да ја разберат?

Моите читатели сè уште сакаат да знаат (од Грците);

1. Бидејќи Република Македонија била дел од првобитната Македонија зошто Грците се противат таа да се вика Република Македонија?

2. Како може Македонија историски да биде грчка, а не македонска? Нели Грците ја нападнаа, поделија и анектираат Македонија? Да не им зедаа 51% со сила на Македонците?

3. Кога тие (грчката држава) ќе се вразумат и ќе престанат да се прават будали?

ВИСТИНАТА

Вистината е дека Македонија никогаш не била историски грчка. Македонија беше насилно нападна, окупирана и поделена од Грција, Србија и Бугарија за време на Балканските војни во 1912 и 1913 година. По потпишувањето на Букурешкиот договор од 1913 година, 51% од Македонија и е дадена на Грција, 39% и е дадена на Србија и 10% на Бугарија. Тоа беше направено против желбите на македонскиот народ кој уште од окупацијата и поделбата на Македонија се бореше за своите права. Македонците се бореа за своите права за време на Втората светска војна и за време на Граѓанската војна во Грција. Додека делот од Македонија под српска/југословенска контрола ја доби својата слобода и беше прогласен за Народна Република Македонија во 1945 година под југословенската федерација, деловите под грчка и бугарска контрола останаа окупирани и нејзиниот народ е без најосновните човекови права.

Грција одбива да го признае постоењето на Македонија надвор од нејзините граници за да го скрие фактот дека;

1. Македонија беше поделена со сила, односно нејзините војски се бореа да добијат контрола.
2. Грција држи 51% од македонските земји што не и припаѓаат.
3. Грција прогони стотици илјади етнички Македонци, вклучително и децата бегалци и нема да дозволи да се вратат.
4. Грција има незаконски експроприрани имоти на Македонци за кои не е направен надомест.
5. Грција изврши злосторства врз македонското цивилно население за време на Балканските војни од 1912, 1913 година и за време на Граѓанската војна во Грција од 1946 до 1949 година и не сака светот да знае за нив.
6. Грција одбива да признае домородно македонско малцинство кое живее во нејзините граници.

Еве една лекција по историја за Грците:

1. Античките Македонци ги поразиле античките Грци кај Херонеја во 338 година п.н.е. и ги потчиниле и тие никогаш не се опоравиле. Нивните најголеми градски држави, вклучувајќи ја и Атина, биле окупирани од македонските гарнизони до 197 година п.н.е., кога биле ослободени и повторно окупирани од Римјаните. Старите Грци никогаш не стапнале на македонска почва!
2. Од нивниот пораз во 338 п.н.е., античките Грци, вклучувајќи ја и Спарта, биле политички подредени на Македонците и повеќе од 140 години биле под македонска контрола.

Значи, историски гледано што е поточно, „Македонија е грчка“ или Грција е македонска?

Вистината, за жал, не е важна за Грците кога не им служи на нивните интереси!

ГОЛЕМА грчка лага бр. 10 - „Грците тврдат дека денес во Грција не живеат Македонци, Турци, Албанци или Власи“

**(Грчките верувања не ги вклучуваат Македонците,
Албанците, Власите и Турците како дел од модерна Грција)**

Навистина е чуден феномен Грција да биде единствената хомогена земја на инаку мултиетнички хетероген Балкан! Дали е ова вистина или Грција развила амнезија за своето минато?

Пред да навлеземе во темата „хомогена Грција“, ајде да разјасниме неколку работи. Што точно е хомогено? Мислам во демографска смисла.

Една земја е демографски хомогена кога целото нејзино население е од иста култура, зборува ист јазик, практикува иста религија и споделува слични обичаи и традиции.

Ајде сега да тргнеме по мемориската лента, да се вратиме во моментот непосредно пред Грција да стане земја за прв пат и да видиме дали Грција тогаш била хомогена?

Ако не се лажам, надвор од некои високо рангирани христијански црковни свештеници и многу мало малцинство христијански образовани, османлиски семејства од средна класа, никој не зборуваше грчки пред Грција да биде земја. Всушност, јазикот што го зборувале горенаведените луѓе тогаш не се нарекувал ни грчки. Зборувам за јазикот коине, античкиот јазик на трговијата и трговијата.

Којне, кој влече корени во античка Атика, беше популаризиран од Александар Велики кога го направи негов меѓународен јазик за трговија и трговија за неговата огромна македонска империја. Подоцна коине бил усвоен и зачуван од Православната црква како јазик на литургија во некои делови на мултиетничката Византиска империја. По воспоставувањето на отоманската власт на Балканот, таа повторно се појави и се најде во отоманската администрација, говорена од богат мултиетнички христијански образован народ од средната класа со седиште во Истанбул.

Во поново време, античкиот меѓународен коине беше усвоен од грчката држава како официјален јазик на Грција и беше преименуван во „грчки“.

Значи, на кој јазик зборуваше огромното мнозинство од таканаречениот „грчки народ“ пред тоа?

Ако добро ме служи историјата, во 1821 година, непосредно пред да се воспостави Грција како земја, нејзиниот народ не зборуваше грчки. Во 1829 година, кога Грција стана држава, за прв пат, таа беше мала земја што го покриваше регионот Мореа, денешен Пелопонез (сопствена Грција). Мнозинството од луѓето кои живееле во Мореја во тоа време зборувале албански, турски, влашки и словенски јазик. Самата Атина, лулка на античката цивилизација, не беше ништо повеќе од албанско село.

Значи, ако „сопствената Грција“ не била „чиста грчка“ зошто некој би очекувал дека Епир, Тесалија, Тракија или Македонија, региони кои никогаш не биле грчки за почеток, да бидат „чисто грчки“?

Аргументот за „чиста Грција“ што го користат современите Грци денес е дека иако Грција не била чиста на својот почеток, таа била прочистена по протерувањето на населението во 1913 година и по размената на населението со Турција во 1920-тите.

Ако Грција не беше „чиста грчка“, зошто би објавила статистика во 1928 година, тврдејќи дека 98% од нејзиното население се „чисти Грци“, а 2% од нив се муслимански Грци?

Ова е силен аргумент ако се верува на грчката статистика! За жал, не!

Многу Грци денес веруваат дека Грција била прочистена откако протерала голем број луѓе во 1913 година за време на Втората балканска војна.

Многу Грци денес исто така веруваат дека населението увезено од Мала Азија и другите делови на Турција било „чисто грчко“.

Факт е;

1. Населението протерано од Грција во 1913 година не беше протерано поради нејзината етничка припадност, туку затоа што тие луѓе одбија да бидат асимилирани во грчкото трло. Тие едноставно одбија да станат Грци.

2. Населението што остана во Грција беше означено како „грчко“ само затоа што се согласи, главно од страв, да ѝ се заложат на грчката држава.

3. Населението увезено од Турција во 1920-тите не било увезено бидејќи се идентификувало со Грција. Беше увезен затоа што беше христијански. Христијанството и исламот беа единствените критериуми што ги одвојуваа таканаречените Грци од Турците. Огромното мнозинство од малоазиските христијани, културно и јазично, повеќе се идентификувале со Турците отколку со Грците. Тоа, сепак, не ја спречи грчката држава да ги претвори во Грци.

Значи, кои беа првобитните таканаречени „чисти Грци“? Дали тоа беа Словените од Мореја, Албанците од Епир, Власите од Тесалија, Турците од Тракија или Македонците од Македонија?

Гледате дека ми е тешко да ги идентификувам овие недофатливи „чисти Грци“. Ако не беа Албанци, Власи, Турци

или Македонци кои беа тогаш? Со кои критериуми можеме да ги одвоиме „чистите Грци“ од Албанците, Власите, Турците и Македонците кои живеат на предгрчката отоманска територија на модерна Грција?

Очигледно не јазик, бидејќи само многу мало малцинство од вкупното население на Грција зборуваше коине, кој подоцна беше преименуван во грчки.

Религија? Грција своевремено користела само религија за да ги разликува Грците од Турците.

Нели затоа Грција ги протера муслиманите во Турција затоа што се мислеше дека се Турци и ги увезуваше христијаните од Турција затоа што се мислеше дека се Грци?

Овој критериум, за жал, исто така е погрешен. Ако православните христијани биле Грци, тогаш сите на Балканот што биле православни христијани се квалификувале да бидат Грци! Ова вклучува Бугари, Срби, Албанци, Македонци, Власи, Турци итн. Дали Бугарите и Србите се Грци? Тие не мислат така!

Очигледно религијата сама по себе не била добар критериум за да се одвојат Грците од останатите!

Па назад на првобитното прашање, „кои беа чистите Грци“

ВИСТИНАТА

Етничкиот состав на модерна Грција денес го сочинуваат асимилирани Албанци (Арванити), Власи (Влахуси), Турци (Туркуси) и Македонци (Македони). Не постоеше грчко етнос пред 19 век. Грчкиот етникум е вештачки создаден од фанариотите со помош на големите сили!

Фанариотите биле мултиетничка група христијани кои зборувале коине и припаѓале на богатата и образована отоманска средна класа. Тоа беа високо рангираните црковни свештеници, отоманските банкари, поморските капетани,

преведувачите на јазици и трговците кои правеа бизнис за Отоманската империја надвор од отоманските територии.

Кога Грција стана нација за прв пат во 1829 година, се соочи со криза на идентитетот бидејќи не можеше да се справи со својата мултиетничка, мултикултурна демографија. Грција со години се бореше да најде идентитет се додека не беше создаден за неа од нејзините британски и француски филхелни покровители.

По усвојувањето на античкиот коине како јазик на својата нација, Грција фабрикуваше митско минато со лоза што се протегаше до Старите Грци и иницираше процес на денационализација и асимилација. Преку интензивни, понекогаш и насилни пропагандни кампањи Грција почна да ги асимилира различните етникуми правејќи Грци од Албанци, Власи, Словени, Турци, а подоцна и од Македонци.

Како што беше споменато претходно, различните луѓе кои Грција ги протера од нејзините новоосвоени територии беа оние кои одбија да бидат асимилирани во новиот грчки идентитет.

Поголемиот дел од муслиманите кои Грција ги исели за време на размената на населението со Турција беа етнички Македонци.

Луѓето што Грција ги увезувала од Мала Азија, Истанбул и други места во Турција не биле Грци, тоа биле турски христијани. Голем број биле истакнати деловни луѓе кои поседувале различни бизниси и имоти во Турција. За жал, кога беа раселени, изгубија сè и станаа граѓани од втор ред во Грција. И покрај тоа што Грција им вети домови, по речиси осумдесет години, некои сè уште живеат во колиби и населби во сопственост на владата. И овие луѓе беа насилно асимилирани и направени во неволни Грци исто како и останатите етникуми на грчко тло.

Значи, дали Грција е „навистина чиста и хомогена“ или развила амнезија за своето минато? Ти одлучи!

Полошо отколку да се преправаат дека се тоа што не се, современите Грци сега се мешаат во македонските работи, кажувајќи им на Македонците дека не можат да бидат Македонци затоа што според грчката логика Македонци не постојат! Меѓутоа, во реалноста, Грците се тие што не постојат, а не Македонците!

Еве едно прашање до нашите нео-грчки пријатели: Ве молам кажете ми, етнички гледано, кои се „Манитите“, од каде потекнуваат и на кој јазик зборувале пред да бидат Грци?

Совет: Манијатите се висок русокос народ што сега живее на Пелопонез. Пред да бидат претворени во Грци, тие живееле во Мани во регионот познат како Мореја. Тие биле/се демек најлојалните и најдоверливите од сите Грци.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 11 - „Македонските монаси Кирил и Методи се Грци“

(Некои Грци веруваат дека македонските браќа Кирил и Методи биле етнички Грци)

Македонија беше опустошена поради нејзините земји, нејзините природни ресурси, нејзиното наследство и нејзините луѓе, но никогаш поради нејзиниот идентитет и човечки придонеси, односно до неодамна. Она што го прави овој конкретен инцидент тажен и патетичен е тоа што и Грција и Бугарија истовремено полагаат право на придонесите на Кирил и Методи.

Грците тврдат дека Кирилос и Методиос биле етнички грчки монаси од Солун кои ја создале кирилицата и им ја дале на Словените: навистина многу дарешлив „грчки подарок“. Иако не објаснуваат како точно Кирилос и Методиос биле етнички Грци, тие сепак велат дека зборувале грчки, што е предуслов за да се биде етнички Грк. На крајот на краиштата, тие се родени во Солун, кој според популарните современи грчки верувања, Солун (Солун) се смета за „древен етнички грчки град“.

На Бугарите Кирил и Методиј им се „апостоли“ кои им ја предале првата форма на пишување на мајчин бугарски јазик. За Бугарите, „црковнословенскиот“, јазикот што го зборуваат и предаваат Кирил и Методи, е синоним за „бугарски“. На крајот на краиштата, според современите народни бугарски верувања, Солун (Солун), родното место на Кирил и Методиј е бугарска територија од средновековно време, од времето на Големата бугарска империја.

Па, кои сме ние кутрите Македонци да го оспоруваме ова и како можеме да се натпреваруваме со толку голема грчка и бугарска мудрост и знаење?

Може да се види зошто секоја страна очајно се прицврстува на идејата дека на некој начин Кирил и Методи би можеле да им припаѓаат, но зарем не можат да ја видат апсурдноста на сето тоа? Како може Кирил и Методи, родени во главниот град на Македонија, чист словенски град, да не бидат Македонци и истовремено да бидат и Грци и Бугари? Може ли повеќе да се залажуваат?

Дозволете ми да ви кажам малку повеќе за Кирил и Методи.

За време на владеењето на византискиот император Михаил III (842-867) Солун дефинитивно се етаблирал како религиозен и филозофски центар на империјата. Тоа беше време кога Кирил (Кирил) и Методиј (Методиј) тргнаа на низа мисии за ширење на доктрините на христијанството на различни места во Источна Европа и Азија.

Овде сакам само да напоменам дека до осмиот век од нашата ера, македонската епархија била контролирана од македонска архиепископија со центар лоцирана во Солун, а епископии постоеле во осумнаесет градови меѓу кои Лерин, Костур, Воден и Сер.

Браќата Кирил и Методи биле Македонци, домородци од Солун, кои биле прогласени за „апостоли“ на јужните Словени и татковци на словенската книжевна култура. Кирил, помладиот од двајцата, го добил името Константин кога се крстил. Многу подоцна го добил името Кирил.

Кирил имал голема среќа што учел во Цари Град (Константинопол) на млада возраст и го добил своето образование кај Лав Граматик и Фотиј, истакнат просветител на царскиот универзитет. Кирил бил извонреден ученик и си го добил прекарот „Филозофот“. По завршувањето на образованието бил ракоположен за ѓакон, а подоцна станал професор по филозофија во царското училиште во Цари Град каде што ја презел фотелјата од Фотиј. Набргу потоа се повлекол во тивката осаменост на манастирот. Оттаму, во 861 н.е., бил повикан од императорот Михаил III и испратен во

мисија да ги христијанизира Хазарите од јужна Русија кои живееле помеѓу реките Днепар и Волга.

Постариот брат Методи беше сакан, интелигентен човек кој ја започна својата кариера по стапките на својот татко. Најпрво служел војска во Солун. Подоцна на дваесетгодишна возраст станал управител на една од словенските колонии во провинцијата Опсикион во Азија. Потоа се замонаши и, како и неговиот брат, учествуваше во мисијата за христијанизирање на Хазарите.

Кирил и Методи беа двајца од седумте браќа и сестри. Нивниот татко Лев бил истакнат Македонец кој служел како помошник на солунскиот воен командант на Православската (византиска) војска.

Кариерата на браќата Солун тргна на подобро во 862 н.е. кога Ростислав, принцот од Моравија, го испратил својот амбасадор во Цари Град барајќи мисионери способни да го научат неговиот народ да чита и пишува на својот јазик. Ростислав, плашејќи се од своите моќни германски соседи, барал можност да го зајакне својот сојуз со Православите за да го балансира германското мисионерско влијание во неговото кралство. Ростислав ја претпочитал црковната политика на Фотиј, сега патријарх на Цари Град, пред онаа на неговиот западен колега.

Кога се дозна дека царот Михаил бара способни мисионери, Фотиј одлучи дека Кирил и Методи се најпогодни кандидати за таа работа. Браќата Солун, словенски говорници, добро го познавале солунскиот дијалект на словенскиот јазик и ја прифатиле задачата.

Старомакедонскиот дијалект доста добро го разбирале сите словенски племиња. За жал, учењето на неписмените да читаат и пишуваат било полесно да се каже отколку да се направи. Иако Словените имале пишан облик на јазик опишан како „линии и засеци“, тој не бил лесен за учење.

Кирил беше запознаен со глаголското писмо, но тоа беше и премногу сложен јазик за неписмените луѓе брзо да го сфатат.

Според Царнорицец Храбар, застапник на македонската писменост, Кирил и Методи прво се обиделе да го користат коине а потоа латинското писмо, но не можело да се постигне правилен изговор. Словенскиот говор бил премногу сложен за да се снимат само со коине или латински букви. Кирил бил интелегентен човек и го решил проблемот со изградба на нова азбука врз основа на старите македонски традиции. Моделот и некои букви ги базирал на коине азбуката, но ја збогатил со додавање нови букви. Некои ги позајмил од глаголското писмо, а некои ги обликувал од античко-македонски симболи кои имале традиционално македонско значење. „Питер Хил тврди дека старословенскиот бил повеќе од само пишан дијалект. Наивно е, вели тој, да се замисли дека оваа конструкција на пишан јазик е возможна без воспоставена традиција. Затоа може со сигурност да се претпостави дека постоела барем некаква традиција на која Кирил и Методиј можеле да се изградат. Веројатно нивната блискост со оваа традиција произлегува од фактот дека и самите биле Словени“. [8]

Кога беше завршена, азбуката на Кирил се состоеше од 38 букви, секоја прецизно и точно претставуваше единствен звук во словенскиот говор. Фонетската природа на јазикот на Кирил го направи правописот на зборовите многу едноставен. Требаше само да се научи азбуката за да има способност да чита и пишува. Истото важи и до ден-денес.

Во 862 година, Кирил и Методи, заедно со голем број следбеници, пристигнале во Моравија во дворот на Ростислав. Тие веднаш тргнаа на работа и на нивно изненадување народниот јазик на Кирил не само што беше добро разбран, туку и стана популарен кај Моравците. Православските мисионери ја продолжија својата работа извесно време, со голем успех, но набрзо беа онеспособени поради недостатокот на православски епископи да ги ракополагаат нивните свештеници. Исто така, нивната популарност кај Моравците ги незадоволуваше германските мисионери кои ги гледаа како конкуренција и остро се спротивставија на нивното присуство.

Германските непријателства го достигнале својот врв кога германскиот император Луј го принудил Ростислав да му се

заколне на лојалност. Германскиот прелат, епископот од Пасау, кој имал моќ да ракополага православски свештеници, одбил да го стори тоа поради презир. Не можејќи да ја продолжат својата работа, мисионерите беа принудени да се вратат во Цари Град. На враќање, браќата Македонци заминале низ Венеција каде дознале дека папата го екскомуницирал Православскиот патријарх Фотиј во Цари Град. Православските мисионери и нивната литургиска употреба на македонскиот јазик беа жестоко критикувани.

Во 858 н.е., императорот Михаил III, по сопствена власт, го симнал патријархот Игнатиј и го заменил со попрогресивниот Фотиј. Папата, сепак, не се согласи со одлуката на Мајкл и ги прогласи неговите дела за неважечки. Во исто време папата ги осуди и Фотиј и императорот.

Кога папата Николај I дозна дека православските мисионери се во Венеција, ги повикал во Рим. Меѓутоа, до моментот кога пристигнале, Николас умрел и политичката ситуација се променила на подобро. Во текот на настаните, наследникот на Николас, Адријан II, срдечно ги пречека странците, особено кога дозна дека му носат важен подарок. Се чини дека Кирил собрал некои мошти на папата Свети Климент кога бил на Крим во посета на Хазарите и му ги понудил на Адријан како подарок.

Кога пристигнале, Адријан извршил истрага и не открил недолично однесување од страна на Православите. Во својата пресуда тој им дозволил на Кирил и Методи да добијат епископско осветување и дозволил нивните новообратени свештеници да бидат ракоположени. Тој одобрил и словенски да се користи во литургијата.

За жал, Кирил починал на 14 февруари 869 година во Рим и никогаш не се вратил дома. По смртта на Кирил, Методи го молел папата Адријан да му дозволи да го однесе телото на неговиот брат на погреб во Солун, но Адријан не го дозволил тоа. Желбата на мајката на Кирил и Методи била ако едниот син умре, другиот да го врати телото на пристоен погреб во семејниот манастир. За жал, Адријан не го дозволи тоа тврдејќи

дека не би било соодветно за Папата да дозволи да се однесе телото на толку истакнат христијанин. Тој изјави дека толку познат човек треба да биде погребан на познато место. Кирил беше погребан со голема раскош во црквата Сан Клементе на Коелија, каде што беа закопани моштите на свети Климент.

По смртта на Кирил, Методи ја презел каузата и раководството на мисијата од својот брат. Откако беше осветен, тој доби препорака од папата и Светата столица и брзо се врати на своите должности. На барање на Козел, принцот од Панонија, кој во тоа време сакал да ја оживее античката архиепископија Сирмиум (сега Митровица), Методи бил поставен за митрополит (архиепископ). Нему му беше дадена голема област на одговорност со граници кои се протегаа до границите на Бугарија. За жал, додека политичката ситуација во Моравија се менуваше, титулата на Методи и неговото папско одобрување не значеа многу за западните мисионери, особено Германците кои започнаа клеветничка кампања против него. За работите да бидат уште полоши, внукот на Ростислав, Сватоплук, се здружил со Карломан од Баварија и го избркал неговиот вујко. После тоа, не помина многу време пред Методи повторно да се најде во неволја.

Во 870 н.е. Методи бил повикан пред синодот на германските епископи. Тие го прогласија за виновен за недолично однесување, без сомнение за измислени обвиненија, и го затворија во затворска ќелија која протече. Беа потребни две години молење пред папата Јован VIII да го извлече. За жал, за да избегне дополнителни контроверзии, папата Јован ја повлече својата дозвола да го користи словенскиот, варварски јазик како што го нарече, за која било цел освен за проповедање. Во исто време тој ги потсети Германците дека Панонија никогаш не била германска и дека од памтивек припаѓала на Светата столица.

По ослободувањето Методи ја продолжил својата работа во Моравија, но и таму западнал во неволја. Методи не го одобруваше лошиот начин на живот на Сватоплук и јавно го објави своето незадоволство. Како одмазда Сватоплук го пријавил Методи на Светата столица. Тој го обвини дека врши

божествено обожавање на словенски и за ерес, обвинувајќи го дека ги изоставил зборовите „и Синот“ од верата. Во тоа време овие зборови сè уште не беа воведени насекаде на запад.

Во 878 н.е., како резултат на обвинувањата на Сватоплук, папата Јован VIII го повика Методи во Рим и спроведе истрага. Методи, сериозен човек и посветен христијанин, можеше да го убеди папата и во неговата посветеност на својата религија и во неопходноста да користи словенска литургија. И покрај тоа што папата Јован се согласувал со Методи за повеќето работи, тој имал одредени резерви за употребата на словенскиот јазик. Се чини дека некои од западните мисионери го сфатиле словенскиот јазик како закана за сопствената мисија и направиле се што е во нивна моќ да го осудат. Тие тврдеа дека, создаден од луѓе, словенскиот јазик не е од Бога и дека Бог ги создал трите главни јазици, хебрејски, коине и латински. Меѓутоа, Методи возврати со подеднакво убедливи аргументи, контра-тврдејќи дека Бог не ги создал еврејските, коине или латинските јазици. Бог го создал сирискиот јазик кој Адам и луѓето по него го зборувале до потопот. Потоа, за време на изградбата на Вавилонската кула, Бог ги дистрибуирал различните јазици меѓу луѓето и ја создал пишаната форма на јазиците. Неговите аргументи можеби му купија на Методи некое време, но тој сè уште беше во неволја со германските мисионери.

Гледајќи дека не може лесно да се ослободи од него, Сватоплук го искористил своето влијание како крал и го убедил папата да го назначи Вичинг, познат противник, да работи со Методи. Германскиот (или францускиот) свештеник Вичинг бил донесен за да му помогне на Методи како еден од неговите епископи. Вичинг беше неуморен противник на Методи кој неуморно работеше против него. Овој бескрупулозен прелат продолжил да го прогонува Методи дури до степен на фалсификување папски документи.

По смртта на Методи, Вичинг ја добил архиепископската столица, ги протерал следбениците на Методи и укинал колку што можел од работата на Методи во Моравија.

Кога Вичинг бил назначен за негов асистент, Методи сигурно сфатил дека водел изгубена битка. Во последните четири години од животот направил пауза од мисионерската работа и превел поголем дел од Библијата од коине на словенски. Методи починал во 885 година од нашата ера, најверојатно од исцрпеност. Неговиот погреб беше извршен на коине, словенски и латински. Методи беше многу популарен кај народот и многумина дојдоа на неговиот погреб да му оддадат последна почит.

Овде само сакам да додадам дека Светите Кирил и Методи секогаш се празнувале во земјите на нивните мисии, а по 1880 година се празнувале и низ целиот западен свет.

ВИСТИНАТА

Православската (Православна и славна) империја била мултикултурна и мултиетничка во современа смисла на зборот. Национализмот сè уште не бил измислен и во тоа време не постоеле дефинирани етникуми. Ако јазикот може да се користи како показател за етничката припадност, како што преферираат современите Грци, тогаш Кирил и Методи зборуваат и словенски и коине. Се разбира, пред да се кодифицира пишаниот словенски јазик, јазикот коине бил официјален писмен јазик на Православската (христијанска православна) црква. Како високо рангирани свештеници на Православната Црква, Кирил и Методи беа услов да зборуваат и пишуваат на јазикот коине.

Ако немало пишан облик на словенскиот јазик и ако навистина Кирил и Методи биле Грци, како научиле да зборуваат македонски (словенски)? Дали од мајка им научиле да зборуваат на автохтониот македонски јазик? Ако беше така, тогаш нивната мајка не можеше да биде Гркинка. Знаеме дека нивниот татко не бил Грк. Кои самопочитувани „Грци“ би го нарекле своето дете „Лев“, словенско име?

Ако нивната мајка и татко не биле Грци, тогаш дефинитивно ниту Кирил и Методи не биле Грци!

Ова го прави грчкото тврдење дека „Кирилос и Методиос“ биле Грци, уште една ГОЛЕМА грчка лага.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 12 - „Грчко-македонци“

(Некои Грци веруваат дека грчко-македонци живеат во Македонија)

Под Македонија мислам на делот од Македонија кој моментално е окупиран од Грција, делот од Македонија кој Грците сакаат да го нарекуваат „Грчка провинција Македонија“. Делот од Македонија што грчките војски го окупираа во 1912 година и извршија неискажливи сверства врз македонскиот народ во 1913 година и наваму.

Да видам сега, нели во 1928 година Грција му објави на светот дека 98% од населението што живее во Грција е чисто грчко, а 2% се муслимански Грци? Па од каде потекнуваат овие таканаречени „грчко-македонци“? Но, чекај малку? Што е тоа „Грчко-Македонец“? Дали е тоа лице чиј еден родител е Грк, а другиот Македонец? Ако е така, тогаш од каде се овие Македонци во Грција? Нели Грција изјавила, со сопствено признание, дека „не постои такво нешто како Македонци“? Па кои се и што се тие таканаречени „грчко-македонци“? Дали се тоа грчки доселеници кои случајно живееле во грчка окупирана Македонија?

Да бидам искрен со вас, дури ни оние што се нарекуваат себеси „Грчко-Македонци“ навистина не знаат кои се и што се.

Овој феномен е како болест која никна непосредно пред Република Македонија да ја прогласи својата независност од Југославија. Гледате дека грчката влада е толку параноична поради тоа што е откриена дека незаконски експроприрала македонски земји и извршила злосторства врз македонскиот народ, што секогаш кога ќе се спомене нешто македонско станува многу одбранбено. Она што го прави Грција, всушност, се обидува да го збунува светот околу тоа кои се Македонците. Ако Република Македонија има Македонци тогаш има и Грција. Откако Грција окупира 51% од македонските земји, како би

можела да ја оправда својата позиција без да ги открие своите дела? За жал, Грција ќе се обиде со се, дури и да го збуди сопствениот народ за да го скрие од нив и од светот сопственото минато. Пред 1980-тите немаше нешто како „Грчко-Македонија“ или „Грчко-Македонци“, имаше само „Северна Грција“ и „Грци“, сега постои „Грчко-Македонија“ населена со „Грчко-Македонци“. Што е следно?

Дозволете ми да ви го расклопам.

51% од Македонија беше окупирана и припоена од Грција по Втората балканска војна во 1913 година. Во тоа време етникуми кои живеела во Македонија беа големо мнозинство домородни Македонци и помали малцинства Власи, Албанци, Евреи, Турци и други.

По окупацијата на Македонија, грчката држава етничко го чистела населението со насилно асимилирање на поголемиот дел од него, а она што не можело да се асимилира било или протерано или целосно убиено. Потоа, на почетокот на 1920-тите, муслиманското население беше исчистено со депортирање на повеќето муслимани во Турција и внесување на големо христијанско турско население од Мала Азија и другите делови на Турција. По сето тоа што беше направено, Грција спроведе попис и му објави на светот дека е чист грчки.

Па уште еднаш, од каде овие таканаречени „грчко-македонци“? Ако ме прашувате мене, искрено не знам, но имам теорија!

За да се разбере од каде потекнуваат „Грчко-Македонците“, треба да се одреди кои се тие таканаречени „Грчко-Македонци“. Колку што можам да собирам луѓето кои се класифицираат како „Грчко-Македонци“ доаѓаат од следните категории;

1. Мнозинството се увезени Турци и други имигранти кои биле населени во Македонија во 1920-тите. Овие луѓе се едуцирани од грчката влада да веруваат дека тие се вистински Македонци и потомци на Александар Македонски и неговите Македонци кои всушност биле Грци. Тие беа научени да веруваат дека тие се вистинските наследници на македонските земји. Тие, исто

така, беа научени да го мразат домородниот македонски народ и да го третираат како нивен непријател кој грчката држава го означил како „бугарски“ и недостоен за македонското наследство. До 1980-тите на овие доселеници им беше кажано дека се „Грци“, но во моментот кога Република Македонија ја прогласи својата независност од Југославија, им беше кажано дека се „грчко-македонци“.

2. Има помало малцинство Македонци кои од различни причини и оддаваат почит на грчката држава и се преправаат дека се Грци затоа што им се даваат поволни позиции во општеството. Има и криминален елемент од македонско потекло кој извршил злосторства врз македонскиот народ во име на Грција. Овие луѓе уживаат во статус кво бидејќи веруваат дека се недопирливи се додека Грција одбива да ги признае Македонците. Тие се лојални на Грција и на грчката кауза бидејќи веруваат дека Грција ќе ги заштити од кривично гонење за злосторствата што ги направиле. Некои всушност имаат, умреле од старост! Овие луѓе ќе се борат со нокти и заби да ги спречат Македонците да добијат какви било права само за да се заштитат.

1. Има и елемент на луѓе, вклучително и домородните Македонци, кои всушност веруваат во грчката пропаганда и се потпишуваат на идејата дека тие се вистинските потомци на античките Македонци кои всушност биле Грци.

2. И конечно има голема ксенофобична и ултра националистичка група на луѓе кои ја знаат вистината за Македонија, но се толку отруени и заробени во грчката пропаганда што ќе направат се за да им ги ускратат правата на Македонците.

И еве го имаш.

Само сакам да додадам дека „увезените Грци“, исто како и домородните Македонци, се жртви на „грчкиот шовинизам“ и јас сочувствувам со нивната мака исто како што сочувствувам со маките на сите жртви на грчкиот шовинизам. Вие не сте

наши непријатели.

Иако сум фрустриран од оние Македонци кои се преправаат дека се Грци, не им се лутам затоа што разбираам дека тие се мои браќа и сестри кои некако го изгубиле патот. Се надевам дека еден ден наскоро ќе дојдат наоколу.

За жал, не можам да им простам на оние кои направија злосторства врз македонскиот народ или врз кој било народ и верувам дека ќе дојде време кога правдата ќе биде задоволена. За оние луѓе кои се изгубени во вселената, македонското сонце и Божјата светлина нека ве водат назад за да го најдете вашиот пат.

Што се однесува до оние од вас кои се нарекуваат „Грко-Македонци“, од една или друга причина, каде ќе стоите кога Грција ќе ја признае македонската нација? Каде ќе стоите кога веќе не сте потребни и сте ја служеле вашата корисна цел да им служите на Грците кои работат против Македонците? Дали мислите дека Грција ќе ве прифати како „вистински Грци“ и ќе ве почитува како „Грко-Македонци“ или ќе ве избркаат како што не избркаа нас, кога ќе истече вашата корисност? Некоја храна за размислување!

ВИСТИНАТА

„Грчко-македонскиот“ феномен е одговор на грчката држава на прогласувањето независност на Република Македонија. Пред 1980-тите немаше „Грко-Македонци“, всушност официјалниот грчки став беше дека „Македонците не постојат“. Па од каде дојдоа „грчко-македонците“? Тие потекнуваат од грчката имагинација. Грција ги создаде таканаречените „грчко-македонци“ или лажни Македонци за да им го ограби наследството на вистинските Македонци. Друг грчки метод за разделување и освојување и ширење конфузија додека го правите тоа.

Така, она што е лажно не е реално, а она што не е вистина е лага. Затоа, „Грко-Македонците“ не се ништо повеќе од уште една ГОЛЕМА грчка лага.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 13 - „Не постојат Македонци во Македонија“

(Многу Грци веруваат дека нема Македонци во Македонија)

Грција се чини дека се развива, но тоа е еден вид настрана еволуција. Ако им обрнувавте внимание на Грците, ќе ги слушнавте нивните тврдења дека во Грција немало Македонци, односно до крајот на 1980-тите. Всушност, според грчката држава, немало ни Македонија до крајот на 1980-тите. Прво се викаше „Нови територии“, а потоа „Северна Грција“.

Меѓутоа, денес, според некои Грци, во Грција живеат секакви Македонци освен Македонци-Македонци. Македонци-Македонци? Што е тоа? Зарем тоа не е малку збунувачки? Токму тоа е целата поента! На Грција токму така сака да бидат луѓето, ЗБУНЕТИ!

Ако прашате некои националисти или испрани мозоци Грци ќе ви кажат дека има секакви Македонци, има „Грко-Македонци“, „Бугаромакедонци“, „Српско-Македонци“, „Албанско-Македонци“, „Романско-Македонци“. , „Руско-македонци“, „славомакедонци“, „ерменско-македонци“, „евреи-македонци“, „муслимани-македонци“, „христијани-македонци“, „влашко-македонци“, „турско-македонци“, „Роми-Македонци“ и цела група други типови Македонци кои денес живеат во Грција, ОСВЕН „Македонско-македонците“. Ќе ви кажат и дека „Скопјани“ и „ФИРОМИ“ меѓу другото живеат во Република Македонија, но НЕМА МАКЕДОНЦИ.

Додека Македонците (и под Македонци мислам на вистинските Македонци, знаете оние кои според Грција не постојат) и остатокот од светот очекуваат Грција да тргне напред и да го признае македонското малцинство во Грција, Грците си заминуваат. на тангента фабрикување македонски етникуми

притоа одбивајќи да го признае постоењето на вистинските вистински Македонци. Зошто?

Зошто Грција нема да признае дека постојат Македонци во Македонија? Од што се плаши Грција?

Очигледно, со измислување на различни „типови Македонци“ да ги наречеме X-Македонци, Грција се обидува да ги збуни неинформираниите да веруваат дека Македонија е земја на имигранти кои само географски се поврзани со Македонија. Според Грција, во Македонија нема вистински Македонци; тие исчезнаа одамна. Идејата овде е да ви оставиме впечаток дека Македонија нема домородни луѓе кои живеат на нејзина почва, што е иронично затоа што Грците ги нарекуваат вистинските Македонци кои живеат во Грција како „ендопи“ што на грчки значи автохтони.

Вчера воопшто немаше Македонци, но денес има цела палета на Македонци. Зошто Грција го прави ова? Зошто некои Грци ризикуваат да бидат исмејувани низ светот, а мислам буквално да бидат исмејувани низ светот, да го прикријат постоењето на Македонците со измислување на X-Македонците?

Можеби чувствуваат дека никој нема да го забележи „благит Македонец“ ако се опкружени со низа „вкусни X-Македонци“, нели? Некако камуфлирање на реалното со фалсификати. Или прикривање на вистината меѓу десетина лаги. Кој подобар начин да се минимизира вредноста на вистинскиот Македонец со разновидност на X-Македонци.

Па само грчките архитекти на ова фијаско знаат со сигурност зошто го прават тоа, ние од друга страна можеме само да шпекулираме!

Отсекогаш верував дека Грција ќе направи се за да се задржи на македонските земји и на македонското наследство. Заслепени од славата на античките, современите Грци извршија акти на насилство за повторно да фатат нешто мртво и одамна исчезнато. Во тој процес повредија многу луѓе, не само Македонци туку и некои свои. Повеќето Грци се свесни за овие

реалности, особено оние на власт, но одбиваат да се соочат со нив.

Цената за постигнување на хеленизмот, кој во современи услови не е ништо повеќе од мит, беше уништувањето и смртта на голем број реални и живи култури. Има многу Грци и денес кои сè уште ја прифаќаат идејата дека културите што ги уништи нивната држава не беа достоинствени да се спасат. Изгледа дека современите Грци претпочитаат да го живеат митот за хеленизмот отколку реалноста дека се Албанци, Власи, Турци, Македонци, Роми и голем број други етникуми кои ја сочинуваат нивната мултиетничка грчка национална држава денес.

Она што е жално за ова е што Грција никогаш не се потрудила да ги праша луѓето што претпочитаат. Тие едноставно го булдожераа старото и реалното заради создавање на новото и вештачкото.

Денес има Грци кои одбиваат да го прифатат фактот дека не се потомци на античките Грци и антички Македонци, туку на современите Албанци, Власи, Турци, Роми, Македонци и други; истите етникуми што толку ги мразат и презираат.

Па зошто Грците се плашат да признаат дека Македонците постојат? Дозволете ми да ги кажам причините!

Ако им признаат на Македонците кои живеат меѓу нив, тогаш ќе мора да ги признаат и ужасните работи што им ги направиле како да ги лажат за нивното постоење, да ги принудат да станат Грци и да им ги наметнуваат нивните хеленски вештачки вредности.

Ќе мора да признаат дека не било во ред да се нападне Македонија и да се земаат македонски земји нелегално и со сила.

Тие ќе мора да признаат дека згрешиле што ги протерувале луѓето од нивните домови и родни краишта за време на тие масовни протерувања на населението што ги извршија врз

невин народ чија единствена вина беше што се родил како Македонец.

Ќе мора да признаат дека згрешиле кога ги казнувале луѓето и ги праќале во затвор затоа што го зборувале нивниот мајчин јазик, единствениот јазик што го знаеле.

Тие би морале да признаат дека грешат што ги смениле сите топоними, хидроними, имиња на луѓе и им дале вонземски имиња што навистина ги презирале.

Грците инстинктивно се плашат од загубата на Македонија, нивната корпа за леб, бидејќи точно знаат како ја стекнале. Но, дозволете ми да ви кажам за една стара македонска поговорка која гласи отприлика вака; „Она од што се плашите, не можете да избегате“.

ВИСТИНАТА

Вистината е дека нема штета да се нарекувате како сакате, но колку да сте X-Македонци не сте! Политичката мотивација, модата и желбата да се задоволи вашата држава не се предуслов за припадност на етникум, особено на македонскиот етникум. Само Македонците можат да бидат етнички Македонци. „Грчко-македонците“ не можат да бидат етнички Македонци или етнички Грци (ако има такво нешто) затоа што припаѓаат на трета категорија наречена „Грчко-Македонци“. Исто така, за да припаѓа на некој етникум, тој етникум мора да има свое постоење, своја историја и свое природно место во светот. „Грчко-македонското“ е политички мотивирана идеја, верување во нешто што нема физичко постоење, што всушност повеќе личи на култ отколку на етничка припадност.

Единствената причина што дури и се спомнува икс-македонци е да им служи на антимакедонските интереси, главно оние на Грција и Бугарија кои обете го негираат постоењето на Македонци.

Значи, дали навистина постојат X-Македонци или се уште една ГОЛЕМА грчка лага? Вие бидете судија!

ГОЛЕМА грчка лага бр. 14 - „Македонците се Словени“

(Многу Грци веруваат дека Македонците се Словени)

Дури и пред еден типичен Грк да ја отвори устата, можам да ви кажам што точно ќе кажат кога станува збор за Македонците. До денес добив илјадници мејлови од Грци и сите во основа ги кажуваат истите работи. „Македонците не постојат“, „Македонците се Грци“, „Тито го создаде македонскиот идентитет“, „Македонците се културни и историски крадци“ и секако темата на оваа ГОЛЕМА грчка лага „Македонците се Словени кои дојдоа во Балканот во текот на 6 век од нашата ера“.

За да ја докажам мојата поента, вклучив цитати од голем број од овие е-пошта што ги добив. Презимињата беа отстранети за да се заштитат авторите;

Џорџ Г. напишал: *„Ако не можете да прифатите едноставен историски факт и докази дека Античка Македонија била грчка, тогаш ви предлагам да посетите ментална институција. Лингвистиката, артефактите, историските извори (како Херодот итн.) сето тоа го докажува хеленскиот идентитет на Античките Македонци. Прифатено е општо историско знаење дека вие Словените дојдовте на балканската област заедно со Бугарите во 6-10 век од нашата ера“.*

Паук К. напишал: *„Јас сум Македонец; затоа не можам да прифатам да бидеш Македонец освен ако ја имаш истата култура, религија, па дури и антропологија како мене. Те гледам како Словен кој останал откако Русите не успеале да добијат пристаниште за топла вода. Зборовите на Сталин во времето на вашето создавање (од Коминтерната, 1945 година), кажуваат сè што некогаш треба да знаете, прочитајте ги и соочете се со фактите“.*

Ненад Д. напиша: „Македонија е Јужна Србија!!!! Ова беше поранешното име на Македонија и единствената причина поради која денес се нарекува Македонија е затоа што Тито, хрватски комунист, им го испра мозокот на твоите (и тебе) мислејќи дека не се Словени, туку дека се потомци на хеленските народи кои живееле на Балканскиот Полуостров. пред околу 4000 години“.

Hessemo@aol.com напиша: „Продолжи да пишуваш ретард те чека гумената соба??? Еј, научиш ли да зборуваш албански???? Уште ве болат колелата од поклонувањето пред нив??? монок лаве етан е епитас Скопје родено сиромашно, кукавички празнина од историја и култура, останува сиромашно, кукавичко без историја и култура и ќе умре сиромашно, кукавички празнина од историја и култура никогаш македонско !!!!!!!!!!!!!!!“

DNT73@aol.com напиша: „Македонците одамна се здружија со своите сограѓани Грци и беа измешани и распространети низ Римската и Византиската империја. Тие се дел од грчкото културно наследство. Словените и Албанците кои живеат во тоа мало парче географска Македонија немаат никаква врска со тоа. Вистинските Македонци веќе се впиле во поширокиот грчки свет долго пред да пристигнат Словените во 600-тите. Дотогаш немаше посебен македонски идентитет, само географска одредница. Разберете си ги фактите и престанете да ширите идиотска пропаганда за пола албанска пола бугарска држава. Исто така, покажете малку почит кон земјата што ја одржува вашата економија во живот“.

Ник В. напиша: „Бидејќи сега заминувате во областа што се нарекува Македонија, мислите дека сте Македонци и потомци на Хеленските Македонци? Не, вие сте Словени, Бугари и господ знае уште што дојде по ерата на Македонија и Александар и престојуваше во северниот дел на Македонија. Мислам на кој јазик да зборувам? Грчки? Не. Немаше ни да знаеш да пишуваш и читаш да не беа тие двајца светци кои те ослободија од темните векови. На еден твој сајт некој вика

дека не спаси од Османлиите, сериозен си?? Вие сте само неколку. Жал ми е за вас момци затоа што очигледно ви го испрале вашиот идентитет за да верувате дека сте некој што не сте. Жал ми е што мораше да ја украдеш историјата на друг народ за да почувствуваш дека припаѓаш некаде Словени или можеби Бугари со веројатно некои села што се уште зборуваат мешавина од словенски и малку грчки исто така, вие сте мешавина од се, Албанци, Бугари и со некој Грк и таму, заостанат од комунистичките војни. Разбуди се пријатели и барај го својот вистински идентитет Не можеш да го користиш името Македонија бидејќи Македонија е грчка и секогаш ќе ѝ припаѓа на Грција. Сакаш да кажеш дека немаш намера да ја бараш јужна Македонија, сериозно си?? Им го перете мозокот на вашите деца да веруваат во спротивното, зарем тоа не создава омраза меѓу нас? Вие сајтовите го прават истото. Никогаш не сме ги научиле нашите деца дека северна Македонија и припаѓа на Грција, некогаш беше како и многу други места, но не денес, не го сакаме, се е твое и можеш мирно да си заминеш со твоите сограѓани и Албанците (еден ден ќе ти ја земат цела држава ако не внимавааш) но не можеш и никогаш нема да го користиш името на Македонија, срам го ставаш името! Зборуваме за 1000 години историја, а вие доаѓате од север, варварски племиња и сега мислите дека можете да ни ја земете историјата? Не е така.”

Ник В. напиша: „Сакам да знам од каде ги добивате сите ваши фантазии/факти? Треба да се срамите што го перете мозокот на вашиот народ со сите овие лаги! Да вие сте Словени и дојдовте од север. Македонците биле и ќе бидат Грци. Луѓе на кои треба да се разбудите и да престанете да ја крадете историјата на другите луѓе. Тито и комунизмот ви го испраа мозокот да бидете т.н Македонци. Разбуди се!”

Цорц К. напишал: „Вратете се во вашата дупка и заземете друго хоби - слушнете ги фактите; Македонија е грчка 3000 години. Во античко време Македонците зборувале грчки, ги обожавале грчките богови, ја изразуваале својата креативност преку грчката уметност и одржувале префинета грчка култура... сите археолошки откритија продолжуваат да откопуваат повеќе информации што ја потврдуваат

неоспорната грчност на Македонија. Од ведро небо, во 1944 година, југословенскиот комунистички водач Тито, сакајќи да ја ослабне Србија од една страна, и да постави основа за идни територијални претензии против Грција од друга страна, на јужна Србија намерно и го даде грчкото име „Македонија“ и повторно - ги напиша книгите „историја“ за да изјави дека античка Македонија била словенска и дека овие луѓе биле потомци на Александар Македонски. Постоењето на „словенска“ Македонија никогаш не можело, и навистина, никогаш не било поткрепено ниту со историски податоци, ниту со етнографски карти, ниту со статистика, ниту со некаков попис, ниту со археолошки наоди, ниту со нејасно спомнување на таков народ од антиката до денес. Македонија е името на Северна Грција повеќе од 3000 години. Грчкиот регион ... има едно од најхомогените популации во светот (98,5% Грци). Нејзиното население зборува грчки, се чувствува грчко, е грчко. Независна Македонија би го монополизирала името на сметка на вистинските Македонци кои се двојно повеќе од Словените. Употребата и злоупотребата на името би предизвикала голема конфузија како што е веќе очигледно. Македонија е незаменлив дел од историското наследство на Грција што не може да го идентификува, во етничка смисла друга нација. Скопскиот „јазик“ е неспорно словенски“.

Хелен В. напиша: „Јас сум Грчка Македонка, која слушнав за статијата што ја напишавте во вашиот таканаречен „македонски“ неделник. Прво, морам да нагласам колку бев навреден од лагите што ги напиша за да им го испереи мозокот на твојот народ! Македонија има и СЕКОГАШ ќе биде позната како хеленски земји, ако не знаете што значи хеленизам, таа е грчка земја! Македонија е античко кралство на Античка Грција, кое постоело многу пред да постои вашиот народ од словенска раса. Ние сме една од најстарите и најпочитуваните земји и имаме толку БОГАТА историја, за која вашиот народ би сакал само да има една стотинка од богатството што го има нашата цивилизација. Ако не сте знаеле за да го посетите Кралството Александар Велики, треба да одите во Пела, а гробот и кралството на кралот Филипс е во Вергина. И двете кралства се наоѓаат во Грција (Македонија недалеку од Солун), за да ги посетите би платиле

или драма (со старата валута) или евро (денес) и што е најважно сите натписи на античките урнатини се во старогрчко пишување не бугарски (што е потомок вашиот јазик). Жал ми е што вашиот народ е изгубен и збунет и нема своја историја или култура и поради оваа причина мораше да ги приспособи нашите убави и богати начини за да има некаква „историја“. Забележав дека картата што ја стави со твојата статија вклучува и други делови од Грција за кои тврдиш дека биле словенско-македонски. Од кога островот Тасос има словенско наследство? Всушност, од кога било кој дел од нашите прекрасни земји бил словенско наследство? Вие сте крајно ТАЖНА раса, која нема вистинско постоење! Секој добро образован човек знае дека постои само ЕДНА Македонија, а тоа е „ГРЧКА МАКЕДОНИЈА“ која толку гордо ги носи имињата поради тоа што го претставува. Вашиот народ беше многу среќен што долго време беше познат како Југославија, а потоа во 90-тите кога сите држави беа принудени да се разделат, вие бевте принудени да најдете име за себе, а гледајќи дека немате вистинска земја или знаме или наследство, вие кутрите, патетични души избравте да се обидете да ни го земете името и историјата за да им го исперете мозокот на вашите идни генерации. Моите последни коментари за вас се: „Прочитајте која било енциклопедија или историска книга и ќе ја видите вистината дека Македонија е грчка, никогаш нема да го добиете името „Македонија“ како што не е ваше, а Грција НИКОГАШ нема да го одобри“. Треба да бидете благодарни што Грците ви дадоа азбука, бидејќи вашите необразовани луѓе не би можеле ни да пишуваат да не биле ГРЦИТЕ!!!!”

Панајотис З. напишал: „Вашиот длабоко вкоренет комплекс е разбирлив, бидејќи вашата криза на идентитетот како Словен (од „роб“) произлегува од историската празнина дополнително засилена со постоењето на грчката нација и нејзините засенчени културни и јазични разграничувања, кои сега се дополнително утврдени со ДНК студии кои откриваат хомоген континуитет во грчкиот регион, а да не зборуваме за јужна Италија и голем дел од Мала Азија што зборува турски јазик уште од предкласично време. Лесно е да се заклучи дека Грција е измешана од повторливи инвазии. Сепак, факт е дека

јадрото на грчки јазик секогаш било толку огромно во Хелада што ги апсорбирало сите напаѓачи речиси на ист начин како што здравиот организам ги апсорбира вирусите само за да стане посилен на долг рок. Турците, патем, кои се населиле во Грција, во најголем дел биле јаничари чија лоза била од грчко родителство, преобратени насилно во раните денови на Отоманската империја, мојот неук пријател.

Единствениот мит со кој треба да се борите е вашиот недостаток на значајна позадина во вашата словенска неволја. Каква иронија што историјата постојано се повторува. Во антиката вашиот регион зависел од грчката култура, а сега зависи од грчките финансии. Во каква бедна состојба да се биде! Моите симпатии“

Атанасиос Ф. напишал: *„Нема да откривам никакви детални историски факти за Грција/Македонија и тоа е славно минато, но ќе ве потсетам на вашето словенско минато во северниот дел на Македонија, околу 800 г. Титовата пропаганда за да им издадеш идентитет на твоите граѓани. Историјата е тука за вас и за оние кои се обидуваат (безнадежно) да пропагираат „факти“ кои немаат врска со ИСТОРИСКИ факти. НИКОГАШ не можеш да изградиш идентитет со украдени материјали, без разлика дали тоа го бараат неисториските ликови (меѓународни политичари). Фактите се факти и НИКОЈ не може да го смени тоа. За Грците вие секогаш ќе бидете Словени и нема ништо лошо во тоа, со СИТЕ средства“.*

Мислам дека Атанасиј го кажа тоа; Грците секогаш ќе ги нарекуваат Македонците „Словени“ без разлика на се! Прашањето е зошто?

Од горенаведените мејлови се добива впечаток дека Грција направи прекрасна работа во индоктринирањето на својот народ со моќна антимакедонска пропаганда. Се добива впечаток и дека овие Грци немаат знаење за реалноста на македонската ситуација.

Грците, барем оние кои ги напишаа овие мејлови, изгледаат црно-бели јасно изразени зборови за тоа што се случило пред

1.500 години, заборавајќи дека од тогаш до 1913 година немало граници меѓу денешна Грција и Македонија. Кој и да ја нападнал Македонија, сигурно не ја поштедил Грција. Значи, ако сакаме да веруваме во мејнстрим историјата, тогаш на овие Грци треба добро да им биде познато дека Словените кои ја нападнаа Македонија, исто така, ја нападнаа Грција до нејзините најдлабоки јужни рабови. Значи, ако современите Македонци се Словени, тогаш се и современите Грци.

Историјата исто така ни кажува дека сегашната грчко-македонска граница била подигната по Балканските војни како резултат на Букурешкиот договор од 1913 година. Ова е едноставно вештачка граница која никогаш не постоела пред 1913 година. Па, како можат современите Грци да тврдат дека она што е јужно од оваа граница е „чисто грчко“, а она што е северно од неа е „словенско“? Ако сакаме да го прифатиме ова „грчко тврдење“, тогаш мора да ја прифатиме и идејата дека „чистите Грци“ и „Словените“ коегзистирале во безграничен регион 1.500 години еден до друг, без никаков контакт меѓу нив. Исто така, мора да ја игнорираме историјата и фактот дека Грција стана национална држава за прв пат во 1829 година и на нејзина територија живееле Словени, Албанци, Власи, Турци и разни други етникуми.

Нашите интернет-воини Грци се чини дека забораваја дека модерна Грција анектирала 51% од Македонија целосно недопрена и натоварена со Македонци што зборуваат „словенски“ уште во 1913 година, а тие Македонци кои денес ги нарекуваат Грци сигурно не биле Грци тогаш.

Од горенаведените мејлови се добива впечаток дека некои Грци сакаат Македонците да си заминат. Нема место за Македонците на Балканот. Грците го гледаат својот свет во црно и бело, „чисти Грци“ и „Словени“ иако е јасно дека и двата ентитета се направени од исти суровини што го поставува прашањето „како Грците прават разлика помеѓу „чистите Грци“ од една страна и „Словени“ од друга страна? Кој е критериумот што ги разликува овие групи една од друга? Што е уште поважно, зошто едната група „чисти Грци“ го заслужува целосното македонско наследство со целосни права и привилегии, додека

другата група „Словените“ не заслужуваат НИКОЈ и немаат никакви права или привилегии. Зарем и двајцата не се домородни луѓе од иста земја?

Според сопствените сведоштва, Грците признаваат дека таканаречените „Словени“ живеат во Македонија од 6 век од нашата ера, тоа е 1.500 години или еквивалентно на 75 генерации. Колку долго еден народ треба да живее на земја за да може да се нарече автохтоно? Колку долго треба да живее еден народ на земја за да има права? Што е уште поважно, зошто Грците веруваат дека македонските земји им припаѓаат ним, а не на луѓето што живееле на нив 75 генерации? Освен тоа, како можат овие Грци да се оправдаат дека овие земји им припаѓаат? Имаат ли тие дела или докази дека се вистинските наследници? Од каде знаеме дека тие не се измамници и „ВИСТИНСКИ“ измамници на македонската земја и наследство? Дали овие Грци никогаш не се потрудиле да се запрашаат (а) што им дава право на овие земји и (б) зошто Македонците се исклучени од овие права? Дали никогаш не се потрудиле да прашаат (а) што ги прави „чисти Грци“ и нивните соседи „Словени“ и (б) зошто тие имаат целосни права и привилегии, а таканаречените „Словени“ немаат ниту едно, дури ни најосновното човечко права?

ВИСТИНАТА

Вистината е дека Македонците не се „Словени“, тие се Македонци. Го зборуваат македонскиот јазик, ги практикуваат македонските традиции, имаат свој фолклор и уживаат во сопствената музика. За разлика од Грците кои имаат наметнат јазик, македонскиот јазик е мајчин јазик на македонскиот народ кој е со него најмалку 75 генерации. Грчкиот јазик од друга страна му бил наметнат на грчкиот народ откако Грција станала национална држава за прв пат во 1829 година.

Причината зошто Грците ги нарекуваат Македонците „Словени“ е затоа што во нивните умови „Словените“ се очигледно недостоен вид на луѓе што не заслужуваат да ги благодат македонските земји или да имаат какви било човекови права. Ова се враќа во најславните времиња на „ариевците“,

кога беше популарно да се злоупотребуваат луѓето од различни причини, потсетувајќи на она што нацистите им го правеа на Евреите. И покрај тоа што овој тип на практика повеќе не е популарен и повеќето од неговите практичари одамна паднаа од банда на „ариевците“, се чини дека никој не се мачеше да и каже на Грција. Така, до ден-денес некои Грци продолжуваат да практикуваат „македонско газење“ како да е сè уште во стил!

Ако досега сте читале вакви написи (ГОЛЕМИ грчки лаги), би знаеле дека таканаречената „грчка нација“ не е ништо повеќе од политички произведен ентитет. Вистински е срам што македонскиот народ кој припаѓа на единствена, богата и античка култура е казнет затоа што е „вистински“ и сето тоа се прави заради пропагирање на уште една ГОЛЕМА грчка лага.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 15 - „Грците се Хелени“

(Современите Грци веруваат дека се Хелени)

Според Колумбија енциклопедија, хеленизмот е „културата, идеалите и моделот на животот на античка Грција во класично време. Тоа обично значи пред се културата на АТИНА и сродните градови во ерата на Перикле [495-429 п.н.е.]. Терминот се применува и на идеалите на подоцнежните писатели и мислители кои ја црпат својата инспирација од античка Грција. Често тоа е контрастно со хебраизмот - хеленизмот тогаш значи паганска радост, слобода и љубов кон животот како контраст со строгиот морал и монотеизам на Стариот Завет. Хеленскиот период завршил со освојувањето на Александар Македонски во 4 век п.н.е. Го наследила хеленистичката цивилизација“. [9]

Ако го прашате современиот Грк денес да ја идентификува неговата или нејзината „етничка припадност“, тие ќе речат дека се „Грци“. Ако ги прашате што е тоа на „грчки“? Ќе кажат „Елинас“ или „Елинида“. Не постои збор за „грчки“ во грчкиот речник. Ако има (Граекос) ретко се користи и непознат за повеќето Грци.

Според повеќето современи Грци денес, „грчки“ и „елини“ се синоними. Со други зборови, „Елинот е роден или во античка или модерна Грција; Грк“.

Ако треба да го разберам ова правилно, „Елин е личност која ја споделува културата, идеалите и моделот на живеење на античка Грција во класичното време“ и „кој е роден или во античка или модерна Грција“. Со други зборови, повторно ако јас го разбирам ова правилно, секој човек од која било етничка припадност кој е роден во античка или модерна Грција и кој ја споделува културата, идеалите и моделот на живеење на античка Грција во класичното време, се квалификува да биде Хелен.

Може ли човек да биде Хелен и нешто друго во исто време? Според современите грчки стандарди, НЕ! Не може да се биде и Хелен и Турчин во исто време; според некои Грци зошто би

сакале? „Елиот е супериорно суштество! Исто така, според некои Грци, „за да се биде Хелен, мора да се биде потомок на античките Хелени“.

Очигледно, денес има луѓе кои себеси се нарекуваат „Хелини“ или поточно „Елини“. Моето прашање овде е: „Кои се овие луѓе и како станаа Хелени?“

Современите Грци денес се сметаат себеси за наследници на античките грчки и византиски цивилизации и култури. Историски гледано, самоперцепцијата на Грците и дефиницијата за грцизмот се разликуваат, но со појавата и консолидацијата на националната држава, од крајот на 18 век, грцизмот беше редефиниран по линијата на она што некои луѓе го нарекуваат романтичен национализам.

Романтичниот национализам е облик на национализам во кој државата го црпи својот политички легитимитет како органска последица на единството на оние со кои управува. Ова ги вклучува, во зависност од конкретниот начин на практика, јазикот, расата, културата, религијата и обичаите на „нацијата“ во нејзината примарна смисла на оние што се „родени“ во рамките на нејзината култура. Овој облик на национализам настанал како реакција на династичката или империјалната хегемонија, која ја оценувала легитимноста на државата од „горе надолу“, која произлегува од монарх или друг авторитет, кој го оправдувал нејзиното постоење. Таквата моќ што зрачи надолу може на крајот да потекнува од Бога.

Грција ги прифаќа сите кои се согласуваат со овој принцип и ги отфрла оние кои не се согласуваат.

Значи, што точно е овој принцип и кои се критериумите за припадност кон него? Или, како се вика овој клуб „Хелас“ и како се пријавува за да му се придружи?

Дали е тоа етничка припадност? Очигледно не! Современа Грција е составена од словенски говорници, Албанци, Власи, Турци, Христијански Турци, Роми итн.

Дали е тоа христијанската православна религија? Очигледно не, иако на повеќето конзервативни Грци тоа им се допаѓа! Таканаречените антички Хелени биле пагани.

Значи, што точно е тогаш „Хеленец“ во современи термини?

Модерен Хелен е личност која ја отфрлила својата или нејзината вистинска етничка припадност, ја напуштила својата вистинска култура заради припадност кон „КЛУБ“.

Современ Хелен или Современ Грк, бидејќи хеленот и грчкиот се синоними, ја напуштил реалноста и вистината заради живеење идеја.

Кога Грција се здружуваше како земја за прв пат во раните 1800-ти, етнички не можеше да се одржи заедно поради различните етникуми кои живеат заедно и се влечат во различни насоки. Добро е познато и секој Грк треба да знае дека повеќето од нивните национални херои на „грчкото востание“ против Турците не биле Грци. Тие биле Албанци (Арвани), Власи и словенски говорители (најчесто Македонци).

Иако имаше многу патишта што Грција можеше да ги помине за време на своето национално будење, таа го избра патот кон „хеленизмот“. За жал, привлечно колку и да беше за грчката држава, тоа беше деструктивно и погубно за домородните луѓе во регионот кои се опоравуваат од тоа до ден-денес.

Грција избриша половина дузина природни култури и живи јазици заради воскреснување на нешто што умрело пред две илјади и петстотини години за да може повторно да ги живее старите славни денови и да ги задоволи империјалните амбиции на тогашните големи сили.

ВИСТИНАТА

Вистината е „денес нема Елини“, а според дефиницијата на енциклопедијата на Колумбија, тие умреле, завршиле со освојувањето на Александар Велики во 4 век п.н.е.

Вие Грците можете сите да се преправате дека сте „Хелини“, но единствените што ги лажете сте вие самите, што е добро од мене. За жал, кога тврдите дека Македонците, вистински, жив народ не постојат, се навредувам поради тоа.

Кога упорно инсистирате дека Македонија и припаѓа на Грција, група луѓе кои го фабрикуваа сопствениот идентитет, а не на вистинските Македонци, се навредувам поради тоа.

Кога Македонците се убиваат, праќаат во затвор, протеруваат од нивните домови и земји, им се забранува да зборуваат на својот мајчин јазик, не ги препознаваат како луѓе во нивните родни краишта, заради пропагирање на грчка лага, се навредувам поради тоа.

Кога ќе се избришат македонските имиња и топоними, ќе се искорени македонските Библии и надгробни споменици, а идентитетот на народот им се одзема заради создавање на идентитет на „Хелините“ кој починал пред многу еони, и јас се навредувам за тоа.

Затоа, те молам, добро погледни ја твојата креација и кажи ми дека „хеленизмот“ не е уште една ГОЛЕМА грчка лага!

ГОЛЕМА грчка лага бр. 16 - „Македонскиот јазик не постои“

(Повеќето современи Грци веруваат дека македонскиот јазик не постои)

„Ако го отстраните сето она што Грција го одзеде од другите, ќе најдете празен труп на народ шокиран кога открил дека живеел во лага - лага што тие ја измислиле и лага што на крајот ќе ги уништи“. (Стив С).

Има некои западни академици и автори денес кои веруваат дека потиснувањето на Македонците во грчката окупирана Македонија произлезе од грчките напори за градење нација. По окупацијата и поделбата на Македонија во 1912, 1913 година, се направи голем напор нејзините жители да се претворат во граѓани на грчката национална држава. Со цел да се уверат дека нејзините граѓани се лојални на грчката држава, политичарите и интелектуалците ја препишуваа историјата, создавајќи мит дека СИТЕ жители на Грција се „етнички Грци“. „Етничката припадност“ беше намерно помешана со „националност“ што доведе директно до негирање на постоењето на Македонците. Негирањето на постоењето на етничките Македонци брзо доведе до негирање на се што е македонско, а за оние кои инсистираа поинаку, следеше оцрнување и кршење на човековите права.

Откако го негираше етничкото постоење на цел народ, на Грција не и беше тешко да го негира постоењето на македонскиот јазик. За жал на Грција, не беше толку лесно да се сокрие јазик како што беше да се сокрие цела етничка припадност. Уште од окупацијата и поделбата на Македонија во 1912, 1913 година, Македонците кои живеат во Грција или да кажат во грчката окупирана Македонија, продолжија да го зборуваат својот јазик дури и на ризик да бидат прогонувани. По многубројните напори од страна на Грците да го забранат

овој јазик и да го направат нелегален, Македонците продолжија да го зборуваат. Морајќи да се објаснат зошто има таканаречени „Грци“ кои зборуваат негрчки јазик во Грција, грчките власти прибегнаа кон нарекување на јазикот „словенски“, „бугарски“, „српски“, па дури и „идиом“, но никогаш македонски. Овој идиом, според некои грчки објаснувања, бил некаков изгубен словенски дијалект веројатно остаток од „бугарските училишта“ од времето на Егзархијата кога Македонија сè уште била под османлиска власт.

„...Го прашав на кој јазик зборуваат, а мојот грчки преведувач безгрижно ми го даде одговорот Бугаре. Самиот човек рече Македонски. Го свртев вниманието на овој збор и сведокот објасни дека руралниот дијалект што се користи во Македонија не го смета за исто како бугарскиот и одби да го нарече со тоа име. Тоа беше македонски, збор на кој тој му ја даде словенската форма на Македонски, но што требаше да го слушнам подалеку на север во грчката форма на Македонски“.[10]

Грците можеби можеа да го измамат својот народ и странците без интерес за грчките или македонските работи, но не можеа да ги измамат оние луѓе кои всушност имаа интерес да ја дознаат вистината и оние кои зборуваа македонски и чиј мајчин јазик е македонскиот. десетици генерации. Всушност, некои веруваат дека Македонците зборувале македонски и живееле на македонските земји пред да бидат цивилизирани таканаречените „Антички Грци“. Едно е сигурно, Македонците зборувале македонски пред Бугарите да се симнат од Волга.

„Грците нема да го примат словенскиот јазик во црквите или училиштата; жителите на Македонија се во големо мнозинство Словени; сега се нарекуваат Македонци, а она што тие го посакуваат и што ние жестоко им посакуваме е автономија под европска контрола. - На кој начин и да се подели Македонија, народот секогаш ќе биде незадоволен и ќе се бори што е можно поскоро. Единствената надеж што можам да ја предвидам е во силна автономија, која ниту Грците, ниту Бугарите, ниту Србите не би се осмелиле да ја нападнат; тогаш Македонците, кои се навистина интелегентни и послушни кога се добро

третирани, мирно би ја развиле оваа убава плодна земја и би можеле да научат да бидат цивилизирани. -Сигурно Европа нема да ја остави Македонија под луѓе кои Македонците ги мразат и кои постојано ќе се борат. Како што малите балкански држави никогаш не можат да се согласат, но секогаш да се борат за Македонија, никој од нив да ја нема. „Тогаш би можеле да имаме мир, католиците повторно би имале срце и сите години напорна работа меѓу нив не би биле залудно потрошени“. Католичката сестра на милосрдието, Аугустин Бевике, 4 јануари 1919 година. Писмо до Иан Малколм, британски дипломат. Сестра Аугустин живееше во Македонија 33 години.

Македонскиот јазик е стар најмалку три илјади години и пред 15 и 150 години бил основата на она што денес го нарекуваме црковнословенски, јазикот на Кирил и Методиј од Солун и јазикот на сите словенски цркви. Има и луѓе кои веруваат дека словенската фамилија на јазици настанала во Македонија и била распространета низ Источна Европа од Македонците.

Еве што има да каже Кристијан Вос. „Случајот со словенското малцинство, кое до денес официјално се негира во самото постоење, во компаративна перспектива е многу чуден, особено со оглед на нивниот голем број. Словенските дијалекти во Егејска Македонија - територија од околу 35.000 квадратни километри - имаат приближно 200.000 потенцијални говорници. Бидејќи само една третина од нив активно го користат народниот јазик, кој од 30-40 години веќе не е примарен код, терминот „словенски јазик“ претставува повеќе или помалку етничка категорија која е поддржана на социолошки план [11].

Демографскиот развој во регионот е детерминиран од неколку бранови на етничко чистење во форма на размена на население меѓу Грција и Бугарија (Neuilly 1919) и Грција и Турција (Лозана 1923), како и во форма на протерување (за време на Балканските војни 1912-1913 и на крајот на Граѓанската војна во Грција 1948-1949). Како резултат на тоа, домородното словенско население, кое до 1912 година го сочинувало мнозинството во Егејска Македонија (со 30-40%), станало помало - освен западниот дел, т.е. префектурата Лерин, каде

што сè уште се мнозинство и каде многу села немаа населени бегалци од Мала Азија и Понтос. [12]

Моето истражување на 270 села во Северна Грција, каде што до денес се зборуваат словенски дијалекти, е резултат на теренска работа спроведена во областа помеѓу 1999 и 2003 година [13], 112 од нив се во Западна Македонија (т.е. префектурите Касторија, Лерин и северниот дел од Кожани), 121 од нив припаѓаат на Централна Македонија (т.е. префектурите Пела, Кукуш, Солун и северниот дел на Иматија), 38 од нив во Источна Македонија (т.е. префектурите Серс и Драма).

Значи, без да навлегуваме во детали, не е случај кога македонски јазик никогаш не постоел или случај кога македонски јазик постоел и изумрел и повеќе не е во употреба. Тоа е случај кога македонски јазик постоел, постои и го зборуваат Македонците денес.

Значи, големото прашање овде е зошто Грција инсистира да не постои нешто како македонски јазик? И зошто тие инсистираат дека Македонците во окупираната Македонија се „Грци што зборуваат словенски“?

Да, македонскиот јазик е „словенски јазик“, но исто така е руски, украински, полски, српски, хрватски, бугарски, чешки, словачки итн. Грците немаат проблем Русите да го нарекуваат својот јазик руски или Полјаците да го нарекуваат нивниот полски. Па зошто имаат проблем Македонците својот јазик да го нарекуваат македонски?

ВИСТИНАТА

Познато е дека македонскиот народ што живеел во Македонија зборувал на дијалект од словенската гранка јазици уште од времето на Кирил и Методиј. Ако не се лажам, на почетокот на 20 век на териториите на Македонија се зборувале најмалку педесет македонски дијалекти. Македонскиот јазик, особено дијалектите што се зборуваат во грчката окупирана Македонија, е стар и широко користен јазик на кој му требаше време да се развие и созрее во многуте дијалекти на денешницата. Тој е

усмен и мајчин јазик за сите Македонци и е стар колку што може да се сеќава колективната меморија на Македонците.

Исто така, има повеќе од четиристотини милиони луѓе во Европа кои зборуваат варијанти на овој јазик, па како може Грција да каже дека не постои?

За разлика од „грчкиот“ кој е наметнат јазик, македонскиот е природен јазик кој усно се пренесувал од колено на колено и опстојувал и процветал во срцата и умовите на македонскиот народ. Би рекол дека тоа е скапоцен јазик кој се соочува со исчезнување и кој мора да се заштити и зачува под сите околности. За жал, Грција е тотално игнорантна за тоа каков скапоцен скапоцен камен има и наместо да го негува, таа е склона да го уништи, да го задави животот од неа.

Македонскиот јазик не постои само во Македонија, туку и во Канада, САД, Австралија и во светот. Само грчката држава и некои Грци го негираат нејзиното постоење и тоа ги прави заговорници во уште една ГОЛЕМА грчка лага.

И сега ве оставам со ова:

„Шокиран и сè позагрижен, го погодив селскиот градоначалник кога го слушнав како зборува бугарски, кој сака да го нарече македонски, и му препорачав во иднина секогаш и секаде да зборува само грчки и да им препорача на своите селани направете го истото“. [14]

ГОЛЕМА грчка лага бр. 17 - „Античките Македонци биле Грци“

(Некои современи Грци веруваат дека Античките Македонци биле Грци)

Зошто на денешните Грци им е толку важно да веруваат дека античките Македонци биле Грци? Зошто им е толку важно да веруваат дека современите Македонци воопшто не се поврзани со античките Македонци, но дека современите Грци се „директни потомци“ на античките „Грци“?

Пред да ги погледнеме аргументите и доказите презентирани, ќе ја испитаме политиката зад овие тврдења.

Современа Грција денес држи 51% од македонските територии за кои нема апсолутно никаква оправдана причина. Во 1912, 1913 година Грција заедно со своите партнери Србија и Бугарија, под изговор за ослободување, ја нападнаа, окупираа и брутално ја поделија Македонија на три дела. Уште од оваа инвазија Грција систематски и тирански го угнетува македонскиот народ до изумирање. Не постои оправдана причина или логично објаснување за однесувањето на Грција, но во последниот век таа изврши геноцидни злосторства врз македонскиот народ вклучувајќи масовни убиства [15], масовни протерувања, масовна конфискација на имот, масовна денационализација, угнетување, дискриминација и се. разни други злоупотреби. Грција го нападна македонскиот народ со намера да го искорени на секој можен начин. Тоа се злосторства кои не можат да се сфатат лесно или да се заборават.

Како Грција го оправда сето ова и се извлече без казна речиси цел век?

Од своето основање во 1829 година, Грција систематски го лажеше светот за своето, а подоцна и за македонското минато

тврдејќи дека Македонија била и сè уште е „грчка“. Грција, исто така, изјави дека во Грција живеат само „Грци“ и буквално водеше војна против луѓето кои продолжија да тврдат дека не се „Грци“ и против оние кои ја побиваат нејзината официјална позиција.

Бидејќи Грција нема легитимни претензии за македонските територии, таа мораше да измисли пресилни идеи како античките Македонци да се „Грци“ во обид да го легитимира своето барање. Грција погледна наназад во историјата 2.400 години за да го оправда своето задржување на македонските територии, игнорирајќи ја не само македонската, туку и нејзината сегашна реалност. Во последниот век, Грција се однесуваше како никој друг освен „Грција“ да нема право на сопственост не само на македонските земји, туку и на македонското наследство и историја. Кога Грција насилно ѝ се наметна на Македонија, таа ја виде како празно место зрело за колонизација, третирајќи ги нејзините вистински жители, македонскиот народ како штетници што треба да се истребат.

Во очите на светот, македонскиот народ се сметал за „словенски говорители“ за кои се претпоставува дека дошол во овој регион во текот на 6 век од нашата ера. Словенските говорители во текот на 19 век се сметале за непријатели и биле гледани неповолно од западниот свет. Така, во последните неколку века светот гледаше на другата страна додека Грција водеше војна против Македонците во обид да ги истреби. Од 19 век, Грција го користи терминот „Словен“ за да ги означи Македонците со цел категорично да му покаже на светот дека денешните Македонци воопшто не се поврзани со Македонците од пред две илјади години. Го користи и зборот „Словен“ за да ги оцрни Македонците, правејќи ги да се чувствуваат како странци на нивните родни краишта.

Зошто Грција избра да полага право на античките Македонци пред римските освојувања, а не на Македонците од подоцнежниот период?

Кога Грција стана нација за прв пат во 1829 година, нејзината иднина беше поставена не од сопствениот народ, туку од

политички мотивираните Големи сили, странци кои вештачки го избраа карактерот на оваа нација за да одговараат на нивните сопствени политички агенди. Современа Грција е создадена да биде продолжение на таканаречената „античка Грција“ од пред две илјади и четиристотини години. Две илјади и четиристотини години се голема историска празнина што треба да ја пополни новата нација, особено онаа која го заборавила своето минато. Да, постои 2.400 години стар историски јаз меѓу денешна Грција и фантомската речиси митска „Грција“ од минатото. Курсот на Грција беше поставен и нејзината вештачка историја напишана од странци пред да се развие нејзината сопствена совест. На луѓето кои живеат во модерна Грција буквално им беше кажано кои се тие. Им беше кажано да заборават на нивната сегашна реалност, јазик, култура и обичаи и да ја прифатат новата политички и вештачки создадена реалност. Откако оваа транзиција беше успешно завршена во самата Грција, беше лесно за „новата“ Грција да има претензии за македонските територии. Историјата јасно покажува дека Македонија не се сметаше за дел од Грција во раните денови на Грција. Ова размислување беше направено дури откако Македонија стана зрела за освојување. Така, кога дојде вистинското време, природно беше Грција да погледне во сопствената вештачка конструкција и да ги замисли античките Македонци како дел од неа. Потоа, кога Германците и другите ја развиле идејата дека Словените дошле на Балканот во текот на 6 век од нашата ера, Грција побрза да ја искористи оваа ситуација и да ги означат Македонците како „Словени“, правејќи ги да изгледаат како „дојденци“ во споредба со нејзините сопственото минато. Словените природно се гледаа како непожелни и светот не гледаше ништо лошо во легитимирањето на нивната злоупотреба. Етикетирањето на Македонците „Словени“ ѝ даде на Грција начин не само да покаже дека тоа се „различни“ луѓе, кои не се поврзани со античките Македонци, туку и дека не припаѓаат на тие територии иако биле таму 1.500 години. И бидејќи тие беа „Словени“ беше во ред да се третираат како штетници.

Кои докази користела Грција за да покаже дека античките Македонци биле „Грци“ и кои докази ги игнорирала што го покажуваат спротивното?

Дури и денес некои Грци ќе расправаат до точка на исцрпеност обидувајќи се да докажат дека античките Македонци биле „Грци“. Тие ќе ја кажат сопствената верзија на историјата и ќе се држат до неа притоа давајќи забелешки дека таа е универзално разбрана и поддржана од најважните историчари, затоа мора да биде вистина.

Еве некои од аргументите што ги користат за да ја докажат својата поента;

1. Античките Македонци зборувале на дијалект на грчкиот јазик.

Од различните натписи пронајдени во археолошките ископувања е утврдено дека еден од јазиците што се користел во античка Македонија бил јазикот коине, познат како трговски и трговски јазик. Ова беше меѓународен јазик што се користеше во македонскиот суд и од македонската администрација.

Грчкиот аргумент овде е дека „ако Македонците зборувале грчки, тие мора да биле Грци“. Тоа е исто како да се каже „ако Македонците зборуваат англиски, тие мора да бидат англиски“. Додека даваат такви изјави, повеќето Грци ги игнорираат доказите што докажуваат дека античките Македонци, вклучително и Александар Македонски, зборувале друг јазик, јазик домороден во Македонија, што ги прави двојазични, со што се ставаат големи сомнежи за валидноста на овој грчки аргумент.

Наместо да се обидуваат да докажат дека античките Македонци биле „Грци“, овие Грци кои сакаат да се расправаат за нивната грчкост, треба да го разгледаат сопствениот однос со античките „Грци“. Можеби ќе бидат изненадени кога ќе дознаат дека современите Грци немаат никаква врска со античките. Всушност, ако копаат доволно длабоко, ќе откријат дека таканаречениот „грчки јазик“ што го зборуваат денес им е исто толку туѓ како што „стариот грчки“ им бил туѓ на античките Македонци. Современите Грци денес зборуваат наметнат јазик што им бил наметнат на нивните прабаби и дедовци. Големо

мнозинство (98%) од современите Грци на почетокот на 19 век не зборувале грчки. Мораа да научат да зборуваат грчки во училиште, а некои и во најсурови услови. Ниту еден обичен Македонец не зборувал грчки пред грчката држава да се појави во Македонија. Тогаш речиси преку ноќ, окупирана од Грција, Македонија стана „грчко говорно“. Се прашувам како се случи тоа?

2. Античките Македонци им се молеле на истите „грчки богови“ како и античките „Грци“.

Повторно, според натписите пронајдени во археолошките ископувања, античките Македонци ги споделувале верувањата во некои богови со другите луѓе во регионот, вклучувајќи ги и оние што живееле во античките градски држави. Споделувањето на заедничка религија и верувањето во исто божество за жал не е валиден показател за споделување заедничка етничка припадност. Двајца луѓе можат да зборуваат ист јазик, да делат религија и да веруваат во ист Бог без да се од исто етничко потекло. Земете го на пример христијанството. Денес имаме стотици етникуми кои живеат во Торонто, Канада, кои зборуваат англиски, се христијани и веруваат во Исус Христос. Не само што би било погрешно, туку и целосно смешно дури и да се помисли дека сите овие луѓе имаат заедничка етничка припадност или некако се етнички поврзани затоа што имаат религија.

Таканаречените „грчки богови“ живееле на Олимп (кој патем е во Македонија) и биле обожувани од многу луѓе. Тие беа регионални богови кои припаѓаа на целиот Балкан; не само на „Грците“. Токму политиката и грчката пропаганда од 19 век ги претвори митските богови на Балканот во „грчки богови“.

3. Античките Македонци ги обединиле античките „грчки“ градски држави и го рашириле „хеленскиот“ јазик и култура во познатиот свет.

Ова е случај кога „Грците“ толку долго веруваа во сопствените лаги што ја забораваја вистината. Според историските извештаи;

„На 2 август 338 година п.н.е., во плитката долина на реката Цефис кај селото Херонеја на патот за Теба, двете спротивставени војски се сретнаа лице в лице. На северната страна стоеја Македонците на Филип со 30.000 пешадија и 2.000 коњаници, најголемата македонска војска некогаш собрана. Меѓу командантите на Филип беше неговиот 18-годишен син Александар, задолжен за коњаницата. На јужната страна, стоеја сојузничките Атињани, Тебанците и Ахајците кои собраа 35.000 пешадија и 2.000 коњаници, најголемата војска некогаш собрана од персиската инвазија.

Тесно поклопени, војските се судрија и додека се водеше битката, македонското десно крило падна назад и почна да се повлекува. Гледајќи дека Македонците слабеат, „грчкиот“ сојузнички генерал дал наредба да се туркаат и да ги истераат Македонците назад во Македонија. Како што Македонците се повлекле, сојузничките крила го прекинале рангирањето и започнале со потера. Не сфаќајќи дека тоа е трик, сојузниците се нашле опкружени и закрани од коњаницата на Александар. Кога заврши, поголемиот дел од сојузничката војска, вклучително и елитната тебанска сакрална група, лежеше мртво на полињата на Херонеја“. [16]

Македонија се борела и ги поразила т.н. „Грци“ во битка и ги потчинила од 338 п.н.е до 206 п.н.е. кога накратко биле ослободени и повторно потчинети од Римјаните. Така, според „грчката“ логика, Македонците ги обединиле таканаречените „грчки“ градски држави со тоа што ги потчинувале и ги потчиниле под македонска контрола. Со истата „грчка“ логика можеме да заклучиме дека и Хитлер во Втората светска војна ги обединил Европејците со тоа што ги потчинил и ги ставил под германска контрола.

Што се однесува до ширењето на таканаречениот „хеленски“ јазик и култура, нема докази дека Македонците тоа го правеле исклучиво со единствена цел да им оддадат чест на „Грците“. Македонците му го дадоа на светот она што Македонците го имаа и го сметаа за вредно. И Македонците го зеле тоа што го сметале за вредно и го усвоиле за свое. За разлика од

таканаречените антички „Грци“ кои беа ксенофобични и мрзееа се што е туѓо, античките Македонци сакаа се што е туѓо и ако им имаше некаква вредност не се двоумеа да го прифатат како свое.

Тешко е за современите Грци да прифатат дека сè има свое време и дека таканаречените антички „Грци“ престанале да постојат многу одамна. Тешко им е да го прифатат фактот дека; како и современите Македонци, тие се производ на еволуција, на мешање и совпаѓање. Тешко им е да прифатат дека тие се деца, барем делумно, на освојувачите, освојувачите, доселениците и ограбувачите кои талкаа по Балканот во последните два и пол милениуми. Тешко им е да го прифатат фактот дека можеби не се директни потомци на тие „славни Грци“ туку мешани од секоја раса што го посетила Балканот. Полесно им е да веруваат во лагите и бајките отколку да се соочат со фактот дека нивните баби и дедовци и прадедовци можеби биле Албанци, Власи, Турци или Македонци, да Македонци, истите тие луѓе што тие ги негираат и инсистираат дека не постојат.

ВИСТИНАТА

Модерна Грција е модерна креација, измислена голема сила. На Британија и Франција на почетокот на 19 век очајно им требаше сојузник на Балканот за да ги заштити нивните скапоцени интереси од Русија. Грција е создадена за да ја спречи Русија да пристапи до медитеранските води, да го расипе британскиот двор. Поделбата на Македонија и добивката на Грција немаат никаква врска со „историските права“, туку многу со лојалноста кон сојузникот. Грција добро ја заврши својата работа и служеше како „куче чувар“ за Британија, па беше наградена со македонски земји. Останатото се лаги за да се држат невините и несвесните заплеткани во расправи од кои нема спас.

Ако не ми верувате, поставете си ги овие прашања;

1. Како можеле античките Македонци да изумрат до последно, да ги изумрат и да преживеат таканаречените антички „Грци“?

2. Како може сите современи Македонци да бидат „Словени“ кои дошле на Балканот во 6 век од нашата ера, а сите современи Грци да бидат „Хелини“ директни потомци од античките „Грци“? Нели Грција во 1912, 1913 година изврши инвазија и окупација на целосно населена Македонија? Што стана со тие Македонци? Дали преку ноќ се претворија во „Грци“? (Да, тие направија! Во 1928 година Грција му објави на светот дека има 98% „чисто грчко“ хомогено население).

1. Како Грција ги задржа сите свои територии „чисто грчки“ со отворена граница стара 2.300 години?

2. Како е можно во денешно време на Грција, на „новосоздадената“ држава да и се дозволи да има 2.400 години наследни права (без трошка доказ тоа да го докаже) и да ги иселува Македонците од нивните земји на кои живееле повеќе од 1.500 години?

Дури и според грчките извештаи, Македонците живееле во Македонија од 6 век од нашата ера, но Грција сè уште ги иселува. Грција ги казнува Македонците затоа што се Македонци! Што мислите, за што е спорот за името?

Како што реков претходно, модерна Грција е новосоздадена држава по моделот на античките градски држави со историски јаз од 2.400 години. Грција го узурпира античкото македонско наследство и македонските земји и ќе направи се за да се држи до нив, вклучително и фабрикување историја и ширење ГОЛЕМИ грчки лаги. Македонците се пречка за опстанокот на Грција. Постоењето на Македонците докажува дека Грција цело време лажела и сега се плаши дека еден ден ќе се разоткријат злосторствата што ги направила врз македонскиот народ. Ако Грција признае дека постојат Македонци, ќе мора да признае и дека го лажела светот и сопствениот народ.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 18 - „Филип Втори ги обедини Грците“

(Некои современи Грци веруваат дека кралот Филип II од Античка Македонија ги обединил таканаречените „грчки“ градски држави)

И покрај она што го знаеме денес за античките Македонци и за античките градски држави, некои Грци сè уште тврдат дека кралот Филип II од античка Македонија не ги потчинил античките градски држави, туку ги обединил. Некои дури ми пишаа дека Македонија е уште една „грчка градска држава“.

Стана болно очигледно дека некои Грци ќе се држат до она што го веруваат и ќе ги игнорираат сите докази за спротивното. Некои признаа дека дури може да се развијат аргументи за да се докаже дека ноќта е ден, а денот е ноќ. Велам добро за нив, ако тоа е она што е потребно за да се задржи Грција грчка, така нека биде, но за сите оние на кои им требаат докази за да го докажат очигледното, тука е;

За време на еден од нивните походи јужно од Олимп, Македонците фатија заробеници и Александар ја праша една од жените која е таа, на што таа одговори: „Јас сум сестра на Теоген, кој командуваше со нашата војска против вашиот татко Филип и падна во Херонеја борејќи се за слободата на Грција“.

Ако Филип, а подоцна и Александар ги „обединуваа“ грчките градови, тогаш зошто таканаречените „Грци“ се бореа за слободата на Грција? Зарем Тебанците и Атињаните и нивните сојузници не се бореа заедно за светата почва на Хелада на 2 август 338 година п.н.е. во заспаното село Херонеја? Соборците Хелени, Атињаните и Тебанците, се бореа против Македонците, варварите од север.

Да беа Македонците „Грци“ тогаш ова ќе беше граѓанска војна. Ако Македонците биле „Грци“ зошто не се бореле да ја зачуваат „светата почва Елада“?

Кога друг македонски крал, Архелај (413 до 399 п.н.е.) ја нападнал Лариса во Тесалија, Трасимах напишал нешто што подоцна требало да стане „модел на говорот“ во име на Ларисаните. Зачувана е само една реченица која гласи вака: „Дали ќе му бидеме робови на Архелај, ние, Грци, на варварин? Ако античките Македонци биле „Грци“, тогаш зошто Тасимах ги нарекувал не само варвари туку многу ги разликувал од „останатите Грци“?

Што е со Демостен и што имал да каже за Македонците, особено за Филип Втори? Денешните Грци би сакале да ги испратат демостенските оспорувања на Филип Втори како политичка реторика, а сепак Демостен двапати беше назначен да ги води воените напори на Атина против Македонија. Тој, Демостен, за Филип рекол дека Филип не бил Грк, ниту е поврзан со Грци, туку доаѓа од Македонија каде што човек не може да купи ни пристоен роб.

Набргу по неговата смрт, луѓето од Атина му оддадоа соодветни почести со подигнување на неговата статуа направена од бронза. На основата на неговата статуа бил издлабен следниов познат натпис: „Демостен да ти беше еднаква сила, Демостен, со твојата мудрост, никогаш со Грција немаше да владее македонски Арес“. Дејствата на неговите современици, античките „Грци“ зборуваат многу погласно за ликот на Демостен отколку зборовите на кој било современ Грк. Демостен, во модерна смисла, беше патриот, а не кретен политичар како што некои современи Грци би сакале да веруваме!

Кога веста за смртта на Филип стигнала во Атина, Демостен се појавил во јавноста облечен во прекрасна облека и носел венец на главата. Следното е она што последователно беше напишано за тој момент во историјата: „Од моја страна не можам да кажам дека Атињаните си направија некаква заслуга што ставија венци и принесоа жртви за да ја прослават смртта на

кралот кој, кога тој беше освојувач и тие освоените со таква толеранција и хуманост се однесуваа кон нив. Далеку од тоа што го предизвика гневот на боговите, тоа беше презирна постапка да се направи Филип граѓанин на Атина и да му се оддаде почест додека тој беше жив, а потоа, штом ќе падне за туѓа рака, да биде покрај себе со радост. , го газат неговото тело и пеат победи на победата, како самите да постигнале некој голем подвиг на оружјето.“ [17]

Ако Македонците биле „Грци“ зошто толку многу „Грци“ се вклучиле во редовите на Персијците за да се борат против нив? Зарем Персијците не беа најлошите непријатели на „Грците“? Ако Александар навистина се борел со Персијците за да ги одмазди „Грците“, зарем „Грците“ не требаше доброволно и доброволно да му се придружат?

„Грците на Дариј се бореа да ги турнат Македонците назад во водата и да го спасат денот за нивното лево крило, веќе во повлекување, додека Македонците, пак, со триумфалната рамнина на Александар пред нивни очи, беа решени да се изедначат со неговиот успех и не ја губат гордата титула непобедливи, досега универзално доделена на нив. Борбата беше дополнително огорчена од старото расно ривалство меѓу Грците и Македонците“. [18]

За оние кои мислат дека Филип II ги „обединил“ древните градски држави или „Грците“ како што би сакале да ги наречат некои современи Грци, ве молиме внимателно прочитајте го следниот цитат. „Александар во меѓувреме брзо се справи со немирите во Грција - не само што Атињаните се радуваа на смртта на Филип, туку и Етолците, Тебанците, како и Спартанците и Пелопонезите, беа подготвени да го фрлат македонскиот јарем. „[19] Ако внимателно го прочитавте цитатот, ќе го забележите зборот „јарем“. Етолците, Тебанците, Спартанците и Пелопонезите биле подготвени да го фрлат македонскиот јарем. Дозволете ми да нагласам дека кога се „обединува“ нема „јарем“ за фрлање!

„Александар, исто така, се осврна на својот татко Филип како освојувач на Атињаните и им се присети на неодамнешното

освојување на Беотија и уништувањето на нејзиниот најпознат град“. [20] Дозволете ми да нагласам и дека кога се „обединува“ нема „освојување“! Треба ли да кажам повеќе?

Очигледно кај некои има „потреба“, па еве уште неколку цитати (од Квинт Руф „Историјата на Александар“): „Мажи! Ако ги земете предвид размерите на нашите достигнувања, вашиот копнеж за мир и уморот од брилијантни кампањи воопшто не изненадуваат. Дозволете ми да ги поминам Илирите, Трибалјаните, Беотија, Тракија, Спарта, Ахајците, Пелопонезите - сите потчинети под мое директно водство или со походи спроведени по мои наредби“. Кога некој „се обединува“, не ги „покорува“ или „присилува потчинувањето“ или „освојувањето“ на луѓето.

„Почнувајќи од Македонија, сега имам моќ над Грција; Под своја контрола ги ставив Тракија и Илирите; владеат со Трибалите и Маедите. Ја имам Азија во моја сопственост од Хелеспонт до Црвеното Море“. [21]

Според Аријан во „Походите на Александар“, Александар продолжува да им зборува на своите Македонци и сојузници: „Дојдете, тогаш; додадете го остатокот од Азија на она што веќе го поседувате - мал додаток на големата сума на вашите освојувања. Какво големо или благородно дело би можеле самите да постигнеме ако мислевме дека е доволно да живееме спокојно во Македонија, само да ги чуваме нашите домови, освен да не го контролираме навлегувањето на Тракијците на нашите граници, или Илирите и Трибалјаните, или можеби таквите Грците може да се покажат како закана за нашата удобност“. [22]

Откако ќе го прочита горенаведеното, непристрасен читател или читател кој нема политичка агенда, би дошол до заклучок дека постои одреден сомнеж во современото грчко верување дека античките Македонци биле „Грци“ и дека кралот Филип Втори Македонски се „обединил“. „Грците“. Треба да стане очигледно дека Филип II се борел со „Грците“ во битка и со својата победа ги освоил и потчинил и ги додал нив и нивните територии на сопствената растечка империја. Ако навистина

Филип и Александар ги обединиле таканаречените „Грци“ и со тие тактики според современата грчка логика, тогаш мора да ги обединиле и Илирите со Тракијците, Трибалјаните, Маиѓаните и секое друго племе во Азија. источно како Индија.

ВИСТИНАТА

Време е овие современи грчки неверници или да ги остават своите пристрасни верувања настрана и да се соочат со реалноста или да признаат дека единствената причина поради која инсистираат дека античките Македонци биле „Грци“ е да ја оправдаат нивната окупација на 51% од македонските територии. Античките Македонци биле подеднакво слични на таканаречените антички „Грци“ како што современите Македонци се слични на современите Грци. Остатокот е „грчка логика“ која треба да се класифицира како „грчки лаги“ и да се запише во делот „античка митологија“ наречен „Големи грчки лаги“.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 19 - „4.000 години грчка цивилизација“

(Некои современи Грци веруваат во 4.000 годишно постоење на таканаречената „грчка цивилизација“)

4.000 години „грчка цивилизација“? Многу импресивно! Но, што е „грчка цивилизација“?

Според Оксфорд, цивилизацијата е „напредна фаза на општествениот развој“, а цивилизацијата е „изведена од варварството, направена во целосно организирана држава, просветлена и рафинирана“. Според Вебстер, цивилизацијата е „општествена организација од висок ред, обележана со развојот и употребата на пишаниот јазик и со напредокот во уметноста и науката, владата итн., вкупната култура на одреден народ, нација, период итн.“ а цивилизирано е „да се донесе или излезе од примитивни или дивјачки услови и во состојба на цивилизација, да се подобрат во навиките или манирите“.

Значи, „4.000 години грчка цивилизација“ мора да значи „напредна фаза на грчкиот општествен развој обележана со развојот и употребата на пишан јазик и со напредокот во уметноста и науката, владата итн., вкупната грчка култура и грчката нација што се протегаат за 4.000 години“.

4.000 години „грчка“ цивилизација? Навистина!

Ме обвинија (се разбира од Грците) за „фабрикување информации“, „невклучување извори“, „кажување лаги“, „шпекулирање“, „не давање заклучоци“, „не правење фусноти“ итн., итн. за оваа статија ќе дадам се од себе да не фабрикувам информации, да вклучувам извори и да се воздржувам од правење на сите тие работи. Всушност, во оваа статија ќе одам чекор понатаму и ќе ви дадам директни цитати од западни автори.

„Иако грчките говорители на Константинопол можеби биле корисници на богата културна традиција поврзана со Византиската империја, позиција останала и преку црквата за време на отоманското време, години пред концептот на грчка држава (која била производ на големата моќ политика и заеднички напори за дестабилизација на Османлиите) некогаш постоеле, „Грците не знаеја кои се тие““. [23]

„Етничката мешавина на грчките говорители на Отоманската империја (грчкиот често го учеле побогатите негрчки луѓе како втор јазик) била разновидна како сите во Отоманската империја, можеби и повеќе. „Островите и морепловците од крајбрежните региони се одликуваа со својата посебна етничка припадност, многумина беа од мешано албанско-грчко потекло“. [24]

„Кундуриотите, на пример, најмоќното поморско семејство на островот Хидра, кои водеа значителна фракција за време на војната (за независност), беа со албанско потекло“. [25]

„Иако современите грчки националисти сакаат да се фалат со тоа како никогаш не го заборавиле своето богато наследство и културните икони, ова следно дело е во спротивност со нивните теории. „Клефтите“ биле грчки еквивалент на Комити или Хајдуци, воините кои се залагале за идејата за слободна нација. Грчкиот научник од 18 век, Кумас, раскажува за посетата на еден од највлијателните Клефтови, Никотсарас (веројатно со делумно словенско потекло, Нико-цар-ас). За да покаже почит, Кумас му се обратил на водачот на Клефт како Ахил. Никотсарас луто возврати: „За кое ѓубре зборуваш? Кој е овој Ахил? Удобно беше со мускетот?“ [26]

„Филхените од Америка, Велика Британија и Западна Европа повикаа на слободна грчка држава во романтичен страстен обид да ја оживеат хеленската култура од минатото. Никој од нив не знаеше какви екстремни промени се случија во регионот на некогашните грчки градски држави. „Нормално, многу патници и филхелени беа шокирани од недостигот на софистицираност на Грците и од отсуството на физичка сличност со хелените на

нивната класична имагинација. Сите дојдоа очекувајќи да го најдат Пелопонез полн со луѓе на Плутарх и сите се вратија мислејќи дека жителите на Њугејт поморални“. [27]

„Тоа не беше само сличноста, или недостатокот на тоа, туку и фактот дека „политички гледано Грците беа Азијци, и сите нивни ориентални идеи, без разлика дали се социјални или политички, требаше да се коригираат или искоренат, пред да се очекува да се формираат. цивилизиран народ врз цивилизирани европски принципи“. [28]

Толку од колевката на европската цивилизација“. [29]

„Како што е јасно очигледно, грчката нација имаше многу поделби и различности во кои требаше да се решат пред да почнат да му кажуваат на светот дека тие се потомци на античките Хелени. Иако можеби е несреќно, денешниот Грк има повеќе генетски заедничко со Албанците, Латинските Власи и Турците отколку со „луѓето на Плутарх““. [29]

„Вродената нестабилност на Балканскиот Полуостров - лоциран како што е на раскрсницата на освојувачите на Турците, Словените што мигрирале и колонизирачките сили од западна или централна Европа (Венецијанци, Австро-Унгарци) - остави во наследство на Грција збунувачка количина на културна конфузија. ” (Британица)

„Едно од највозбудливите прашања во врска со историјата на средновековна Грција е степенот до кој домородното „хеленско“ население преживеало и со себе го носи прашањето дали овој термин може правилно да се користи за нешто друго освен за културен (наспроти на етнички или расен) идентитет. Археолошките податоци, секако, можат да дадат одговори само во однос на културните сличности и разлики, така што прашањето, како што традиционално се изразуваше, за хеленско етнички опстанок, не може да се одговори. Прашањето мора да се истражи во контекст на напливот на голем број Словени во текот на подоцнежниот 6-8 век, како и миграцијата низ Грција на номадски или полуномадски пасторални групи како Власите од 10 или 11 век и Албанците

од 13 век. Иако доказите за имињата на местата укажуваат на некое трајно словенско влијание во делови од Грција, доказите се оквалификувани со фактот дека процесот на рехеленизација што се случил од подоцнежниот 8 век се чини дека искоренил многу траги од словенското присуство. Доказите за племенските имиња пронајдени и на Пелопонез и на северна Грција сугерираат дека веројатно имало широко словенско говорно население во многу области; а од 10 век до 15 век словенските жители на различни делови на Пелопонез во изворите се јавуваат како разбојници или како жестоко независни војни. Додека Словените од југот се чини дека го прифатиле грчкиот, оние од Македонија и Тесалија ги задржале своите оригинални дијалекти, станувајќи само делумно хеленофонски во одредени области“. (Британица) [29]

„За христијаните од раниот и средниот византиски свет, термините Хелен и Хелен генерално (иако не исклучиво, бидејќи во одредени литературни контексти класицизирачкиот стил дозволуваше малку поинаква употреба) имаа пејоративна конотација, што означува паганско и нехристијанско наместо „Грчки“ (Британика)

„Кенинг (британски политичар, 1812-1862) планираше да го спречи напредокот на Русија, не со директно спротивставување, туку со поврзување со Англија и Франција во политика на еманципација, чија цел беше да се подигнат национални држави надвор од составните делови на Турската империја. На таквите држави може да се потпреме за да го издржат руското навлегување во нивната независност, доколку еднаш беа ослободени од Турчинот. Создавањето на Кралството Грција беше непосреден исход на политиката на Кенинг“. [30]

„За мене, филхеленизмот е љубовна врска со сон што ги замислува „Грција“ и „Грците“ не како вистинско место или како вистински луѓе, туку како симболи на некое замислено совршенство“. [31]

„Сè уште надвор од Војната за независност, кога за прв пат настана модерната национална држава Грција, целиот концепт на Грција како географски ентитет што почнува да се замаглува

пред нашите очи, толку многу и различни беа нејзините форми. и значења. Но, ако географијата не може да ни понуди стабилна идеја за Грција, што може? Не раса, секако; зашто какви и да биле Грците некогаш, ..., тие тешко можеле да имаат многу крвна врска со Грците од денешниот полуостров, Србите и Бугарите, Римјаните, Франките и Венецијанците, Турците, Албанците,... во една инвазија по друга ги направија современите Грци дефинитивно мешана раса. Ниту политиката; зашто и покрај таа жилава западна легенда за Грција како родно место и природен дом на демократијата, политичкото досие на Грците е единствена нестабилност и конфузија во која, низ историјата, половите на анархијата ја модулираа слободата многу ретко се појавуваа. Не религија; зашто додека Византија била христијанска, античка Хеллада била паганска“. [32]

„Грчката национална држава беше производ на западната политичка интервенција - „фаталната идеја“ како што еднаш ја нарече Арнолд Тојнби, на ексклузивен западен национализам кој ги погодува мултинационалните традиции на источниот свет. Според тоа, во секој случај, во теорија, тоа беше дете на ренесансата и на западниот рационализам...“ [33]

„Нејзината меѓународна употреба за да се опише суверената држава која моментално ја окупира таа територија е само одраз на фактот дека „Грција“ во оваа модерна смисла е буквално западен изум“ [34]

„Грчкиот природен идентитет не беше „природен развој“ или проширување на „висока култура“ во регионот на Македонија, иако сега често се прикажува како таков. Идеологијата на хеленизмот наметна хомогеност на македонскиот регион и неговите жители“. [35]

„Современиот грчки идентитет се заснова на непоколебливо убедување дека грчката држава е етнички хомогена. Ова верување ... повлекува постојано и официјално негирање на постоењето на малцинства кои не се од „чисто“ хеленско потекло. Опседнатоста со грчкиот расен идентитет вклучува искривување на историјата од илјадниците години кога не постоеше нешто како грчка национална држава“. [36]

„Остра и брутална револуција го смени целиот карактер на Хелада... Таа, исто така, вклучуваше нагло опаѓање на цивилизираниот живот и речиси целосно отфрлање на поранешните вредности... Највпечатливата промена влијаеше на етничкиот состав на народот и произлезе од масовна миграција на Словените на Балканот која започна во шестиот век“. [37]

„Кој е зборот за оваа опсесивна грчка псевдо-врска со минатото на нивната земја (имаат дури и списание, Еленизмос, посветено на оваа тема)? Тоа не е баш претенциозност. Има премногу страст за тоа. Не, Грците, античките, имаа збор за модерната грчка состојба: параноја. Мора да прифатиме дека г-дин Андреас Папандреу (грчки премиер) и актуелното претседателство со ЕК се единствените легитимни наследници на Перикле, Демостен и Аристид Праведниот. Светот мора глупаво да кимне на тврдењето дека во вените на современиот Грк... тече крвта на Ахил. И нивниот параноичен национализам е засилен со благата на тоа тврдење“. [38]

„Највообичаената идеолошка злоупотреба на историјата се заснова на анахронизам наместо на лаги. Грчкиот национализам и го одби на Македонија дури и правото на нејзиното име со образложение дека цела Македонија е суштински грчка и дел од грчка национална држава, веројатно уште откако таткото на Александар Велики, кралот на Македонија, станал владетел на грчките земји на Балкански полуостров ... потребна е голема храброст за грчки интелектуалец да каже дека, историски гледано, тоа е глупост. За Грците во четвртиот век п.н.е. не постоела грчка национална држава или било кој друг единствен политички ентитет; македонското царство не наликувало на грчката или на која било друга модерна национална држава, и во секој случај, голема е веројатноста дека античките Грци ги сметале македонските владетели, како што ги сметале нивните подоцнежни римски владетели, како варвари, а не како Грци, иако тие беа несомнено премногу учтиви или претпазливи за да го кажат тоа“. [39]

„Зачудувачки факт е дека водечките бранители на грчката слобода во тоа време беа главно негрчки. Кундуриотис потекнувал од албанските освојувачи на Грција во 14 век и тешко зборувал грчки. Неговиот главен колега бил Џон Колетис, Влак кој му бил дворски лекар на Али Паша во Јанина. Еден од ретките водачи кои одржуваа отпор далеку северно од Коринтскиот Залив беше Сулиот, Марко Боцарис, чии следбеници беа главно Албанци. По чудна шанса, се случи двајца од турските врховни команданти за време на војната, Куршид-паша и Мухамед Рехид-паша (на Грците познат како Киутахи), по раѓање биле православни христијани, кои биле преобратени во ислам за Заради кариерата во службата на султаните“. [40]

„Грција вклучуваше значително помалку од половина од оние кои се сметаа себеси за Грци врз основа на нивниот јазик, нивната религија и (помалку веродостојно) нивната раса. Беше лесно да се поттикне агитација во корист на проширување на границите на Грција со прогресивно продолжување на „еносис“ (унија)“. [29]

„Грчкиот демографски континуитет беше брутално прекинат кон крајот на шестиот до осмиот век н.е. од масивни приливи на аварски, словенски и подоцна албански имигранти... модерните Грци тешко може да се сметаат за старогрчко потекло, дури и ако тоа никогаш не би можело да биде исклучена“. [41]

„Во основа, сегашниот историски „наратив“ на модерна Грција ја отстранува сета различност од нејзините страници. Младата модерна грчка држава го легитимираше своето постоење, барем на големите сили кои ја поддржуваа во тоа време, тврдејќи дека ја претставува античка Грција, во време кога никаде немало „Грци“, а „Грчкиот јазик меѓу Црквата и сè што нејасно наликуваше на земјата беше неразбирливо.

Секоја можност да се влијае на јавното мислење во модерна Грција и во странство, за тоа дека Грците се „чисти“ и „хомогени“... итн, грчката држава со ентузијазам ја користи. Не е тешко да се сфати дека овој вид „лага“ навистина нема да биде добро прифатен ако може да се покаже дека Грција има

многу различни етнички групи кои сè уште живеат таму. Отстранувањето на латинскиот од влашкиот и на словенскиот од македонскиот, меѓу другото, е дел од оваа цензура. Современата грчка држава ги цензурира и злоупотребува сите нејзини „малцинства“. Грчкиот историски „наратив“ просперира само со киднапирање на различни етнички групи, отстранување на нивниот јазик, негирање на „разликите“ и буквално измислување целосна нова историја за нив. Тоа е едноставно лудо“. [29]

„Уредникот на Сандеј Телеграф тврди дека Грција била безмилосна во бришењето на трагите на етничката различност и сугерира дека очајот од нејзините постапки, вклучително и грчкото тврдење за монопол на класичното минато (во кое сите народи со европско потекло имаат удел) може да се објасни со фактот дека Грците денес се мешавина од Словени, Турци, Грци, Бугари, Албанци, Власи, Евреи и Цигани“. [29]

„Гледав како Куцовлачите исчезнуваат во Тесалија во период од дваесет години. Се сеќавам дека првиот пат кога отидов таму во 1957 година, бев запрепастен, тоа беше друг свет -- тоа беше Романија. Русокоси, синооки жени облечени во неверојатно убави костими: бели, со околу дванаесет до петнаесет инчи дебели реси на дното, во шафран, црна и окер. И секаде каде што отидов имаше патки и гуски, кои не ги видов никаде на друго место во Грција. Патки и гуски и свињи - стандардна источна и централна европска фарма култура. Но, видов дека сето тоа исчезнува.

Штета е затоа што Грција ги изгуби Саракачаните, ги загуби Власите, Куцовлачите, Карагунидите -- ги загуби сите овие фасцинантни малцински групи, а сега луѓето стануваат и се обидуваат да го спречат тоа, но и тие имаат околу дваесет години доцна.“ [42]

„Според антропологот Роџер Цаст, поголемиот дел од „Грците“ од деветнаесеттиот век, „кои толку неодамна ја добија својата независност од Турците, не само што не се нарекуваа себеси Хелени (таа ја научија оваа етикета подоцна од интелектуалните националисти); тие не зборувајте дури и грчки

по предност, туку албански, словенски или влашки дијалекти“ [29].

„Опсесијата со грчкиот расен идентитет вклучува искривување на историјата од илјадниците години кога не постоеше нешто како грчка национална држава. Раните словенски инвазии кои стигнаа далеку до Пелопонез и ги оставија словенските населби до петнаесеттиот век, практично се игнорираат. Така е и фактот дека на почетокот на деветнаесеттиот век населението во Атина беше 24 отсто Албанци, 32 отсто Турци и само 44 отсто Грци. [43]

„Не е ни чудо што коџабашите, пелопонеските славни, омаловажувачки биле нарекувани „христијански Турци“. Еден херој од војната за независност, Фотакос Кирисантопулис, рече дека единствената разлика е во едното име: наместо да го нарекуваат Хасан Кодијабаши, ќе го викаат Јани: наместо да се моли во џамија, тој ќе оди во црква. [44]

„Академијата е изградена со аманет од Симон Синас, многу богатиот син на Георгиос Синас, елинизиран Влав чие семејство потекнува од Мошкополис во Јужна Албанија, кој своето богатство го стекнал во Хабсбуршката империја и самиот бил донатор на опсерваторијата на Теофинос Хансен (1843 г. -6). [45]

И, конечно, некои потресни последни зборови за Грците:

Во 1830-тите, еден австриски класицист по име Џеј Џеј Фалмереј направил студија за преселбите на јужните Словени и заклучил дека „не само што современите Грци се Словени, туку ниту капка чиста грчка крв не може да се најде во современата грчка држава“. Во Атина не треба да се каже дека неговото име не е многу. „Следствено, средновековните и современите Грци не се потомци на Грците од антиката, а нивниот хеленизам е вештачки“. [46]

„Словенска крв, албански херои, Понтски православни Турци, влашки политичари кои зборуваат латински, асимилирани

Македонци и Албанци, а да не зборуваме за десетина други етникуми? Дали некој навистина е Грк денес? [29]

Во присуство на друштво, не е важно како некој се гледа себеси, туку како другите го гледаат нив. Така, оваа статија ја посветувам на оние Грци кои сакаат да ги исмеваат Македонците кои се чувствуваат многу самодоволни, сигурни и сигурни во своето место и горди на нивната 4.000-годишна грчка цивилизација. Она што тие навистина не го знаат е дека стојат на скапани темели СИТЕ изградени на грчки лаги.

Можете да верувате во митовите и бајките што ве хранат вашите пропагандисти и владата или можете да ги погледнете доказите и да почнете да размислувате сами. Можеби стоите на нешто што изгледа како цврста основа на површината, но во реалноста стоите на тенок мраз кој со најмал удар ќе пукне и ќе се урне пред вас.

Запрашајте се, зошто толку многу луѓе го оспоруваат вашето минато? Дали сите тие се пропагандисти платени од богати скопјани кои немаат ништо подобра работа со нивните пари туку ви прават проблеми? Или тие се обидуваат да ја најдат вистината и да ви кажат нешто што треба да го знаете? Не можете да кажете дека СИТЕ овие луѓе се скопски пропагандисти или да ме обвинувате за „фабрикување информации“. Сите цитати дадени во ова парче се напишани од западни автори и очекувам дека ќе ги најдете фер и непристрасни.

Значи, дали мислите дека модерна Грција е уникатна нација која припаѓа на 4.000 години стара „грчка цивилизација“ како ни една друга или верувате дека вашата влада и добротворите ве хранат со товар од анахронизми (претставување на нешто како постоечко или што се случува во различно од тоа што е соодветно време, Вебстер)?

ВИСТИНАТА

Вистината е дека Грција е модерна држава создадена за прв пат во 1929 година. Модерна Грција едноставно се наоѓа таму каде

што некогаш накратко постоела таканаречената цивилизација. Единствената причина зошто знаеме за тоа е затоа што луѓето ги зачувале своите мисли пишувајќи ги на карпи. Би било наивно да се мисли дека тоа е единствената цивилизација што постои или дека за чудо преживеала повеќе од 4.000 години.

Современа Грција е создадена со одредена цел, да дејствува како бариера за Русија и да ги исполни политичките желби и агенди на западните големи сили од 19 век. Да се верува во нешто различно е глупаво и да се заклучи дека постои грчка цивилизација стара 4.000 години е едноставно ГОЛЕМА грчка лага.

ГОЛЕМА грчка лага бр. 20 - „Македонија е ослободена во 1912, 1913 година“

(Некои Грци веруваат дека Македонија била ослободена од Турците во 1912, 1913 година и доделена на Грција)

„Доколку грчката држава навистина ги вреднуваше размислувањата и методите на Сократ, тие ќе се преиспитаа себеси и нивните постапки“ (Дедо Кире)

Пред скоро еден век во 1912 година, под превезот на ослободувањето, Грција, Србија и Бугарија ја нападнаа Македонија и со помош на македонскиот народ ги истераа Турците. Но, наместо да му помогнат на македонскиот народ да создаде своја независна држава, Грција, Србија и Бугарија ги окупираа македонските територии и се бореа една со друга за да добијат повеќе земја за себе. Потоа во 1913 година тие ја поделија Македонија на три дела според Букурешкиот договор од 1913 година. По поставувањето на вештачки граници таму каде што такви граници никогаш порано не постоеле, секоја држава ја третираше својата новостекнатата територија како своја и почна да ја колонизира. Оние жители кои одбиле да ги препознаат своите нови господари биле истребени или иселени; оние кои останаа пасивни беа асимилирани. Овој процес беше запрен поради Првата светска војна, но беше обновен по Версајскиот договор од 1919 година, кога Големите сили со мали промени го санкционираа Букурешкиот договор од 1913 година со што поделбата стана трајна.

Ова се историски факти кои не можат да се негираат. Треба само да се испитаат настаните за време на потпишувањето на Букурешкиот договор од 1913 година за да се разберат условите под кои беше поделена Македонија.

Некои Грци денес, игнорирајќи ги историските докази, инсистираат на тоа дека балканскиот конфликт од 1912 и 1913

година бил за ослободување на античките територии што и припаѓале на Грција пред околу 2.400 години.

Ако тоа беше вистина тогаш;

1. Зошто Грција се согласи да го потпише Договорот од Букурешт од 1913 година со кој и се дозволува на Србија да добие околу 38% од територијата на Македонија, а Бугарија 11%? Зошто Грција НЕ бараше, барем за евиденција, историски права при потпишувањето на Договорот?

2. На која основа се изнесени овие тврдења? Досега треба да му е добро познато на секој Грк дека нема „Античка Грција“ или „Античка Елада“. Ако не ми верувате, тогаш обидете се да најдете антички извор кој зборува за „Грција“ или „Елада“. Како може македонските територии да припаѓаат на „Античка Грција“ кога такво име никогаш не постоело?

3. Ако зборот „Грција“ или „Елада“ не постоел пред 2.400 години, како тогаш современите Грци можат да тврдат дека „Македонија била грчка“?

Зарем не Македонците, Филип II и неговиот син Александар III, ги освоиле градовите за време на битката кај Херонеја во 336 п.н.е.? Или некои Грци сè уште веруваат дека Филип Втори и Александар III ги обединиле државите на античките градови?

Еве еден цитат за да ги освежите нивните спомени:

„При враќањето дома од битката со Скитите, конвојот на Филип бил нападнат и неговиот плен бил изгубен кај тракиските трибалци. За време на пресметката, Филип се здобил со тешка повреда на ногата, која го оставила доживотно куц. По враќањето дома помина неколку месеци во опоравување.

Додека Филип закрепнуваше, градските држави на југ склучуваа сојузи и собираа голема војска за да ја нападнат Македонија. Кога го слушна ова, Филип одлучи дека е време да се сретне со оваа агресија и да стави крај на предавството

еднаш засекогаш. На 2 август 338 година п.н.е., во плитката долина на реката Цефис кај селото Херонеја на патот за Теба, двете спротивставени војски се сретнале лице в лице. На северната страна стоеја Македонците на Филип со 30.000 пешадија и 2.000 коњаници, најголемата македонска војска некогаш собрана. Меѓу командантите на Филип беше неговиот 18-годишен син Александар, задолжен за коњаницата. На јужната страна, стоеја сојузничките Атињани, Тебанците и Ахајците кои собраа 35.000 пешадија и 2.000 коњаници, најголемата војска некогаш собрана од персиската инвазија.

Тесно поклопени, војските се судрија и додека се водеше битката, македонското десно крило падна назад и почна да се повлекува. Гледајќи дека Македонците слабеат, сојузничкиот генерал на Градската држава дал наредба да се туркаат и да ги истераат Македонците назад во Македонија. Како што Македонците се повлекле, сојузничките крила го прекинале рангирањето и започнале со потера. Не сфаќајќи дека тоа е трик, сојузниците се нашле опкружени и заклани од коњаницата на Александар. Кога заврши, поголемиот дел од сојузничката војска, вклучително и елитната тебанска света група, лежеше мртво во полињата на Херонеја. Филип подигна статуа на лав за да ја одбележи жртвата на тебанската света група која ја поддржа нивната традиција и се бореше до последниот човек.

Античката градска држава и римските историчари ја сметаат битката кај Херонеја како крај на слободата, историјата и цивилизацијата на градската држава“. [47]

Откако го прочитавте горенаведеното, дали сè уште верувате дека Филип и Александар ги обединиле древните градски држави? Зарем не би било поправилно да се каже „Македонците по пат на војна ги освоија и поробија античките градски држави со што ги направија сопственост на Македонија“?

Прашањето сè уште останува; ако не по историски права тогаш со кое право 51% од сегашната македонска територија припаѓа на Грција?

Можам да разберам дали наследник на Римската империја како што е Италија, која ја држеше Македонија два века, тврди дека Македонија е италијанска врз основа на фактот дека Македонија некогаш припаѓала на Римската империја или дека Македонија е турска врз основа на фактот дека Македонија за пет века и припаѓале на Отоманската империја, но како што е мојот сведок Господ, не можам да ја сфатам оваа грчка логика за тоа како Македонија е можно да биде грчка?

„Човек може да измами некои од луѓето некое време, но не сите луѓе цело време“

Не сум единствениот што ја гледам оваа „грчка логика“ како малку необична:

Во Плутарх „Доба на Александар“ на страница 212 читаме: „Додека Демостен сè уште беше во егзил, Александар умре во Вавилон, а грчките држави повторно се здружија за да формираат сојуз против Македонија. Демостен се приклучи на атинските конвои и ја фрли сета своја енергија да им помогне да ги поттикнат различните држави да ги нападат Македонците и да ги избркаат од Грција“. Зошто Плутарх не ја вклучи Македонија како дел од Грција ако Македонија е грчка?

Во книгата на М. Кери „Географската позадина на грчката и римската историја“ (ISBN 0-313-23187-7) ги наоѓаме следните составни делови на Грција: Епир, Акарнанија, Јонските острови, Етолија, Тесалија, долината Сперхеу, Локрис, Фокус, Беотија, Евбеја, Атика, Егина, Коринт, Ахаја, Елида, Аркадија, Арголис, Лаконија, Месенија, Грчкиот архипелаг, Крит, Надворешните острови, Северниот Егеј, Источниот Егеј, Родос. Човек се прашува зошто М. Кери ја изостави Македонија од општиот опис на Грција? Можеби од истата причина германскиот класичен научник Бурсијан не успеа да ја вклучи Македонија во неговиот инаку сеопфатен географски преглед на Грција „Geographie von Griechenland“. [48]

На страница 91 во „Елинистички свет“ од Ф.В.Волбенк наоѓаме: „Потребно е, при секоја проценка на улогата на Македонија во хеленистичкиот свет да се има предвид дека

иако нашите извори природно, грчки или засновани на грчки писатели, лежат нивниот акцент на македонската политика кон Грција, Македонија всушност беше подеднакво балканска сила за која северните, западните и североисточните граници беа секогаш од витално значење и за која фундаментална политика беа силната одбрана и периодичните казнени експедиции над границата. [49]

Во книгата на Н.Г.Л.Хамонд „Македонската држава“ на страница 141 читаме: „Филип и Александар привлекоа многу способни странци, особено Грци, во својата служба, и многу од нив станаа придружници“. [49] Ако Македонците биле Грци зошто Хамонд ги нарекол странци?

Во „Македоника“ на Јуцин Борза на страница 164 читаме: „Се чини дека Александар увезол трупи изведувачи од Грција“. [49] Како се увезуваат Грци од Грција во Грција?

Во Плутарховиот „Доба на Александар“ на страница 264 наоѓаме: „Тебанците се спротивставија барајќи предавање на Филота и Антипатар и апелирајќи до сите што сакаа да ја ослободат Грција да се движат на нивна страна, а на тоа Александар им нареди на своите трупи да се подготват за битка“. [49] Дали и тие ќе ја ослободат Македонија, односно татковината на Александар, бидејќи според современата грчка логика „Македонија е грчка“?

Во Квинт Руф „Историјата на Александар“ на страница 50-1, Александар во писмо му одговара на Дариј: „Неговото височество Александар до Дариј: Поздрав. брегот и на грчките колонии на Јонија, а потоа го премина морето со силна војска, носејќи ја војната во Македонија и Грција“. [49] Зарем Александар не требаше да каже „Грција и Грција“?

Во „Походите на Александар“ на Аријан, на страница 292, Александар им зборувал на своите офицери: „...Но, дозволете ми да ве потсетам: преку вашата храброст и истрајност сте ја освоиле Јонија, Хелеспонт, и Фригија, Кападокија, Пафлагонија, Лидија. , Карија, Ликија, Памфилија, Феникија и Египет; грчкиот дел на Либија сега е ваш, заедно со голем дел

од Арабија, низинска Сирија, Месопотамија, Вавилон и Сузија;...“ Точка на интерес: „Грчкиот дел на Либија сега е твое?“ Како може грчкиот дел од Либија повторно да стане грчки, ако за почеток веќе бил во грчки раце? [49]

„Само во Тесалија и Боетија, а надвор од Грција, во Македонија имаше коњаница достојна за името. [49]

„Пелопонеската војна беше братоубиствена војна меѓу Грците, факт што не беше променет со интервенција на странските сили, Македонија, на пример, а подоцна и Персиската империја“. [49]

Во книгата на Агнес Савил „Александар Велики и неговото време“ на страница 180 наоѓаме: „Елинизмот оживеа извесно време кога Димитриј од Бактрија, половина Македонец, половина Грк, се обиде во 187 г.п.н.е. да ја врати индиската империја на Александар“. Дали треба да претпоставиме дека постои таков човек кој е половина Грк, а половина Грк? [49]

Во „Историјата на Александар“ на Квинт Руф, на страница 188, наоѓаме: „Според тоа, еден празничен ден, Александар организираше раскошен банкет за да може да ги покани не само своите принципиелни пријатели меѓу Македонците и Грците, туку и непријателското благородништво“. „Македонци и Грци? Не Грци и Грци? [49]

Во „Походите на Александар“ на Аријан на страница 294 читаме: „Господа Македонци, и вие мои пријатели и сојузници [Грци], ова не смее да биде. Стојте цврсто, зашто добро знаете дека тешкотијата и опасноста се цена на славата. , а тоа слатко е мирисот на животот со храброст и бесмртна слава зад гробот“. [49]

Во „Историјата на Александар“ на Квинт Куртиус Руф, на страница 195, во врска со судењето на Хермолај, наоѓаме: „Што се однесува до тебе Калистен, единствената личност што те мисли за човек (бидејќи си атентатор), знам зошто сакаш да биде доведен Навредата што некогаш ја упатуваше против мене, а понекогаш ја слушаше од него, може да му ја повтори

пред овој собир. Да беше Македонец, ќе го претставив овде заедно со тебе - учител навистина вреден за неговиот ученик. Како што е, тој е Олинтиец [Грк] и не ги ужива истите права“. [49]

Во трудот на Роберт А. Хадли „Diodoros 18.60.1-3: „A Case of Remodeled Source Materials“ го сецира „Eumenes“: „Потоа доаѓаме до втората опсервација на Eumenes дека, како странец, тој нема право да врши команда над Македонците. Меѓутоа, во ниту еден момент, во претходниот наратив на Диодор, грчкото потекло на Еумен не предизвикува непријателство меѓу Македонците. Уште поважно, Еумен не го гледа своето странско потекло како пречка за прифаќање на понудата на династијата за врховна команда во 18.58.4 и тој продолжува да ја врши таа власт во 19.13.7 и 15.5 без никакви двоуми од негова страна дека не е македонски. Странското потекло на Еумен стана проблем во еден момент меѓу командантите на Сребрените штитови.“ [49]

Ако самите Антички Македонци не се сметале за роднини на луѓето од Античките градски држави, зошто ние?

Повторно останува прашањето; ако не по историски права тогаш со кое право 51% од сегашната македонска територија припаѓа на Грција?

Дозволете ми да резимирам:

1. Името „Грција“ или „Елада“ не постоело во античко време
2. Античките Македонци на кој било начин, облик или форма не се сметале себеси за слични на луѓето од античките градски држави
3. Античките градски држави биле освоени и поробени од Македонците; не обединети
4. Античките градски држави им припаѓале на Македонците скоро два века, а не обратно

5. Ниту една „грчка“ или „хеленска“ држава не постоела пред 1829 година

Па како може македонските територии во 1912, 1913 година да бидат ослободени од Грција кога тие земји НИКОГАШ не биле на Грција?

ВИСТИНАТА:

Вистината е дека Македонија НИКОГАШ не и припаѓала на Грција. Конфликтот од 1912 и 1913 година беше едноставно грабеж на земјиштето извршено од Грција, Србија и Бугарија и санкционирано од Големите сили за да се хранат империјалните апетити на тие три држави. Таканаречените „историски“ тврдења беа последователна мисла дизајнирана да ги задржи невините и неинформираните заплеткани во мрежата на ГОЛЕМИ грчки лаги.

НЕ! Македонија НЕ Е и НИКОГАШ не била грчка. Македонија им припаѓа на Македонците! Според зборовите на Вилијам Гладстон „МАКЕДОНИЈА ЗА МАКЕДОНЦИТЕ“!

Заклучок

Македонците немаат проблем со тоа што Грците се нарекуваат „Грци“ или „Хелини“, со нивната измислена етничка припадност или со идејата дека се гледаат себеси како „директни потомци“ на таканаречените „стари Грци“. Проблемите што Македонците ги имаат со Грција и некои Грци, е тоа што додека Грците се гледаат себеси како „вистински идентитет“, тие ги негираат Македонците, тие тврдат дека Македонците не постојат. Иако е добро познато дека Грција е вештачка креација од 19 век, самата Грција се осмелува да навести дека македонската нација е вештачка. Зошто?

Грција може да бара легитимитет само со негирање на она што е реално и со наметнување на сопствената волја и извештаченост.

Грчките лаги документирани во оваа книга се создадени многу одамна како дел од насилниот процес на градење нација дизајниран да го уништи она што е старо и да го замени со нешто уште постаро, „хеленизам“. За жал, огромниот грчки напор да ги асимилира Македонците и другите домородни култури во „хеленското“ јато не вроди со плод. По речиси еден век обид да се искорени се што е македонско, Македонците сè уште постојат и сега се во процес на повторно утврдување на својот идентитет не само во Грција, туку и во целиот свет.

Со текот на времето и недостатокот на приговор од светската заедница, грчките лаги генерирани одамна се добро вкоренети во модерната психа и сè уште се продаваат како вистина до ден-денес. Светот не ја знае вистината за Грција.

Со објавувањето на „Малата книга на големите грчки лаги“ се надеваме дека ќе ви дадеме увид што е да се биде Македонец. Ќе ги доживеете условите да ги издржат Македонците дури и надвор од Грција каде што грчката влада и грчките институции немаат контрола. Ќе ви покажеме како е направена Грција.

Замислете си Македонец и каков би бил животот за тебе што живееш внатре во Грција. Замислете да живеете во Грција пред три-четири генерации и што би требало да издржите во репресивната ера на Метакса кога вашиот македонски јазик е забранет и незаконски. Сега замислете си да живеете во Грција и да не зборувате друг јазик освен оној што беше нелегален.

На моите противници Грци: „Што би сакале да кажам? Да молчам и да се надевам дека (по колку векови?) Грција доброволно ќе направи нешто за Македонците? Ќе најдеш ли утеха во мојот молк додека на Македонците им се ускратува нивното постоење, а да не зборуваме за нивните права?

Сум кажал и претходно и ќе кажам уште еднаш: „Кога Грција ќе се исчисти со Македонците и ќе им ги даде правата да постојат како луѓе, ќе престанеме да ги емитуваме вашите валкани грчки алишта во јавност“.

Македонец

Што ќе му кажеш на странец кога ќе прашаат „Што е Македонец?

Честопати се соочуваме со ова прашање, но дали некогаш сме размислиле за тоа? Има луѓе на овој свет кои искрено не знаат кои се Македонците, особено затоа што нивните соседи се зафатени да ги избришат, да ги изумрат како птицата Додо. Но, и покрај сите шанси, тие сè уште се тука и напредуваат.

Не било лесно или забавно да се биде Македонец, далеку од тоа; беше многу тешко. Тие не знаат зошто судбината им подари толку лоша карта, но знаат дека не можат да се расправаат со судбината. Некои велат дека тие се „проколнати“ деца на Александар Велики, проколнати за насилството и уништувањето што го нанесе на светот. Други велат дека се премногу пасивни и кротки и дозволуваат другите да ги малтретираат и да ги туркаат наоколу. Но, Македонците длабоко во нивните срца знаат дека нивната добрина, без разлика колку погрешно се толкува, нема да остане ненаградена. Зар не е Библијата што вели: „Кротките ќе ја наследат земјата“? Библијата, исто така, вели дека „насилството раѓа насилство“ внимавајте на оние што им посакуваат лошо. Денешната Македонија ме потсетува на Античка Македонија пред да стане моќна и славна. Имаа нивни соседи кои секоја есен по жетвата ги напаѓаа нивните домови, им ги земаа посевите и им ги запалија селата до темел без да размислат за маките и болката што ги предизвикуваа, оставајќи ги гладни и студени за да ја издржат зимата. Но, тие беа агилни и работливи, решени да преживеат и да ја обноват својата егзистенција за повторно да бидат уништени следната есен. Таков бил животот во далечното минато додека не станале пасивни и не им понудиле на своите непријатели да „земат што сакаат“ и да ги остават да бидат и да не им ги палат селата. Македонците никогаш не кренале рака во гнев, а не кренале ниту денес. Тоа беше на македонски начин.

Но, има само толку многу што дури и Македонците би можеле да земат!

Денес е поинаков свет, но тие сè уште имаат свои непријатели кои им посакуваат лошо. Нивните непријатели можеби нема да ги нападат нивните култури и да ги запалат нивните села, но нивните дела се исто толку штетни. Денес нивните непријатели ги зазедоа македонските земји, на Македонците им го негираа јазикот, им ги сменија имињата и го негираа нивното постоење. Тие ја украдоа нивната историја, им го одзедоа наследството и ги натераа да се чувствуваат како странци во нивните домови. Таков е животот денес кога Македонците остануваат пасивни и се нудат на своите непријатели.

Повторно, Македонците можат да земат само толку!

Како што беше тогаш во далечното минато, така ќе биде и во иднината, ќе се роди Македонец кој ќе изјави „ова не е начин за мојот народ да живее“ и ќе се издигне и ќе ја направи Македонија славна и нејзиниот народ повторно горд. Како што беше тогаш кога немаше поголема чест од тоа да се биде војник на Македонија, ќе биде повторно кога нема да има поголема гордост од тоа да се биде Македонец.

Па, што му велите на странец кога ќе прашаат: „Што е Македонец?“

Македонец е човечко суштество кое страдало и се уште трпи за тоа што е.

Да си Македонец значи да ти го одзеле достоинството, земјата и идентитетот.

Да си Македонец значи да си сведок на твојот непријател како ти го пали домот и ги убива и измачува твоите роднини.

Да се биде Македонец значи да си издржал и живеел низ војните на другите народи кои се бореле на твојата родна земја.

Да се биде Македонец значи да се преживеат обиди за интеграција, асимилација и денационализација.

Да се биде Македонец значи да се трпи болка, понижување, омаловажување и прогон.

Да се биде Македонец значи да се почувствува изолација, принудно протерување и болка поради тоа што мораш да го напуштиш саканиот дом, Македонија без да сакаш.

Да се биде Македонец значи никогаш да не го зборуваш својот мајчин јазик јавно на родната земја.

Да си Македонец значи да ти кажат дека не постоиш.

Да се биде Македонец значи да се трпи да се нарекуваат погрдни имиња како Словен, Скопјанец, Фиромец, Циган, Бугарин, Старобугар и многу други, но никогаш Македонец!

Да се биде Македонец значи да треба да трпиш да ги слушаш твоите непријатели кои ти кажуваат кој си, а кој не си.

Да се биде Македонец значи да немаш апсолутно никакви, дури ни основните човекови права на сопствената родна земја.

Да се биде Македонец значи да имаш повеќе слобода и права на туѓи краишта отколку во сопствената родна Македонија.

Да се биде Македонец значи непријателите да ти кажат кој си и да ти го натераат ако не се согласуваш.

Па, зошто некој би сакал да биде Македонец?

Како што беше кажано претходно и ќе се вели повторно и повторно, „Македонците сакаат да бидат Македонци затоа што тоа се тие, Македонци“. Нема избор да се биде Македонец исто како што нема избор да се биде роден човек. Македонците прифаќаат кои се исто како што прифаќаат кои се другите, дури и ако се нивни непријатели. Има длабоко, речиси духовно

чувство да се биде Македонец. Да се биде Македонец значи доброволно да се прифати товарот да се биде Македонец.

Зошто Македонците го трпат ова страдање?

Ова е исто како да се праша: „Зошто христијаните го трпеа своето страдање?“ Зошто христијаните трпеле малтретирање и мачење толку години пред да станат силни? Дали нивните непријатели се плашеа од нив? Дали беа љубоморни на нив? Дали тие ги мразеа поради нивната сила духовно? Дали ги мразеле поради нивната силна вера во нивниот Бог?

Македонците ги трпат маките затоа што пред се се верни на себе. Македонците не можат да бидат други, како што козата не може да биде овца колку и да се труди. На крајот на краиштата, страдањето ги прави посилни и повеќе ги ценат тоа што се. Македонците се траен народ кој своите маки ги гледа како минлива бура. Искуството ги научило дека трпението е доблест и како бура која доаѓа и си оди, и нивното страдање ќе помине. Научија да се надеваат дека иднината ќе донесе подобар ден.

Значи, следниот пат кога ќе сретнете Македонец, знајте дека тој или таа постои. Таа или тој потекнуваат од богата култура која има долготрајна уникатна традиција, богата историја како ни една друга, непоколеблива вера и гордост да се биде Македонец и долго време страда поради тоа што е Македонец.

ДЕКЛАРАЦИЈА

Како одговор на грчките лажни претстави дека античките Македонци биле Грци, ние како загрижени Македонци го изјавуваме следново:

Ние, домородните жители на Македонија кои со векови живееме во Македонија:

- Биле присутни во Македонија пред да го нападнат Турците Османлии на Балканскиот Полуостров,
- Постоел како народ пред да се формираат грчката, бугарската и српската држава.
- Се спротивстави на насилната окупација и илегалната поделба на Македонија од Грците, Бугарите и Србите, во 1913 година со Букурешкиот договор и.
- Сведоци на масовното протерување на Македонците и последователното населување на туѓи луѓе во нашата татковина,

Понатаму изјавуваме дека:

1. По нашиот посебен јазик и обичаи и со нашите напори да ја ослободиме Македонија за време на Илинденското востание во 1903 година, нашиот национален карактер се разликува од оној на Грците, Бугарите и Србите.
2. Како домороден народ на Македонија имаме посебен национален идентитет. Како такви, имаме право да се идентификуваме како што се чувствуваме, да го декларираме сопственото потекло и да ја припишеме сопствената историја.
3. Бидејќи сме автохтони на Македонија и живеејќи во регионот со векови, разумно е да имаме право да се нарекуваме Македонци, нашиот јазик македонски и нашата нација Македонија.

4. Ние, како посебен народ, имаме право да се наметнеме и да ни биде доделено признание како Македонци од сите држави и народи кои ги почитуваат универзално прифатените договори и закони за човекови права.

5. Пред инвазијата и поделбата на Македонија во 1912-1913 година, единствениот национален карактер на домородното население на Македонија беше погрешно претставен од Грција, Бугарија и Србија. По поделбата на Македонија, македонскиот народ беше сведок на уништување на нашите прадедовски села и цркви, страдаше под брутални асимилаторски практики, етничко чистење, конфискација на имот, трансплантација на население, тортура, силување, убиства, понижување и системска државна дискриминација.

6. Грција и Бугарија до ден денес одбиваат да признаат посебна македонска нација во нивните граници. Ние, домородните луѓе на Македонија, ги повикуваме грчките и бугарските држави да нè признаат и да ни дадат на оние што живееме во нивните граници статус на национално малцинство со целосни права и привилегии во согласност со меѓународните норми.

7. Ние, домородните жители на Македонија, бараме извинување од грчката, бугарската и српската влада за нашето малтретирање во минатото и сегашноста.

Ние, домородните жители на Македонија, исто така бараме:

а) Сите Македонци родени во Грција и Бугарија, кои биле насилно протерани поради македонско етничко наследство, да бидат вратени како граѓани во нивните земји и да им се надоместат нивните страдања и материјални загуби.

б) Сите конфискувани имоти да се вратат на нивните вистински сопственици или нивните наследници.

в) Сите сторители кои извршиле меѓународно признати криминални дела против македонскиот народ да бидат изведени пред лицето на правдата.

БЕЛЕШКИ

[1] Види Џон Шеј, поглавје 4 „Големата етничка мешавина на Грција“, страници 77 до 96, во неговата книга „Македонија и Грција, борбата за дефинирање на нова балканска нација“.

[2] Страници 83 и 84, Џон Шеј, „Македонија и Грција, борбата за дефинирање на нова балканска нација“.

[3] Александар Донски страници 146 до 173, „Митот за таканаречената „грчка митологија“ во неговата книга „Потомците на Александар Македонски Македонски“.

[4] <http://public.kubsu.ru/~usr02898/sl45.htm>
http://www.carantha.net/anthony_ambrozic.htm
http://www.unet.com.mk/ancient-macedonians/lac_a.htm
<http://www.mymacedonia.net/aegean/hellenization.htm>

[5] Овој текст, со грчки наслов „Apologia Enos Anthellina“, е воведен есеј на истоимената збирка (1997, Opera Publishers) преведен од вработените во списанието Одисеја. Неколку параграфи се испуштени.

Хемлок повеќе не е пропишан од градот Атина - сепак има и други отрови. Како што се ближи векот, така обвинувањата ми тежат на ум и чувствувам потреба да се растоварам. Особено затоа што повеќето напади изведени против мене се однесуваат на работи што никогаш не сум ги кажал. Јас сум обвинет за задржување на идеи, ставови и теории во кои никогаш не сум верувал. И така, уште еднаш ќе се обидам да разјаснам во што всушност верувам, така што оние што сакаат да ме судат ќе можат да го засноваат својот случај на факти.

Однапред да кажам дека не чувствувам вина и дека иронично го користам терминот „Извинување“ - со сократска иронија, ако сакате. И намерно испуштам ставање наводници околу зборот антихелен. Тие се непотребни. Терминот го сметам за почесна титула, освоена од многу достоини Грци. Како што еднаш

напиша Ниче (не се сеќавам каде и не успеав повторно да го најдам), антигерманците се покажаа како најдобри Германци.

Кого го нарекуваме антихелен? По правило, на Грците или странците кои пишуваат (или кажуваат) непријатни работи за Грците, кои не критикуваат или искажуваат мислења што не ни се допаѓаат.

За Грците кои се сместени во оваа категорија: Дали е навистина толку тешко да се разбере дека таков критичар и прави поголема услуга на својата земја од најентузијастичката навивачка?

Странскиот антихелен е друга приказна. Тој може да биде новинар кој известува или уредува, или академик кој предлага теорија. Тој е наречен антихелен од моментот кога не се согласуваме со неговите мислења, без разлика колку е соодветно или точно. Фалмерер би се сметал за анти-хелен, дури и ако неговата теорија за потеклото на Грците од Словените се докаже 100 отсто точна. (Навистина, тогаш тој би се сметал за уште повиновен).

За волја на вистината, оваа категоризација на луѓето на филхелени и антихелени е, во најдобар случај, наивна. Новинарите, политичарите и (особено) академиците, историчарите итн., ретко размислуваат или дејствуваат врз основа на емоции. (Многу се сомневам дека Фалмерер ги мразел Грците). Ниту се такви расисти за да имаат предрасуди за цели народи. Смешноста на етикетата станува уште поочигледна кога еден од наводно потврдените антихелени (Хенри Кисинџер, на пример), ќе излезе прогрчки по македонското прашање, при што веднаш му се припишува филхеленско гледиште.

Диму Антихеленот

Во 1975 година ја објавив „Несреќата да се биде Грк“ и веднаш станав 1. добро познат, 2. со сомнителна интелектуална гравитас (затоа што книгата стана бестселер) и 3. носител на двата наслови што ги носам оттогаш. како и камила нејзините

грбови: „авторот на несреќата“ (па што ако сум напишал уште 40 книги) и „Диму антихеленот“.

Тоа не се случи веднаш. Првите реакции за книгата беа позитивни. Грците, сè уште збунети од диктатурата, на почетокот прифатија текст натоварен со горчливи вистини. Но, набргу оваа интроспективна фаза помина, странците беа обвинети за се („марионетска“ диктатура), а Несреќата стана досадна. Уште повознемирувачки беше интервјуто на седум страници што го дадов во 1977 година за германскиот магазин *Der Spiegel*. Ова интервју, во кое уште еднаш се изнесени горчливи вистини, грчкиот печат го осуди и искриви, додека оригиналниот текст никогаш не беше објавен во Грција. Јас всушност успеав да слетам во линијата на огнот на Левицата и Десницата, и двајцата ме крстија како антихелен.

Но, мојата репутација навистина не беше запечатена до периодот 1991-1996 година, за време на кој се побунив против ерупцијата на грчкиот национализам. Дневниот весник „Катимерини“ веднаш ме избрка од своите редови. Во меѓувреме, Несреќата беше додадена на Индексот на антихеленски публикации.

Сепак, сега, како и тогаш, тврдам дека овој документ е роден од љубов (најверојатно прекумерна) кон Грција. Ако некој што го читал не успеал да сфати колку чувствувам за оваа земја, тогаш сигурно мора да биде пристрасен. Сатирата секогаш се раѓа од болка - сатиричарот е чувствителна личност која своето неверување и бес ги претвора во горчлив сарказам. Сепак, има многу кои тврдат дека не ја сакам мојата земја, дека повеќе би сакал да живеам на друго место, (на пример, Западна Европа) и дека тоа е причината за моето незадоволство.

Вистина е дека повеќе би сакал да живеам на друго место. Но, повеќе би сакал тоа друго место да биде овде. Тоа е она за што се борев - да се шири и да се негуваат позитивните елементи на западната (т.е. грчката) цивилизација во нашата земја. Веќе 20 години, покрај моите книги, ги користев сите форми на медиуми за да ги објавувам моите ставови. Се вклучив во весници, телевизија и списанија - сето тоа, во очите на

интелектуалците, го доведе мојот кредибилитет во уште поголемо прашање. И сето тоа беше прилично залудно. Во изминатите неколку години, брановите на национализам, верски фундаментализам, расизам, антизападност и изолационизам ја совладаа нашата земја. Додека ги читам различните студии кои ги анализираат мислењата, погледите и ставовите на Грците, мислам дека сите мои напори беа бесмислени. Перењето мозок од хеленоцентристите е подмолно и незапирливо. Во оваа земја, зборовите „европеист“, па дури и „модернист“ звучат како навреди или, барем, како иронии.

Можеби моето заминување ќе беше, на лично ниво, наједноставното и најефективното решение. Не бев принуден да останам. Успеав (по многу труд) да се стекнам со финансиски средства за живот во странство. Што се однесува до другите барања (странски јазици, познавање на странски животни стилови), јас веќе бев подготвен. И навистина признавам дека имаше моменти кога сериозно размислував за тоа. Ме растажува кога го споредувам моето искуство со она на западноевропските пријатели и соученици, кои никогаш не морале да се соочат со канибалистичкото и малоумно однесување кое преовладува на нашиот духовно тесен пазар.

Сепак, останав и се борев. Она што ми беше важно не беше само да живеам на пристојно место - туку да го подобрам местото во кое живеам. Верувам дека оваа земја има многу да добие од соодветна модернизација и многу да научи од Западот. Затоа што Западот не е нешто туѓо - тој е продолжение на нашата култура. Она кон што Грција треба да цели е синтеза на позитивните аспекти на нашиот неохеленски идентитет и наследство со позитивните квалитети на Западот. (Во моментот го правиме токму спротивното: комбинираме најмалку ласкави елементи од нашиот национален карактер со најлошото што Западот може да го понуди).

Нема да зборувам овде за мојата љубов кон Грција - во последните 40 години ја покажав преку моите пишувања и ја илустрирав со моите фотографии... Но за мене љубовта не значи некритична пофалба, слепо придржување кон митовите. и фатаморгани, цингоизам и демагогија. Како што вели старата

грчка поговорка, Кој љуби, мачи. Вистинската љубов се открива со тоа колку мрмориме и беснеме на сето она што е погрешно и криво во нашата земја.

Грција ме привлекува толку многу што ѝ посветив седум книги и безброј други списи. Во Дневникот на топлотниот бран напишав: „Оваа земја ме убива. Знаете како велите „жртва од поплава“ или „жртва на земјотрес“ - добро, јас сум жртва на Грција. Грција - со сета нејзина убавина и се нејзиниот апсурд-ме прегази како парна машина“.

Стапиците на фанатизмот

Мојата слика за мојата земја не се заснова на идеја, туку на чувство, наклонетост кон познатото. Ја сметам мојата татковина ниту подобра, ниту поважна од која било друга земја; Едноставно го сакам - онака како што го сакам моето соседство, бидејќи тоа е мојот агол на светот. Но, како што никогаш не би сонувал да го претворам моето маало во идеологија и да убивам за тоа, не гледам причина да го правам истото во име на нацијата и да жртвувам луѓе за лажен идол.

Ја сакам Грција онака како што некој ја сака својата куќа и блиските луѓе. Но, тоа не значи дека сум слеп за нејзините маани, како што не ја сметам сопствената куќа и моите роднини подобри од туѓите. Уште како дете се прашував на фанатиците - без оглед на нивната причина. И сè уште ми е тешко да разберам како некој може да стане заколнат поддржувач или слеп следбеник. Секогаш ме изненадуваше кога гледав како возрасни се расправаат за политички партии или фудбалски тимови и престануваат да зборуваат со пријателите затоа што ја поддржуваат „погрешната“ група.

Лично, никогаш не почувствував толку страсна потреба да припаѓам. Можеби како резултат на фанатизмот на кој бев сведок како дете (имав девет години во времето на „Декемвриана“ - судирите меѓу десничари и левичари во декември 1944 година), ја развие спротивната страст: онаа на фанатичко разграничување. Како последица на ова, сега на 60-годишна возраст станав целосно маргинализиран. (Во Грција,

освен ако некоја политичка партија, клика, медиумска група, религиозна или фудбалска организација не ве поддржува, можеби и не постоите).

Сепак, и покрај сето ова, не сум ни најмалку склон да ги менувам моите мислења. Едноставно сум уморен од расправи - особено со луѓе кои немаат ни најмал интерес за тоа што некој друг има да каже. Во Грција, во моментот кога ќе искажете став, ќе се заглавите со етикета (на пр. поддржувач на Западот) и, последователно, сè што ќе кажете се смета повеќе или помалку за предвидливо. Поддржувачите на вашата група автоматски ќе се согласат со вас, додека оние од спротивната страна нема да се согласат, без воопшто да знаат што сте кажале. Навивач на Панатинаикос никогаш нема да разговара за ставовите на симпатизер на Олимпијакос. Како резултат на тоа, никогаш нема вистински дијалог. Што со сите слогани, етикети и стереотипи, интелектуалната сцена се повеќе и повеќе наликува на фудбалски стадион.

Познај се себеси

Современата слика за себе на Грците е изградена врз низа митови. Митот за континуитет. Митот за расната и културната супериорност на нашите предци (и, благодарение на континуитетот, нашата). Митот да се биде посебен. Митот за расна и религиозна чистота. Митот за генијот на грчката раса.

Постоењето на овие митови предизвикува одредени предвидливи реакции. Така, мојот типичен сонародник, иако е горд што е Грк (95 проценти, според анкетите) ќе ги злоупотребува и оценува своите сонародници при најмала провокација. И тоа, нормално, затоа што не успеваат да ги оправдаат очекувањата и барањата што ги создаваат митовите.

Ова објаснува зошто ние сме истовремено најголемите пофалници и најлошите критичари на самите себе. Во зависност од нашата гледна точка (и од моментот), ние или ги оцрнуваме Грците или им пееме пофалби. (Во првиот случај ние обично ги нарекуваме „Ромски“). Нормално, и двата става се погрешни. Наместо да аплаудирате или пцуете, подобро би било да

застанете и да размислите. Мирно и рационално. (Но, се заборавам себеси. Рационалноста е исто така западно, увезено Зло за нашата хеленоцентрична интелигенција. Толку за Аристотел!)

„Злобниот“ Запад

Манихаизмот (т.е. контрастот помеѓу црното и белото) е една од зла што нè расипува. Не постои такво нешто како чисто зло или чисто добро, а она што се бара не е антитеза, поставување на едно против друго, туку синтеза. Сепак, толку се навикнавме на оваа игра на влечење јаже, што кога немаме непријатели, ги измислуваме. Така, на пример, го имаме „злобниот“ Запад, или нашите „лоши“ соседи.

Неверојатно е колку претерано поедноставуваме и искривуваме одредени работи, за да ги трансформираме во непријатели. Имаме искривена слика за Европа. Но, Европа содржи се, вклучително и нас. Таа содржи рационалисти, како и антирационалисти, националисти, космополити и романтичари. Не постои тенденција во грчката мисла денес која нема свој европски колега - можеби дури и свој родител. Западот денес го вклучува Истокот, кој имал толку длабоко влијание врз уметноста и мислата на овој век. Го опфаќа целиот опсег на школи на мислата, од рационализам до нерационализам, од Декарт до Дерида. Дури и Достоевски - антизападниот, славофилот - е фундаментален дел од западната традиција.

Всушност, грешка е да се зборува за западната култура. Она што сега го претставува Западот е светска култура, која ги има интегрирано сите култури што дошле пред него. Тоа е првата култура во историјата која ги задржала и сè уште ги негува сите тенденции и традиции. Постарите култури, од друга страна, секогаш започнувале со искоренување на оние што дошле пред нив, или оние што биле различни (како што христијаните, на пример, ги уништувале спомениците и списите на старите).

Се разбира, штом ќе слушнеме разговори за светска култура, ние сме зафатени од вознемиреноста од интеграција, од губење на нашиот идентитет. Тоа е разбирлива реакција за една мала

нација. Но, навистина нема од што да се плашиме. Вековниот соживот во истите национални граници не ги претвори Сицилијанците во Миланези, Баварците во Пруси, Велшаните во Англичани, Провансалите во Нормани. Па зошто нашата култура ќе биде преплавена? Ширењето на Кока-Кола и сините фармерки не мора да оди рака под рака со ширењето на културните вредности. (Повеќето антиамериканци што ги познавам носат фармерки). Паралелно со интернационализацијата на културата е и спротивната тенденција, опседнатост со различноста, која, како што беше сведок во поранешна Југославија, може да се брани со премногу ревност. Во ниту едно друго време во историјата човештвото не било толку чувствително на правата на малцинствата - и во ниту едно друго време локалните традиции не биле толку почитувани и негувани. Новата меѓународна култура може да обезбеди и единство и различност.

Не знам колку е лош Западот за нас. Знаам дека му должиме многу. Од нашата независност (никој никогаш не го спомнува Наварино во 1827 година, кога западните морнарици помогнаа да се спаси нашата битка за независност) до нашата љубов кон себе.

Ако некој западен увоз и наштетил на Грција, тоа не е ниту рационализам, ниту политички систем, ниту технологија. Тоа беше идејата за континуитетот на хеленската цивилизација.

Чудно, оваа идеја, за која денес антизападно се вее како транспарент, е целосно западен поим. Странските „филхени“ ги открија нашите антички споменици и токму тие не научија да веруваме дека ние сме непосредните наследници на древните, одговорни за продолжување на нивните традиции. Ромиоите од 18 век не се чувствувале грчко - многу помалку од античката сорта. Тие беа балканска нација, која потекнуваше од примеси на многу раси и културни традиции, со свои ставови и начини на размислување. Од ведро небо, западните „филхени“ (и нивните мимици, нашите сопствени „научници“) им залепија шлем на главата, ги нарекоа чувари на античкиот пламен и им вбригуваа страст за чистота.

Чиста раса, ерго, чист јазик. Колку овој народ страдаше во име на чистотата! Тоа беше прво во историјата на лингвистиката: создавање на вештачки јазик, ретро-дијалект. Сите нечистотии беа искорени, имињата на местата беа сменети, историјата беше искривена - заради докажување... што? Дека Грција не била балканска нација како другите, туку расно чиста аристократија, не само на регионот туку и на целиот свет. Како одредени псевдосинокрвови кои ги лажираат своите семејни стебла за да ја докажат својата супериорност.

Но, вие не станувате достојни според силата на вашата лоза, туку врз основа на вашите достигнувања. Синот на добитник на Нобелова награда нема првородно право на Нобелова награда. Старите Грци припаѓаат на целиот свет, особено на оние кои ги проучуваат. Англиски класицист во Оксфорд е поблизок до старите отколку неук Грк.

Сепак, и денес нашите интелектуалци ги нарекуваат Грците „аристократија на народите“. И денес многу (повеќето) Грци веруваат во срцето дека сме избран народ. Ова е причината зошто ние секогаш се жалиме на начинот на кој се однесуваме кон нас. Како разгалени деца, бараме од сите нивна безусловна поддршка - дури и кога грешиме. И ние инсистираме да веруваме дека секогаш сме измамени, игнорирајќи го фактот дека ние сме единствената земја во регионот што ја удвоила својата големина во последните 150 години. Исткаивме бескрајни теории на заговор за да се ослободиме од одговорноста и наместо тоа да ја фрлиме вината на другите. Нашата верба во нашата супериорност се покажува јасно во нашите расистички ставови. Кој Грк не се смета себеси за подобар од Турчинот, Албанецот или „Циганот-Скопјанец“? Прашајте ја грчката образована публика за турската цивилизација - тие сигурно ќе се насмеат.

Па, овој Грк, овој Грк кој го прашува светот „Знаеш ли кој сум јас?“, кој вика на демонстрации, кој на Другиот му ги негира основните човекови права, кој правеше погроми против неговите Евреи (во минатото) и муслиманите (денес) сонародници, кој завршува со пукање (по грешка) на Албанецот

и на Циганот; овој Грк, не ми се допаѓа. И во оваа точка останувам, неизлечиво, антихелен.

Историјата како вестерн

Не поминува ден, а весниците да не шумолат за некаква антихеленска закана. Турчинот се накашла, Американецот се почеша-тешко ни! Од моето детство, историјата на Грција изгледаше како (евтин) вестерн филм, во кој Грците беа, секогаш и недвосмислено, добрите момци. Лошите момци секогаш се менуваа. Имаше „закана од север“, потоа од исток, потоа повторно беше север и назад кон исток. Кога бев дете, зборот „Бугарин“ беше проклетство, повеќе од „Турчин“. На Грците во северна Грција им беше забрането да се дизајнираат како „Македонци“. „Албанскиот“ тогаш имаше неутрален тон; денес тоа стана закана.

Порано или подоцна треба да се ослободиме од овој балкански начин на размислување. Она во кое, според зборовите на писателот Фред Рид, „националниот маченик на еден човек е воен злосторник на другиот, каде што основачкиот мит на една земја е приказна на друга за несреќата и узурпацијата“. Овде, идеолошката експлоатација на историјата стана најсовремена. Бев изненаден кога сфатив, читајќи ги историските книги на западноевропските народи, дека постојат истории кои не се засноваат на конкуренција и непријателство, кои не се препуштаат на национализам и омраза. Каде што соседите дури се сметаат со сочувство.

Но, дали се осмелувате да ги споредувате Грците со другите народи? Па, да, имам и добро би било да ја заборавиме нашата посебност и во несреќата. Историјата не е утешна мајка кај која можете да трчате кога работите одат лошо - која ќе ве погали и ќе ви покаже посебна наклонетост. Сите нации на земјата поминале низ лоши времиња - нема смисла да се натпреваруваат за да видат кој ќе се сожале најмногу за себе. Време е да пораснеме!

И пред се мораме да престанеме да ја живееме историјата како западна. Секое утро весниците врескаат (како малото дете во

филмовите), "Внимавај! Тој е веднаш зад тебе!" Секој ден истиот страв: Што прават лошите момци? (Како да не прават ништо друго од утро до вечер, туку заговараат против нас.) Кога ќе сфатиме дека во историјата, како и во животот, луѓето не можат да се поделат на чисто добри и чисто лоши. Дека големината на народите не се мери со митови или стравови, туку првенствено со нивниот капацитет да ги надминат проблемите на сегашноста (и на минатото, кога таа станува присутна). Размислете што им беше потребно на Французите и Германците да ги помират своите разлики-разлики засилени со вековна крвава војна. Секој пат кога читам за француско-германската оска на Европската заедница, се сеќавам на мојата прва професорка по француски јазик и како таа со бесен бес ги пцуеше „Бошите“.

Едно и единствено „Национално“ прашање

Егејските или македонските прашања не ги сметам за „национални прашања“. Дури ни проблемите со економијата и јавната администрација.

За мене, едно и единствено национално прашање е она што го постави поетот Дионисиос Соломос: Нацијата мора да го поистоветува националното со вистинското. Ако ова не се направи (и не може да се постигне од еден ден до друг - потребни се години напор, главно во образованието), тогаш нема да можеме да застанеме во денешниот свет. Секогаш ќе бидеме во неизвесност помеѓу кукањето и воинственоста. Ќе потрошиме милијарди крв и пот на бескорисно вооружување. Постојано ќе се караме со нашите соседи и со целиот свет. Ќе гледаме параноични шеми и заговори насекаде. Како болна, неприлагодена личност, ќе го поминеме животот колебајќи се помеѓу хистеријата и депресијата.

Кој ќе се осмели да ги научи Грците на вистината за нивната историја? (Вклучувајќи ги, на пример, гореспоменатите погроми...). За историјата и културата на нивните соседи? Кој ќе се осмели да ги научи на вистината за одредени „национални прашања“ (како FIR Athinon, нашиот ирационален воздушен простор)? Кога Грците ќе успеат да се видат себеси онакви

какви што се навистина: нација како сите други, со способности и слабости, со талент (често повеќе отколку што може да собере оваа земја) и несигурности, способни и за великодушност и за духовитост.

Надвор од ремонт на економијата, јас проповедам за обновување на нашите ставови. Дали навистина сум антихелен? Или ја сакам Грција? Иднината ќе одлучи.

Можете да дознаете повеќе за Никос Диму на неговата веб-страница: http://www.ndimou.gr/index_en.asp

[6] „Ќе ги разгледам доказите за постоењето на современ македонски етникум во врска со мојата неодамнешна работа во македонска етничка заедница во Стилтон, Пенсилванија. И надгробните споменици на локалните гробишта и американските пописни извештаи од почетокот на дваесеттиот век обезбедуваат доказ дека емигрантите од Македонија кои живееле и умреле во Стилтон на почетокот на дваесеттиот век се сметале себеси за различни од нивните српски и бугарски соседи“ (Евгениј Борза).

[7] За докази за постоењето на Македонците низ вековите (тоа е пред времето на Тито) види <http://www.oshchima.com/hdocs.htm>

[8] Страна 198, Џон Шеј, „Македонија и Грција Борбата за дефинирање на нова балканска нација“, Џеферсон, Северна Каролина: McFarland & Co., 1997).

[9] Страна 930, Колумбија енциклопедија, трето издание 1963 година, Њујорк и Лондон.

[10] Ален Нагоре, „Источниот крај на Европа“. Лондон, 1908, стр. 204-205.

[11] сп. Вос 2003: 116-117.

[12] Вос 2003а: 62-64.

[13] Вос 2003 г.

- [14] Грчкиот пешадиски поручник Дим. Камбурас, Арменско, 25 јануари 1925 г.
- [15] Џорџ Ф. Кенан. „Другите балкански војни“ Истражување на донацијата Карнеги од 1913 година во ретроспектива со нов вовед и размислувања за сегашниот конфликт. Вашингтон, ДЦ: Карнеги донација за меѓународен мир, 1993 година.
- [16] Стефу, Крис. Историја на македонскиот народ од античко време до денес. Торонто: публикации Ристо Стефов, 2005 г.
- [17] Страна 207 Плутарх „Доба на Александар“.
- [18] Страна 119 Аријан Книга II - Битка кај Исус, „Походите на Александар“.
- [19] Диод. 17.3.3-5, Квинт Руф „Историјата на Александар“.
- [20] Страна 41 Квинт Руф „Историјата на Александар“.
- [21] Страна 277 Квинт Руф „Историјата на Александар“.
- [22] Страна 294 Квинт Руф „Историјата на Александар“.
- [23] Страна 26, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“, од Миша Глени.
- [24] Страна 23, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“ од Миша Глени.
- [25] Страна 25, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“ од Миша Глени.
- [26] Страна 31, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“ од Миша Глени.
- [27] Страна 33, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“ од Миша Глени.

- [28] Страна 32, „Балканот, национализмот, војната и големите сили“ од Миша Глени.
- [29] Голема благодарност до Пол за неговото истражување за ова парче. Исто така, сакам да му се заблагодарам на Војникот на Македонија за неговиот придонес и коментар во некои од овие написи.
- [30] Страна 372, Тревелјан, „Британската историја во 19 век“.
- [31] Страна 12, Холден, Дејвид, „Грција без колумни“.
- [32] Страна 23, Холден, Дејвид, „Грција без колумни“.
- [33] Страна 28, Холден, Дејвид, „Грција без колумни“.
- [34] Страна 29, Холден, Дејвид, „Грција без колумни“.
- [35] Страна 94, Каракасиду, Анастасија Н., „Полиња со пченица, ридови од крв“.
- [36] Сајмон Мекилвејн
- [37] N. Cheetham
- [38] Сандеј Телеграф, Лондон, 27 март 1994 година.
- [39] Ерик Хобсбоун
- [40] Ц.М. Вудхаус
- [41] Ентони Смит
- [42] Контактна точка: Интервју со Никос Ставрулакис, од Питер Папас во „The Greek American“ (9 јануари 1988 година).
- [43] Сајмон Меклвејн, „Чудниот случај на невидливите малцинства, институционален расизам во грчката држава“, Меѓународно друштво за човекови права, Британски оддел, декември 1993 година.

[44] Страна 42, „Концизна историја на Грција“, Ричард Клог.

[45] Страна 79, „Концизна историја на Грција“, Ричард Клог.

[46] Роберт Браунинг, „Грција стара и нова“, уредена од Том Винифрит и Пенелопе Мареј, Мекмилан прес, Лондон 1963 година.

[47] Страна 67, Стефоу, Крис (Ристо Стефов). Историја на македонскиот народ од античко време до денес. Торонто: Публикации Ристо Стефов, 2005 г.

[48] Цитати дадени од Дедо Кире.

[49] Извадоци земени од Грците и Персијците, од шестиот до четвртиот век; уредено од Херман Бенгстон; објавено од Delacorte Press, Њујорк.

Библиографија

Bernal, Martin. "BLACK ATHENA The Afroasiatic Roots of Classical Civilization Volume 1: The Fabrication of Ancient Greece 1785-1985". New Branswick: Rutgers University Press, 1987.

Clogg, Richard. "A Short History of Modern Greece". Cambridge: Cambridge University Press, 1986.

Clogg, Richard. "The Struggle for Greek Independence Essays to mark 150th anniversary of the Greek War of Independence". Archon, 1973.

Donski, Aleksandar. "The Descendants of Alexander the Great of Macedon, The Arguments and Evidence that Today's Macedonians are Descendants of the Ancient Macedonians". Shtip, 2004.

Gandeto, Josef S. G. "Ancient Macedonians, Differences Between The Ancient Macedonians and The Ancient Greeks". New York: Writer's Showcase, 2002.

"Greek Mythology". Microsoft Encarta 98 Encyclopedia, USA, 1998.

Grolier Encyclopedia. Navato: Grolier Electronic Publishing Inc., 1995.

Holden, David. "Greece Without Columns: The Making of Modern Greeks". London: Faber, 1972.

Karakasidou, Anastasia N. "Fields of Wheat, Hills of Blood". Chicago: The University of Chicago Press, 1997.

Kennan, George F. "The Other Balkan Wars" A 1913 Carnegie Endowment Inquiry in Retrospect with a New Introduction and Reflections on the Present Conflict. Washington, DC: Carnegie Endowment For International Peace, 1993.

Parada, Carlos. "Geneological Guide to Greek Mythology". Philadelphia: Coronet Books, 1993.

Stefou, Chris (Стефов Ристо). "History of the Macedonian People from Ancient times to the Present". Toronto: Risto Stefov publications, 2005.

The Columbia Encyclopedia. Third Edition, New York: Columbia University Press, 1963.

Toynbee, Arnold J. "A Study of History". London: Oxford University Press, 1957.

Trevelyan, George Macaulay. "British History in the Nineteenth Century (1782 -1901)". London: Longmans, Green & Co., Ltd., 1927.

Некои од античките цитати и идеи за овие написи беа дадени од Дедо Кире.

Голема благодарност до Павле за неговото истражување и Војник на Македонија за неговиот придонес и коментар во некои од овие статии.